

PR
2945
566

A
A
0
0
0
3
6
9
2
1
1
8

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY FACULTY

Speckman

Francis Bacon is
William Shakespeare

Ex Libris
C. K. OGDEN

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

from the Author Oct 31. 1916

FRANCIS BACON
IS
WILLIAM SHAKESPEARE

ONTCIJFERD UIT
BACON'S GEHEIMSCHRIFT IN ZIJN EIGEN WERK
„THE ADVANCEMENT OF LEARNING”
Ed. 1640, libr. VI cap. 1,

EN UIT DE WERKEN VAN
WILLIAM SHAKESPEARE
n.l. folio 1623

EN
THE RAPE OF LUCRECE
1594,

DOOR
H. A. W. SPECKMAN,
DR. PHIL. NAT.

MET PORTRETTEEN EN FACSIMILE'S.

ARNHEM. — S. GOUDA QUINT. — 1916.

FRANCIS BACON
IS
WILLIAM SHAKESPEARE.

FRANCIS BACON
IS
WILLIAM SHAKESPEARE

ONTCIJFERD UIT
BACON'S GEHEIMSCHRIFT IN ZIJN EIGEN WERK
„THE ADVANCEMENT OF LEARNING”
Ed. 1640, libr. VI cap. 1,

EN UIT DE WERKEN VAN
WILLIAM SHAKESPEARE
n.l. folio 1623

EN
THE RAPE OF LUCRECE
1594,

DOOR
H. A. W. SPECKMAN,
DR. PHIL. NAT.

MET PORTRETTEEN EN FACSIMILE'S.

ARNHEM. — S. GOUDA QUINT. — 1916.

INHOUD.

	Bladz.
VOORWOORD	v
INLEIDING.	vi
HOOFDSTUK I. Het gewone cijfergeheimsschrift	1
„ II. Fr. Bacon was Rosicrucian	4
„ III. The Advancement of Learning, fol. 1640	6
„ IV. Het geheime cijfer- of Kayschrift	9
„ V. De Ontcijfering	13
„ VI. Bewijs van het Anagram F. Bagon	16
„ VII. Arts (Geheimsschrift)	18
„ VIII. Organ of Speech. F. Bagon—Shaxpere O. . . .	22
„ IX. Bacon schrijft in Biliteraál schrift „Mijn teeken is I”	25
„ X. Folio 1623 van W. Shakespeare. „To the Reader”	28
„ XI. De Bacongetallen in „To the Reader”	33
„ XII. Het Misdruk in de Paginatuur	35
„ XIII. The Rape of Lucrece van W. Shakespeare 1594.	38
„ XIV. De ontcijfering van folio 1623, pag. 136	48
„ XV. Bladzijde 136 van folio 1623 ontcijferd door de	
Ranggetallen der woorden	61
„ XVI. Het Northumberland Manuscript	63
„ XVII. De Bacongetallen als verkeerde bladzijdenummers	
in folio 1623	71
Plaat I	72
„ II	74
„ III	76
„ IV	78

PR
29-5
S 66

VOORWOORD.

Dit werkje is bestemd voor Literatoren, Wiskundigen en verder allen, die belang stellen in de Engelsche letterkunde en in het bijzonder in den auteur, die schreef onder den naam van William Shakespeare.

Het brengt de onthulling, door Francis Bacon gedaan in werken, onder zijn eigen naam geschreven, dat hij de schrijver is van de werken, onder den naam Shakespeare gepubliceerd.

Hij heeft het verborgen in Geheimschrift in de „*Advancement of Learning*” 1640, libr. VI, cap. I, welk hoofdstuk handelt over Geheimschrift, „*Into Hieroglyphiques*”. Hij geeft daarin aan, op welke verschillende wijzen hij in andere, niet onder zijn naam uitgegeven werken, zijn auteurschap heeft verborgen, n.l. door een *geheim cijferschrift*; door *letteromzettingen*, die zijn naam bevatten, door *woordomzettingen* en in een vorm dien we nu zouden noemen *rebus* of *puzzle*.

Door schrijver dezes worden daarna verschillende plaatsen, in die werken verborgen, ontcijferd, aan de hand van de door Bacon gegevene methoden.

Moge dit werkje aanleiding geven tot het opnieuw bestudeeren der Shakespeare-uitgaven in hunne oorspronkelijke editiën.

DE SCHRIJVER.

INLEIDING.

Francis Bacon, geb. 1561, was de zoon van Nicolaas Bacon, Groot-zegelbewaarder van Koningin Elizabeth. Hij was rechtsgeleerde, maar het gelukte hem niet, hoewel hij aan het hof verkeerde, bij het leven van Elizabeth een openbaar ambt te krijgen, door de tegenwerking van zijn neef Cecil. Eerst onder Koning James I kwam hij tot invloed en hooge ambten, en werd Groot-Kanselier van Engeland, Baron Verulam en Viscount St. Albans. In 1621 werd hij door den invloed van zijne politieke tegenstanders wegens corruptie door het Huis der Lords veroordeeld en van zijne ambten ontzet. Door den Koning begenadigd, trok hij zich terug op zijn landgoed Gorhamsbury, waar hij zich tot zijnen dood aan studie wijdde.

Reeds in zijne jonge jaren hield hij zich met de studie der letterkunde bezig en schreef tal van werken, die hij niet allen onder zijn naam publiceerde. Reeds vroeg legde hij den grondslag voor een groot werk, de „Instauratio Magna”, waarvan het eerste deel in 1605 door hem werd uitgegeven onder den titel „Of the Proficiencies and Advancement of Learning”. In 1620 verscheen het tweede deel „Novum Organum”. Het derde deel „Silva Silvarum”, was gewijd aan de kennis der natuur. In 1622 verscheen nog van hem „The Historie of the Raigne of King Henry the Seventh”. De verdere deelen van zijn groot werk ontbreken. Men meende, dat hij ze nooit voltooid had, maar we moeten aannemen, dat hij ze niet onder zijn naam uitgaf. Een gedeelte dezer werken is de folio 1623, onder den naam William Shakespeare gepubliceerd.

Voor de werken, die hij niet onder zijn eigen naam uitgaf, had hij echter personen noodig, die voor de uitgave de verantwoordelijkheid op zich namen. Zulk een persoon heette „Deputy”. Voor een deel van zijn litterairen arbeid maakte hij daarbij gebruik van Will. Shaxpere, die later voor den werkelijken auteur werd gehouden. Beoefenaars der schoone letteren waren niet, als in lateren tijd, geacht. Een man van stand die voor het tooneel schreef, zoude zich daardoor buiten zijn kring plaatsen. Tooneelspelers, tenzij zij tot een

troep van een of ander aanzienlijk persoon behoorden, werden gelijk gesteld met vagebonden en als zoodanig behandeld.

Van den persoon van William Shaxpere heeft het meest uitgebreide historisch onderzoek der laatste jaren niets aan het licht gebracht, dat de mogelijkheid zoude geven aan te nemen, dat hij ook maar een regel van hetgeen onder den naam William Shake-speare verscheen, ooit heeft kunnen schrijven. „We hunkerden naar een bete broods,” zeiden de aanhangers van Shaxpere als auteur, „en we kregen niets dan steenen.”

Will. Shaxpere werd in 1564 geboren te Stratford upon Avon, als zoon van ongeletterde menschen, die niet schrijven konden en bezocht misschien tot zijn 13de jaar aldaar de Grammarschool. Zijn vader, die verarmde, was volgens mondelinge overlevering een kleine handelaar of ambachtsman. Tot zijn 17de jaar bleef de zoon bij dezen rondloopen en huwde toen met eene acht jaar oudere vrouw. In 1586 of '87 verliet hij zijne familie en ging naar London, waar hij eerst handlanger bij een tooneelgezelschap werd en later deelgenoot in een gebouw was, waar tooneelspelen werden opgevoerd. In 1610 was hij te Stratford terug, waar hij tegen rente geld uitleende. Zijne kinderen konden niet schrijven evenmin als hijzelf het kende. Er bestaan eenige acten waaronder als handteekening Wilm. Shax.p.r staat, door den klerk gezet, die ze schreef. Alle biographiën, die iets meer bevatten dan de dorre opsomming van deze feiten, zijn litteraire fantasiën, evenals al zijne portretten, * behalve het schertsbeeld, dat de folio 1623 vergezelt (zie pag. 29 van dit boek), en de spotbuste te Stratford (zie bladz. 70). Met deze korte opsomming moeten we hier volstaan.

In 1916 begon de Selig Bioscoop te Chicago, die een film vertoonde van de jeugd van Shaxpere, een proces tegen den uitgever van een werk, die verklaarde dat Francis Bacon had geschreven onder den naam William Shake-speare, daar Mr. Selig meende, dat dit werk schade zoude doen aan het bezoek van zijne Bioscoop **. Na een proces van drie weken gaf het hof van Illinois het volgende vonnis:

„Dat William Shakespeare op den 23sten April 1564 werd geboren; dat hij omstreeks 1586 of 1587 naar Londen ging; dat hij aldaar eenigen tijd in zijn onderhoud voorzag door voor Burbage te werken; dat hij daarna in Burbage's schouwburg en in rondreizende tooneelgezelschappen acteur werd; dat hij omstreeks 1609 of 1610 in Stratford-on-Avon ging wonen, waar hij zaken deed tot aan zijn dood, op 23 April 1616, en dat Shakespeare een man zonder opvoeding

* Mr. Spielmann. Encyclopaedia Britannica 11th ed.

** Baconiana. Juli 1916.

was, — waren alle gronden van de verdediging, welke het Hof als waar erkent.

„Het Hof erkent verder, dat Francis Bacon in het jaar 1560—'61, den 22sten Januari werd geboren. Dat hij niet alleen het Engelsch, maar ook het Fransch, Latijn, Italiaansch en het Duitsch uitnemend kende en dat zijne algemeene ontwikkeling gelijkstond met — of verre stond boven — die van elk in zijn tijd. Dat hij een boek samenstelde van 1560 uitdrukkingen en korte gezegden, gekozen uit de beroemdste schrijvers en de degelijkste werken van alle tijden. Dat in zijne jeugd op de beoefenaars der letterkunde in Engeland werd neergezien, maar dat in Parijs de letterkundigen bij de hogere klassen in hooge eere stonden en dat de letterkunde daar herleefde; dat Bacon reeds vroegtijdig naar Parijs ging en verscheidene jaren in deze omgeving doorbracht.

„Het Hof neemt in rechten acte van geschiedkundige en welbekende feiten, en erkent dat er al 60 jaar lang strijd is gevoerd over het auteurschap van zekere werken, welke kort na den dood van Shakespeare zijn uitgegeven en aan Shakespeare zijn toegeschreven; dat deze strijd loopt onder geleerden, van gelijk gezag en gelijke positie in de wereld der letteren en litteratuur en gelijke kennis, over het auteurschap van bovenbedoelde werken en dat eene omvangrijke bibliographie, door hen die het kunnen weten op 20.000 titels begroot, is geschreven ter behandeling der vraag in kwestie.

„Het Hof erkent verder, dat in de uitgegeven en erkende werken van Francis Bacon een geheimschrift wordt onthuld, dat Bacon in zijne jeugd te Parijs bedacht, genoemd „the biliteral cypher”; dat de getuige Mrs. Elizabeth Wells Gallup dit geheimschrift, overeenkomstig de aanwijzingen door Francis Bacon gegeven, heeft toegepast, en heeft gevonden, dat de naam en de persoon van Shakespeare door Francis Bacon als een masker werd gebruikt, om wijsgeerige beschouwingen, vertellingen en mededeelingen uit te geven, die konden bijdragen tot de letterkundige renaissance in Engeland, welke de roem der wereld is geworden.

„Het Hof erkent verder, dat de eisch van de aanhangers van Francis Bacon, dat hij de auteur van genoemde werken van Shakespeare is en de feiten en omstandigheden in de werkelijke bibliographie van den strijd over de vraag van het auteurschap en de bewijzen, hierbij overgelegd, het Hof overtuigd hebben, dat Francis Bacon de auteur is.”

HOOFDSTUK I.

HET GEWONE CIJFERGEHEIMSCHRIFT.

Lord Francis Bacon schreef in zijn testament deze woorden: „Mijn naam en nagedachtenis te eeren laat ik over aan vreemde natiën en aan mijn eigen land, nadat eenige tijd is verloopen.” Hij maakte ook bepalingen in zijn testament, die moesten verhinderen, dat zijne geschriften en zijn naam van den aardbodem zouden verdwijnen, door het uitdrukkelijk voorschrift te geven, dat exemplaren van zijne werken aangeboden moesten worden aan alle groote bibliotheken der wereld. En waarschijnlijk zorgde het geheim genootschap der Rosicrucians er voor, dat nieuwe uitgaven van zijne werken en van werken, door hem onder andere namen in het licht gegeven, op dezelfde wijze gedrukt werden als de oorspronkelijke edities en evenals deze verspreid werden, zoodat de kans vermeerderde, dat een daarin besloten Geheim schrift later zoude gevonden worden.

Het werd reeds opgemerkt door Mr. William Smith in zijn werk „Bacon and Shakespeare”, 1857, dat de drie folio-edities van de Works of W. Shakespeare, n.l. de folio's der jaren 1623, 1632, 1664, op elke bladzijde juist denzelfden tekst bevatten; hetzelfde woord, waarmede in folio 1623 eene bladzijde begint of eindigt is ook het woord waarmede die bladzijde van de edities 1632 en 1664 begint of eindigt. Donnelly, in zijn werk „The great Cryptogram” 1888, merkt terecht op, dat slechts twee verklaringen hiervan mogelijk zijn. „De eerste is, dat de schrijver van de folio 1623 reeds in *dat* jaar exemplaren liet drukken, die alleen van de eerste verschilden in het jaartal 1632 en 1664 van het titelblad, omdat hijzelf het van het hoogste belang vond, dat zijn werk in wezen bleef, precies als hij het in 1623 had laten drukken. De tweede verklaring is, dat een genootschap als dat van de Rosicrucians, er zorg voor droeg, dat dit op die wijze geschiedde.”

Indien we nauwkeurig de folio 1623 beschouwen, zien we, dat elke pagina folioformaat twee kolommen druks bevat, maar dat het

aantal woorden van de kolommen zeer uiteenloopt; terwijl uit het drukken blijkt en uit afkortingen, dat de drukker de grootste moeite heeft gehad om het vereischte aantal woorden op eenen regel te plaatsen. De eenige reden hiervoor kan slechts zijn, dat op deze bladzijde iets is verborgen, dat afhangt van het aantal woorden op de bladzijde en van de rangorde, die bepaalde woorden op die bladzijde innemen.

Buitendien komen op die pagina's een groot aantal *cursieve* woorden voor en een aantal samengestelde woorden, waarvan twee of drie, en vaak geheel *onnoodig*, door een verbindesteek zijn verbonden. Ook zijn dikwijls woorden zonder reden tusschen haken geplaatst. Dit alles is eene aanwijzing dat het ranggetal van het woord van belang is en dat de plaats van het woord geteld kan worden *met* en *zonder* medetelling der *cursieve* woorden.

De telling der woorden met verbindesteek en binnenhaken moet dan aan een bepaalden regel zijn onderworpen.

Indien derhalve een geheimschrift in de folio 1623 aanwezig is, moet dit een cijferschrift zijn, d.w.z. de plaats van bepaalde woorden op eene bladzijde of het aantal woorden of letters op eene bladzijde of het aantal letters van een regel of een woord dat schijnbaar met een drukfout was gedrukt, moet een getal opleveren, dat eene bepaalde beteekenis bezit.

Het Engelsche alphabet bestond ten tijde van Elizabeth uit 24 letters; de letters i en j telden voor *een* letter, evenals de u en v. Buitendien wordt herhaaldelijk, zoowel in de werken van Francis Bacon en van W. Shakespeare, de letter w gedrukt als double v of twee letters v, derhalve VV, zoowel bij hoofdletters als kleine letters.

In het geheimschrift, dat in die eeuw gebruikelijk en algemeen bekend was, werd elke letter van het alphabet voorgesteld door een cijfer en werden de letters voorgesteld door de cijfers in hunne natuurlijke volgorde.

Men kan dus de volgende tafel opstellen:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
n	o	p	q	r	s	t	u	w	x	ij	z
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

Geeft men nu aan elke letter van een eigennaam of een woord zijne cijferwaarde, dan wordt die naam voorgesteld door een getal.

B = 2	F = 6	F = 6	B = 2	B = 2	B = 2
A = 1	R = 17	R = 17	A = 1	A = 1	A = 1
C = 3	A = 1	<u>23</u>	C = 3	G = 7	C = 3
O = 14	N = 13		O = 14	O = 14	O = 14
N = 13	C = 3	F = 6	N = 13	N = 13	N = 13
<u>33</u>	I = 9	R = 17	I = 9	<u>37</u>	S = 18
	S = 18	A = 1	<u>42</u>		<u>51</u>
	<u>67</u>	<u>24</u>			

S H A K E S P E A R E
 18 + 8 + 1 + 10 + 5 + 18 + 15 + 5 + 1 + 17 + 5 = 103.

Men heeft dus BACON = 33, FRANCIS = 67, FR = 23, FRA = 24,
 BACON = 42, BAGON = 37, BACONS = 51, SHAKESPEARE = 103.

Door samenvoeging ontstaat:

FRANCIS BACON = 100, FRA BACON = 66.

FR. BACON = 56, FRA BACON = 57.

BACON. SHAKESPEARE = 136.

Reeds herhaaldelijk is er op gewezen, dat enkele dezer getalwaarden op zulk eene in het oog loopende plaats voorkomen in de folio 1623. Ook treft men daar meerdere malen het woord Bacon aan, dat in de oudere edities steeds geschreven stond bacon. Donnelly merkte reeds op, dat de rangorde van het woord Bacon in een bepaald verband stond met de pagina.

Zoo is (King Henri IV) op pag. 53, folio 1623, Bacon het 7 × 53ste woord en op pag. 54 is Bacon het 7 × 54ste woord.

Hoewel dit aantal merkwaardige coïncidenties in de latere jaren door nauwkeurig onderzoek der facsimile's zeer was vermeerderd, bleef toch de literaire critiek eene afwijzende houding aannemen en bestempelde alles als zuiver toeval. Toch wies in wijden kring de overtuiging dat het Wonder van Stratford eene Mythe was.

Sinds vele jaren werd in de werken zelve van Francis Bacon of in zijne correspondentie gezocht naar eene plaats, die aanwijzing gaf van zijn auteurschap onder den naam Shakespeare, tot heden zonder resultaat. Het is evenwel aan ons gelukt de plaats te vinden, waar Francis Bacon dit verborgen heeft en wel in de folio uitgave van „THE ADVANCEMENT AND PROFICIENCE OF LEARNING” 1640, Liber VI cap. I dat over Geheimschrift handelt. We meenen hiermede den strijd beslecht te hebben „Is Bacon Shakespeare?” en aan de literaire wetenschap een nieuw veld geopend te hebben, om een ander en schooner licht

te laten vallen op de werken van Shakespeare, uitgaande van het te erkennen feit dat:

Francis Bacon schreef onder den naam van Shakespeare.

HOOFDSTUK II.

FR. BACON WAS ROSICRUCIAN.

In April 1916 verscheen in Engeland een werk „SECRET SHAKESPEAREAN SEALS”. 287 and 157, bij *Fratres Roseae Crucis*.

De schrijvers, die zich in de eerste plaats tot de Mathematici richten, geven daarin de resultaten weer van een onderzoek van verschillende oorspronkelijke uitgaven van Engelsche werken van 1585 tot 1740, van de opschriften der grafmonumenten van Fr. Bacon, Shakspear, Spencer en van eenige andere geschriften.

Dit werk wordt verlucht door 73 fotofacsimilé's. Zij toonen aan dat in alle werken van Fr. Bacon gedurende zijn leven uitgegeven en in reproducties er van na zijn dood tot 1740, in alle quarto's en folio's van Shakespeare tot 1664, met of zonder dien naam als auteur er op, en in tal van andere werken, waarvan men reeds lang vermoedt dat ze door Fr. Bacon zijn geschreven, dat in al deze werken en opschriften de getallen 287 en 157 door eene eenvoudige wijze van tellen gevonden kunnen worden, op bladzijden, die op eene in het oog loopende plaats staan.

Dit doen zij 1°. door *samentelling* der letters of woorden op *eene* bladzijde, 2°. door *afzonderlijke telling* der Romeinsch gedrukte woorden of letters en der *cursief* gedrukte woorden of letters en *aftrekking* dezer sommen, in het bijzonder op de titelpagina's en eindpagina's.

Zij zeggen dat de getallen 157 en 287 de cijferwaarde zijn van het woord *FRA ROSICROSSE* in het gewoon cijferschrift en in een geheim cijferschrift.

F	R	A	R	O	S	I	C	R	O	S	S	E
6	17	1	17	14	18	9	3	17	14	18	18	5 = 157.

Ook wijzen zij er op, dat in het bijzonder de werken van Bacon en Shakespeare nog geheime getallen, *private seals*, bevatten, en wel de getallen 33, 66 en 100.

Geen dezer vondsten is in strijd met onze ontcijfering, maar dient als nieuw bewijs van de waarheid, dat Bacon en Shakespeare één persoon is.

In de „*Secr. Sh. Seals*” wordt opgemerkt dat Fr. Bacon het

getal 287 reeds als een puzzle verborg in de eerste editie van „The Two Bookes. Of the Proficiencie and Advancement of Learning” 1605. Het woord Two staat daar gedrukt T V V O O.

Nu is de getalwaarde hiervan $19 + 20 + 20 + 14 + 14 = 87$. Maar het getal beduidt zelf twee; 2 voor 87 geplaatst geeft 287.

Dat 287 een *rozekruisgetal* is, vinden we echter op eene geheel andere plaats verborgen. Na den dood van Fr. Bacon in 1626 verscheen eene verzameling van 27 Latijnsche gedichten. Ze draagt den titel: MEMORIAE HONORATISSIMO DOMINI FRANCISCI BARONIS DE VERULAMIO, VICE-COMITIS SANCTI ALBANI SACRUM. 1626.

Als 11de gedicht lezen we:

letters.		woorden.
17	DE CONNUBIO ROSARUM.	3
37	Septimus Henricus non aere et marmore vivit;	7
31	Vivit at in chartis (magne Bacone) tuis.	7
36	Junge duas (Henrice) rosas; dat mille Baconus;	7
32	Quot verba in libro, tot reor esse Rosas.	8
2	T. P.	32
155		
32		
187		

Het aantal letters is 155, het aantal woorden 32, de som is 187.

$187 = \text{Fra Bacon}$ in geheim cijferschrift. (Zie hoofdstuk III.)

Telt men de letters en de woorden, zonder de drie woorden tusschen haken mede te tellen, dan is de eindsom 166.

$166 = 100 + 66$. $100 = \text{Francis Bacon}$, $66 = \text{Fra Baconi}$.

Het gedicht is gericht „Aan mijn makker van het Rozekruis”.

De vertaling luidt:

„Hendrik de Zevende leeft niet in erts en marmer;

Maar hij leeft in Uwe boeken, groote Bacon.

Voeg (Hendrik) twee rozen toe; Bacon geeft er duizend.

Zoo veel woorden in het boek zijn, zoo veel meen ik dat er rozen zijn.”

In dit gedicht is ook het getal 287 verborgen.

Septimus is 7. De eerste letter H van Henricus heeft tot waarde 8; we hebben dus 78. We voegen 2 rozen toe en krijgen $782 = 287$. Het is dus een rozekruisregel van rechts naar links te lezen.

Ook in de 3de regel afzonderlijk zit het verborgen.

duas (Henrice). duas = 2, H = 8, aantal letters van Henrice = 7, derhalve $287 = \text{Fra Rosicrosse}$ in geheim cijferschrift.

HOOFDSTUK III.

THE ADVANCEMENT OF LEARNING FOL. 1640.

In 1623 verscheen eene Latijnsche bewerking van F. Bacon's „*Advancement of Learning*” van 1605, onder den titel: „*De Augmentis Scientiarum*”. Van deze Latijnsche editie, waarin niets bijzonders voorkomt, verscheen eene nieuwe Engelsche bewerking. Op het titelblad staat „*Interpreted by Gilbert Wats.*”

Dit werk bevat het volledig bewijs, dat Francis Bacon onder den naam Shakespeare schreef. We zullen later aantoonen, dat Francis Bacon zelf reeds deze bewerking bij zijn leven vervaardigde en ze na zijn dood door de Rosicrucians deed uitgeven.

Een exemplaar bevindt zich in de Koninklijke Bibliotheek te 's Gravenhage en werd aan ons in bruikleen afgestaan.

Het werk bevat twee titelplaten. Op het eerste zit Bacon voor een geopend boek. Het aantal groote cursieve letters op deze pag. is 287 (*Secr. Sh. Seals*). Ook wordt aldaar op de tweede titelplaat en eenige andere pagina's door samenstelling der verschillende lettersoorten het getal 287 afgeleid. Verder wordt in de literatuur niets meer van dit werk gemeld.

Folio 1640 (Bacon) is verdeeld in IX boeken. Ch. I van het VIde boek handelt over: „*the Doctrine of the Organ of Speech*”.

De laatste § handelt over: „*The Partition of the Knowledge of the Notes of things; into Hieroglyphiques; And into Characters Real*”.

We zullen deze § op pag. 264 in zijn geheel afdrukken.

§ 7. *Wherefore let us come to CYPHARS. There are manny, as Cyphars simple; Cyphars intermixt with Nulloses or non-significant Characters; Cyphars of double Letters under one Character; Wheele-Cyphars; Kay-Cyphars; Cyphars of words; Others. But the virtues of them whereby they are to be pre-ferr'd are Three; That they be ready, and not laborious to write; That they be sure, and not lie open to Deciphering; And lastly, if it be possible, that they may be managed without suspicion.*

Het aantal cursieve woorden van de 5 eerste regels is $24 = \text{Fra}$.

Het aantal cursieve woorden van de 3 laatste regels is $33 = \text{Bacon}$.

Het geheele aantal c. woorden is $24 + 33 = 57 = \text{Fra Bacon}$.

We moeten hierbij *Wheele-Cyphars* en *Kay-Cyphars* als een woord tellen.

Het aantal romeinsche woorden is $22 = 2 \times 11$.

Het verschil tusschen cursieve en r. letters is $57 - 22 = 35$.

Nu is de getalwaarde van B. Bacon gelijk aan $2 + 33 = 35$.

We zagen dat het een roze-kruisregel was, om van rechts naar links te lezen, wat we zullen bevestigd zien in een volgend hoofdstuk; 35 wordt dan 53. Nu is 53 het getal dat in tal van werken van Shakespeare en van Bacon eene bijzondere rol speelt. De Baconian literatuur wijst aan hoe talrijk het misdruk 53 in de paginatuur is. Hoe op pag. 53 van de folio 1623, zoowel part I als part II, de naam Bacon voorkomt. De conclusie was: 53 is het getal voor Bacon. We vinden dit bevestigd in § 7. Eerst staan er 5 *cursieve* regels met 24 woorden en daarna 3 *cursieve* regels met 33 woorden; $24 = \text{Fra}$, $33 = \text{Bacon}$.

In deze acht regels is dit verborgen door de woorden *cursief* en *romeinsch* te drukken. Letten we nu op het woord CYPHARS, op den eersten regel in groot type. Zesmaal staat in de opvolgende vier regels het woord *cyphars* en eenmaal *cyphers*. Overal elders komt steeds *cyphers* voor. Cyphars is derhalve geen drukfout. Op pag. 270 komt acht keer het woord *Arts* en *Art* voor in de betekenissen van geheimschrift. Cyphars is dus eene woordspeling; het is de geheime kunst van cijferen. Zie plaat I.

Cyphars simple kan niet anders zijn dan het vorengenoemde cijferschrift.

Bacon was $33 = 3 \times 11$. L heeft tot getal waarde 11.

Bacon is dus voortestellen door L L L. In vorige bladzijden vonden we reeds eenige keeren 11. In het geheimschrift blijkt L en 11 of elk veelvoud van 11 Bacon voor te stellen.

Zoo is $\text{Fra Baconi} = 66 = 6 \times 11$.

Bij de in hoofdstuk II gegeven getallen kan 100 of veelvouden van 100 opgeteld worden. Francis Bacon = 100 = C (romeinsch getal). De letter C geeft herhaaldelijk aanwijzing dat Bacon wordt bedoeld. We hebben dus de nieuwe Bacongetallen:

$167 = 100 + 67$, $267 = 200 + 67$; evenzoo volgt uit 57 het getal 157 en 257; uit 66 het getal 166 enz.

Echter heeft de telling door Bacon eene afwijking van de gewone telling. Zelf drukte hij de letter W in de „*Advancement of Learning*” 1605 reeds als twee letters V en telde ze als $20 + 20 = 40$.

In de „*Lucrece*” schrijft hij alle hoofdletters W als VV en telt ieder VV als twee letters V. In de folio 1623 van W. Shakspeare, in de opdracht „TO THE READER” (zie hoofdstuk X), staan ook enkele

kleine letters W gedrukt als VV. De ontcijfering heeft ons den volgende regel doen vinden:

De letter W telt voor *twee* letters, als ze gedrukt staat VV; de getalwaarde van iedere letter is dan 20. Staat de letter W echter gedrukt als W, dan telt ze als *een* letter bij het *aantal* letters. Haar *getalwaarde* is evenwel *altijd* 40.

Indien de letter W voorkomt onder letters, die door een letteromzetting (anagram) een nieuw woord geven, mag de W *altijd* gesplitst worden in *twee* V's, of twee V's mogen samengesteld worden tot *één* W.

BACON'S EENVOUDIG CIJFERSCHRIFT.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N
1	2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13
O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z		
14	15	16	17	18	19	20	20	40	22	23	24.		

We moeten hier eene algemeene opmerking maken omtrent de ontcijfering van geheimschrift. Bij elke ontcijfering van hieroglyphen en andere verloren gegane talen, begint men met eene onderstelling te maken aangaande de beteekenis van een onbekend teeken. Blijkt deze onderstelling *steeds* onbekende woorden of teksten verstaanbaar te maken, dan kan men zeggen, dat de *juiste* beteekenis is gevonden. Het opschrift van Bacon boven § 7 van Cap. I boek VI luidt dan ook: „*into Hieroglyphiques*”.

Alle door ons tot dusverre gemaakte en in volgende hoofdstukken te maken onderstellingen zullen steeds door de verdere ontcijferingen bevestigd worden. Dit geeft weer aanleiding tot nieuwe veronderstellingen, die opnieuw worden bevestigd, zoodat we een geheel krijgen, waarvan alle deelen onderling door duizend banden zijn verbonden. *Comubio jungam stabili*.

Vervolgens spreekt Bacon van *Cyphars intermixt with Nulloes* or nonsignificant Characters. In de Latijnsche uitgave 1623 staat *alleen* „Ciphræ non significantibus Characteribus intermixtæ”. Daar wordt met geen woord van Nulloes gesproken evenmin als een woord van deze § daar *cursief* staat. Deze Nulloes zijn dus opzettelijk in de editie 1640 op den voorgrond gebracht. De bedoeling is duidelijk. Uit de getallen kunnen de *nul*len weggelaten worden, zonder dat het *woord* daardoor verandert.

Zoo was de waarde van Shakespeare 103 = 13. De daarmede overeenkomende letter is N. Nu komt in folio 1623 de Lucrece en in tal van anagrammen het getal 13 of 31 en de letter N voor.

De N is dus Shakespeare. Zoo eindigt de laatste pagina van „The Rape of Lucrece, quarto editie 1593 aldus:

„The Romaines plausibly did give *consent*
To Tarquins everlasting *banishment*

 FINIS.

De N beduidt hier Shakespeare. De letter F, in ééne lijn met *ba* en *con* geeft F. Bacon. De letter N is een drukkersmerk, maar we kunnen wiskundig aantonen, dat alleen door een *kunstmatige* rangschikking der drukkersteekens, de letter N juist op de laatste pagina komt. Zoo komt op de laatste pagina van de folio 1623 van W. Sh. als drukkersteeken LLL = Bacon, door *kunstmatige* rangschikking voor.

Vervolgens spreekt Bacon op regel 4 van § 7 van *Wheele-Cyphars*. In de Latijnsche uitgave staat Cyphrae Rotae. Hiermede bedoelt hij waarschijnlijk, anagrammen of letteromzettingen, evenals *Cyphars of words* woordomzettingen zijn. Van beiden komt een schoon voorbeeld voor op pag. 270 en 271 van folio 1640.

HOOFDSTUK IV.

HET GEHEIME CIJFER- OF KAYSCHRIFT.

Ook van het woord *Kay-Cyphars* geeft Bacon geene verklaring. In de „*Augm. Scient*” staat „Cyphrae Clavis”, derhalve sleutel- of *Key*-schrift. Nu is in folio 1640 *Kay* gedrukt. We hebben hier eene aanwijzing. De Engelsche uitspraak van *Kay* is dezelfde als van den consonant K. We hebben dus een geheimschrift dat met eene K begint in plaats van A. De volgorde der letters in het *Kay*-schrift is aldus:

K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	W = VV	
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	40	
X	Y	Z.		A	B	C	D	E	F	G	H	I.
22	23	24.		27	28	29	30	31	32	33	34	35.

Het woord *Kay* bestaat uit de letters K, a en y. Nu is de waarde van y in enkelvoudig schrift = 23. Maar de waarde van Fr, afkorting van Francis is ook 23. We lezen dus K = a (Francis).

Deze wijze, om zijn naam Fr. door de letter y voortestellen,

gebruikt Francis Bacon vaker. In meerdere uitgaven van zijne werken gebruikt hij het woord *by*, b.v. g e m a a k t *by*; u i t g e g e v e n *by*. Dit *by* is dan op eene bijzondere, in het oog loopende wijze gedrukt, b.v. door kleine cursieve letters; *by* vormt dan het anagram *y b*, dit is 23 B of Fr. B.

De waarde van het woord *Kay* in het nieuwe geheimschrift zelf is $K = 10$, $a = 27$, $y = 23$; $10 + 27 + 23 = 60$; $60 = 6(0) = 6 = \text{Bac}$.

In enkelvoudig cijferschrift is $Kay = 34 = \overleftarrow{43} = \text{F}$. Bagon.

De eerste letter K heeft tot getalwaarde $10 = 1(0)$. De letters van K tot en met Z behouden de waarde van het e e n v o u d i g e cijferschrift van Bacon. Het zoude nu voor de hand liggen om $A = 25$, $B = 26$ enz. te stellen.

Dit moet echter *niet* gebeuren. De letter A moet de waarde 27 hebben; $27 = 3^3$. In Bacon's geheimschrift speelt het cijfer 3 eene groote rol. Stelt men $A = 27$, dan is $B = 28$, $C = 29$, $D = 30$, $E = 31$, $F = 32$, $G = 33$, $H = 34$, $I = 35$.

Francis Bacon heeft tot waarde $100 = C = \text{romeinsch cijfer 3}$.

Nu zullen we op pag. 270 van folio 1640 vinden, dat Bacon in geheimschrift zijn naam B a g o n schrijft. De $G = 33$ in Kaycijfer, duidt dan Bacon aan. Buitendien wordt $A = 27$ nog op eene andere wijze aangegeven op pag. 270, zooals we in het volgende hoofdstuk zullen zien.

Bepalen we nu de voornaamste Baconwoorden in Kayschrift.

Een eenvoudige regel, om de Kaywaarde van een woord af te leiden uit de gewone cijferwaarde, is de gewone cijferwaarde te vermeerderen met zooveel maal 26, als er letters in het woord voorkomen die voorafgaan aan de letter K in het natuurlijke alphabet.

We vinden dan: $\text{BACON} = 33 + 3 \times 26 = 111$ (Kay).

111 is echter ook $3 \times 37 = 3 \times \text{Bagon}$ in gewoon schrift.

$\text{FRA BACONI} = 66 + 6 \times 26 = 222$ (Kay).

$\text{FRANCIS BACON} = 100 + 7 \times 26 = 282$ (Kay).

$\text{SHAKESPEARE} = 103 + 6 \times 26 = 259$ (Kay).

$\text{FRA ROSICROSSE} = 157 + 5 \times 26 = 287$ (Kay).

$\text{FRA BACON} = 187$ (Kay); 287 is echter ook de gewone cijferwaarde van een monsterwoord van 27 letters, dat staat op den 27sten regel 1ste kolom pag. 136, folio 1623 van W. Shakespeare. Dit woord is:

HONORIFICABILITUDINITATIBUS.

Het heeft van af de verschijning van het eerste quarto van „*Loves Labour's Lost*” de aandacht getrokken en werd spoedig als een schertswoord in de literatuur opgenomen. Sinds 60 jaren vermoedt men dat het een anagram is, dat den naam Bacon bevat. Verschil-

lende lezingen zijn er van voorgesteld. In Hoofdstuk XIV zullen we dit woord behandelen.

De schrijvers van „*Secr. Shak. Seals*” zeggen, om het getal 287 te verklaren, dat zij op de titelpagina's enz. van zoovele werken vinden door telling van letters en woorden, dat hierbij van een *geheim cijferalphabet* gebruik wordt gemaakt.

Ze stellen $k = 10$, $l = 11$ $v = 20$, $w = 21$ $z = 24$, $a = 27$ $i = 35$ en noemen dit het *Kaye*-schrift. Het blijkt bij na geheel overeenstemmend te zijn met *ons Kaye*-schrift. Ze komen op geheel andere gronden er toe om dit af te leiden dan wij hebben gedaan.

De getalwaarde van *Fra Rosicrosse* is er in 287 en dit is volgens hen de reden, dat alle door hen besproken werken genoemd getal tot „*seal*” hebben. Ze geven daarna de getalwaarden van eenige Baconwoorden in dit *Kaye*-schrift aan, *zonder het verder te gebruiken*. Daar zij echter, evenals in het *eenvoudige cijferschrift*, ook in het *Kaye*-schrift aan *W* de getalwaarde 21 nog meenen te moeten toekennen, moet de ontcijfering *bij hen*, bij alle woorden die een *W* bevatten, tot *geen resultaat* voeren. Immers:

De waarde van W is in geveen en Kay-schrift altijd 40.

We garandeeren de absolute overeenstemming met de in ons werk afgedrukte teksten.

Het boek, dat we folio 1640 zullen noemen, heeft twee titelplaten.

De eerste stelt Francis Bacon voor, gezeten aan een tafel, waarop een geopend boek ligt, waarin hij schrijft. Op de eerste en tweede bladzijde is door hem geschreven:

INSTAV.
MUNDUS.
MENS.

MAGNA.
CONUBIO.
JUNGAM.
STABILI.

I = 9	M = 12	C = 3	I = 9	S = 18	M = 12	M = 12
N = 13	A = 1	o = 14	u = 20	t = 19	E = 31	V = 20
S = 18	G = 7	n = 13	n = 13	a = 1	N = 13	N = 13
T = 19	N = 13	u = 20	g = 7	b = 2	S = 18	D = 30
A = 1	A = 1	b = 2	a = 1	i = 9	74	V = 20
V = 20	34	i = 9	m = 12	l = 11		S = 18
80		o = 14	62	i = 9		113
		75		69		
80 + 34 = 114 =		75 + 62 + 69 = 206 =			74 + 113 = 187	
2 × 57		2 × 103				

Deze woorden vormen een cijfercryptogram.

De getalwaarde van *Instau Magna* is $114 = 2 \times 57$.

De getalwaarde van *Conubio jungam Stabili* is $206 = 2 \times 103$.

Er staat dus tweemaal: FRA BACON — SHAKESPEARE.

Instauratio Magna is de algemeene titel van de werken van Fr. Bacon.

Conubio jungam Stabili beduidt: ik zal door een stevigen band verbinden. (Hier is *conubio* opzettelijk met *een* n geschreven, opdat de cijferwaarde 206 zoude worden.)

$$n = 13 = 1(0)3.$$

De getalwaarde van *Mundus Mens* in Kayschrift 187.

Fra Bacon (Kay) = 187.

Er staat opzettelijk geschreven *Mundus Mens* en niet *Mundi* om het getal 187 te krijgen. *Mens* beteekent *wit* of *vernunft*.

Op het boek staat dus:

Fra		Bacon
Fra Bacon {	Vernunft der	Shakespeare
	Wereld	

Een wapenschild hangt aan den muur.* Het is verdeeld in twee helften, die hetzelfde bevatten, maar in tegengestelde volgorde. Op de linkerhelft vindt men eerst *twee* sterren of rozen, vervolgens *drie* horizontale witte balken, met schuin er door heen *een* zwarten balk. Deze getallen 2, 3, 1 vormen het getal $231 = 77$ of 7×33 .

Het wapenschild stelt dus het woord BACON voor. De rechter helft van het schild is volkomen gelijk aan de linker, behalve wat de volgorde aangaat. Hier leest men 213 of 312 of 132.

$132 = 4 \times 33$. Maar de cijfers 2, 3 en 1 zijn de cijferwaarden der letter b, c en a; $213 = bac$; $312 = cab$. Ze vormen het woord bac of de drie eerste letters van den naam BACON.

Men vindt deze drie letters in verschillende volgorde staan; dit is eene aanwijzing, dat in het geheimschrift de letters in andere volgorde kunnen worden genomen; m. a. w. de verborgen woorden of zinnen zijn *a n a g r a m m e n*.

Ook de getallen kunnen zoowel van *rechts naar links* als van *links naar rechts* gelezen worden $213 = \overleftarrow{312}$, $35 = \overleftarrow{53}$, $34 = \overleftarrow{43}$, $431 = \overleftarrow{134}$, $561 = \overleftarrow{165} = 5 \times 33$ etc.

* Zie titelplaat.

HOOFDSTUK V.

DE ONTCIJFERING.

Bladzijde 270 en 271 van folio 1640 bevatten samen het volledig bewijs dat Francis Bacon en Shakespeare *één* zijn. We hebben deze beide pagina's hierachter als plaat I afgedrukt. Ze vormen samen het slot van de laatste paragraaf van Lib. VI, Ch. I.

We zien dat op deze bladzijden de woorden gedrukt zijn deels met romeinsch type, deels *cursief*, zonder de minste reden.

Het aantal *cursiere* woorden op bladz. 270, beginnende bij *For* op regel 27 tot en met regel 33 is $77 = 7 \times 11$. Dit aantal wordt 3 maal onderbroken door de rom. woorden Arts, Arts, Art.

Daarna volgt nog éénmaal op regel 34 cursief *Arts*.

Het totale aantal *cursiere* woorden op pag. 270 is dus:

$6 + 11 + 77 + 1 = 95$ en op pag. 271 is het 5.

Het totale aantal *cursiere* woorden op bladz. 270 en 271 is dus 100, (*but for* als *een* woord tellende). Francis Bacon = 100.

Er komen op pag. 270 en 271 in het geheel 7 woorden tusschen haken voor, n.l. op regel 6 de woorden (*a s t h e o t h e r w a s*) en op regel 23 (*i n o u r o p i n i o n*). Er komt *een* woord voor met een verbindingsteeken, n.l. *M u s t e r - r o w l e* op regel 17. Dit moet als *een* woord geteld worden, zooals ook blijkt uit de tellingen in „*Secr. Sh. Seals*”. Eindelijk komt *eenmaal* het teeken & voor op regel 10. Dit wordt *niet* geteld.

Op pag. 270 komen nu voor, op deze wijze tellende en de woorden tusschen haken niet medetellende, 397 woorden. Pl. I. Op pag. 271 komen voor 5 *cursiere* woorden en 66 rom. woorden, totaal 71. Het aantal woorden op pag. 270 en 271 samen is dus $397 + 71 = 468$, waaronder 100 *cursiere*. Het aantal rom. woorden is dus 368. Zie pl. II.

Tellen we op pag. 270 bij de 397 woorden nu de 7 woorden tusschen haken en de drie woorden boven de pagina staande *O f T h e A d v a n c e m e n t*, dan wordt het aantal woorden $407. = 11 \times 37$. Bacon = 37.

Tellen we op pag. 271 bij de 71 woorden de drie woorden boven de pag. staande van den titel *O f L e a r n i n g l i b*. dan wordt het aantal woorden $71 + 3 = 74 = 2 \times 37$.

Het geheele aantal woorden op beide pagina's is dus $407 + 74 = 481$. $481 = 13 \times 37$. $13 = 1(0) 3 =$ Shakespeare.

De drie eerste regels van pag. 270 luiden:

1. *The knowledge of Cyphering* |
 2. | is the knowledge of *Discyphering*.
 3. or of *Discreting Cypher*
- Deze drie deelen der regels 1, 2 en 3 vormen een geheel.

„The knowledge of Cyphering is the knowledge of Discyphering or of Discreting Cyphers. Discret is „to behold as separate” d. i. *afzonderlijk* nemen. We moeten dus de cyphers, geheime letters van het alphabet, *afzonderlijk* nemen.

Er volgen nu op pag. 270 vijf cursieve woorden pl. I, n.l. *Alphabet Cypher Certainly Cyphers Discypherer*.

Gelezen van rechts naar links staat er:

Discypherer cyphers certainly cypher alphabet, dit is:

De ontcijferaar (ont)cijfert volkomen goed het geheime alphabet.

Nu volgen, zie pl. I, zeven *cursieve* woorden, i e d e r woord tellende.

BUT FOR, GLOBE OF SCIENCES, NEITHER, ARTS.

De eerste letters van deze 7 woorden vormen een schitterend anagram.

B F G O S N A.

We lezen: *F. BAGONS.*

Door eene vernuftige getallen-reeks op pag. 270 en 271 wordt wiskundig bewezen, dat dit anagram opzettelijk er is ingelegd en moet gelezen worden: *Francis Bacon*.

Het geheele aantal cursieve woorden tot en met het woord *Arts* op regel 27 is gelijk aan $6 + (5 + 6) = 6 + 11$ woorden. Deze vormen nu samen een nieuw woordanagram. Van de vier woorden *But for, Globe, Neither* nemen we alleen de beginletter. We krijgen:

Sciences of Arts.

Decypherer cyphers certainly cypher alphabet F. B. G. N.

d. i. De kunst van Geheimschrift.

De ontcijferaar (ont)cijfert goed het geheim alphabet *Fr. B a G o N*.

We bewijzen de volkomen juiste ontcijfering van het anagram, door aan te toonen, dat de plaats van ieder dezer 18 *cursieve* woorden op pag. 270 bepaald wordt door 1, 2, 3 of 4 *Bacon* getallen.

We zagen, dat op pag. 270 en 271, de woorden van den *tekst* op de aangegeven wijze tellende, zie plaat I, voorkwamen 100 *cursieve woorden*, en 468 woorden als we tellen alle cursieve en romeinsche woorden.

Pl. I bevat nu het ranggetal van elk dezer 468 woorden.

Tellen we *alleen* de romeinsche woorden, dan is dit aantal $468 - 100 = 368$. Pl. II bevat nu het ranggetal elk dezer 368 woorden. $468 = 36 \times 13$.

$$13 = N = 1(0)3.$$

$$368 = 16 \times 23. \quad 23 = \text{Fr.}$$

Maar we kunnen ook beginnen te tellen van beneden naar boven, beginnende bij het laatste woord van pl. I en pl. II, dus van af het *einde* van Ch. I.

Pl. III bevat nu het ranggetal van elk der 468 woorden, van beneden af tellende en evenzoo Pl. IV het ranggetal der romeinsch gedrukte 368 woorden, van beneden af tellende.

Elk woord der tekst van pag. 270 en 271 wordt dus bepaald door 4 getallen.

Hoewel we dadelijk bij *But for* zouden kunnen beginnen, welke twee woorden, op zichzelf beschouwd, door de bijbehorende getallen, bewijzen, dat Francis Bacon = Shakespeare moet gelezen worden, zullen we, om het hoogst vernuftig en schitterend bewijs volledig te geven, beginnen met de *eerste cursieve* woorden op pag. 270. We hopen dat de lezer ons wel zal willen volgen. We geven eerst nog eens het lijstje met de getalwaarden der Bacon-woorden in gewoon en Kayschrift.

Gewoon schrift.	Fr. = 23, L = 11. Bacon B = 35 = $\overline{53}$.	Kay-Schrift.
	Fra = 24. N = 1(0)3 = 31.	Bacon = 111.
	F. Bacon = 39.	Fra Baconi = 222.
	Bagon = 37, F. Bagon = 43.	Shakespeare = 259.
	Francis = 67. Fr. Bacon = 56.	Francis Bacon = 282.
	Fra Bacon = 57.	Fra Rosicrosse = 287.
	Francis Bacon = 100 = C. = H.	Francis = 171.
	Shakespeare = 103.	Fr. Bac = 133.
	Fra Baconi = 66.	Fra Bacon = 187.
	Fra Rosicrosse = 157.	

HOOFDSTUK VI.

BEWIJS VAN HET ANAGRAM F. BAGON.

De getallen, die de rangorde aangeven der *cursiere* woorden op pag. 270, zullen herhaaldelijk veelvouden der *Bacongetallen* zijn.

Bacon zelf wijst daar reeds op, door het woord *multiplication*.

Het is het 3de woord van regel 18, pl. I. Zijn ranggetal is 180.

De ranggetallen van dit woord, op pl. II, pl. III en pl. IV zijn in volgorde:

169, 289, en 200. Nu is $180 = 81(0) = 3 \times 3 \times 3 \times 3$.

$169 = 13 \times 13$ of $9\overline{6}1 = 31 \times 31$; $289 = 17 \times 17$; $200 = 2 \times 100$.

Hieruit volgt: een rangorde getal moet gesplitst worden in factoren.

Regel 1. *The Knowledge of Cyphering.*

The getalwaarde = $32 = 2\overline{3} = \text{Fr.}$

Knowledge = 213 (Kay); $213 = \text{B.a.c.}$

Cyphering = 100 *Cyphering* = 230 (Kay).

We vinden dus hier de getallen 23, 100 en 213.

Zooals Bacon zeide „de kunst van cijfers is, de waarde der cijfers *afzonderlijk* te nemen”.

Regel 2. *Discyphering*

Het is het 20ste woord van plaat I. *Discyphering* = 131.

De Kaywaarde is 313. Nu is: $131 + 313 = 444 = 4 \times 111$.

Regel 3. *Cyphers.*

Het is het 24ste woord van pl. I. *Cyphers* = 167 (Kay); $167 = 100 + 67$.

Regel 4. *Alphabet.*

Het is het 33ste w. van pl. I, het 27ste van pl. II, het 343ste van pl. IV, $343 = 7 \times 7 \times 7$.

Er gaan op pl. III 342 woorden aan vooraf: $342 = 6 \times 57$.

Regel 4. *Cypher.*

Het is het 36ste woord op pl. I. Vooraf gaan $35 = \overline{5}3$ woorden.

Het 35ste en 36ste woord op pl. I zijn: *the Cypher*.

De getalw. van: *the Cypher* = 103. (Shakespeare).

Het is het 433ste w. op pl. III; $433 = \overline{3}34 = 2 \times 167$.

Het is het (341)ste w. op pl. IV; $341 = \overline{1}43 = 11 \times 13 = \text{L. N.}$

Op plaat I staan 368 woorden; nu is het 36ste woord, van beneden van pag. 270 af geteld, het $(368 + 1) - 36 = 333$ ste woord. $333 = 9 \times 37$; $333 = 3 \times 111$; $111 = \text{Bacon (Kay)}$.

Regel 5. *Certainly.*

Het is het 46ste w. van pl. I. $46 = 2 \times 23$;

Er gaan op pl. II (37) woorden aan vooraf; $37 = \text{Bagon}$.
 Het is het 423ste = 324te woord op pl. III; $324 = 4 \times 81$.
 Nu is 81 de Kay waarde van *Arts*, dus $324 = 4 \cdot \text{Arts (Kay)}$.
 Het is het (332)^{ste} woord op plaat IV $332 = 2 \times 166$; $166 = 100 + 66$.
 De getalwaarde van *Certainly* is 101. $101 = 1(0)1 = 11$.
Certainly is eene woordspeling met *Certain lye*.
Shakespeare als *author* is eene *certain lye*.

Regel 9. *Cyphers.*

Het is het 91ste woord op pl. I; $91 = 7 \times 13$. $13 = N = 1(0)3$.
 Er gaan op pl. II (81) rom. w. aan vooraf. $81 = \text{Arts (Kay)}$.
 Het is het 378ste w. op pl. III; $378 = 9 \times 42$. $42 = \text{Baconi}$.
 Er gaan op pl. IV (287) woorden aan vooraf. $287 = \text{Fra Rosicrosse (Kay)}$.

Regel 11. *Decypherer.*

De getalwaarde van *Decypherer* is 258 (Kay)
 $258 = 6 \times 43$; $258 = 852 = 4 \times 213$.
 $213 = \text{b.a.c.}$ Dit is eene afkorting voor Bacon.
 Het aantal rom. woorden, dat aan *Decypherer* voorafgaat, pl. II,
 als men de 4 woorden tusschen haken op regel 6 medetelt, is
 $96 + 4 = 100$. Deze 4 woorden zijn: *as the other was*, d.i.
The other was as (s).
 De andere, *Sharpere* van Stratford, was een *ezel*.
 De volgende onderzoekingen leeren, dat dit inderdaad de bedoeling is.

Regel 20. *But for.*

Ze vormen samen het 206de woord pl. I. $206 = 2 \times 103$. Shakespeare.
 Het is het 195ste woord op plaat II. Het verschil met het aantal romeinsch gedrukte woorden is: $398 - 195 = 103$.
 Telt men pl. I *But* als 206de en *for* als 207de woord, dan zijn ze samen 413.
 $413 = 314 = 2 \times 157$. $157 = \text{Fra Rosicrosse}$.
But heeft tot Kay waarde $67 = \text{Francis}$.
for heeft tot eenvoudige waarde $37 = \text{Bagon}$.
But for = Francis Bagon. In *for* is de letter o = zero, wegtelaten.
for = *fr*, dus *But for* = Fr. B.
 In tal van anagrammen staan de letters B en F als initialen van Francis Bacon; de woorden *But* en *for* komen herhaaldelijk zelf voor.
 Zie b.v. „*Rape of Lucrece*” van Shakespeare, regels 1 en 2, 99, 77 en 88, 1091 en 1092. We komen hierop terug bij de ontcijfering der „*Lucrece*”.

Regel 21.

Globe.

Er gaan op pl. II (206) woorden aan vooraf. $206 = 2 \times 103$.
 Tellen we op pl. I bij de voorafgaande 218 woorden de 4 woorden
 tusschen haken dan komt $218 + 4 = 222 = \text{Fr a B a c o n i}$ (Kay).
Globe is het 13de = 1(0)3de *cursieve* woord, van boven geteld.
 Op plaat IV gaan er (162) woorden aan vooraf, $162 = 2 \times 81$.
 De getalwaarde *Globe* is $39 = \text{F. Bacon}$.

Regel 22.

Sciences.

Het is het 248ste woord op pl. III. $248 = 8 \times 31 = 8 \times 3(0)1$.

Regel 23.

Neither.

Het is het 231ste woord op pl. I. $231 = 3 \times 77 = 7 \times 33$.

231 bca = bac. 1

Er gaan op pl. II (215) woorden aan vooraf. $215 = 5 \times 43$.

43 = F. Bagon.

Er gaan op pl. IV (153) woorden aan vooraf. $153 = 3 \times 51$.

51 = Bacons.

Regel 27.

Arts.

Het is het 273ste woord van de 27ste regel. $273 + 27 = 300 = 3 \times 100$.

Het is het (257)^{ste} woord op pl. II. $257 = 100 + 157$.

Het is het 196ste woord op pl. III. $196 = 14^2$.

De getalwaarde van *Arts* is 81 (Kay).

In verschillende werken komt ten tijde van Elizabeth het getal 81 als
 een *magic* woord voor. De beteekenis is nu duidelijk.

Het anagram *F. Bagon's* is volkomen bewezen door de Bacongetallen
 der verschillende letters.

HOOFDSTUK VII.

ARTS. (GEHEIMSCHRIFT).

Op het woord *Arts* op regel 27 volgt eene serie van $77 = 7 \times 11$
cursieve woorden, 3 maal onderbroken door de rom. w. *Arts*,
Arts, *Art*.

Deze 77 regels vormen een Biliteraál Geheimschrift,
 waarvan Bacon de sleutel geeft op pag 266 en waarvan we de
 o n t c i j f e r i n g in hoofdstuk IX zullen geven.

Gaan we eerst door met de ontcijfering van de rangorde getallen
 der verschillende merkwaardige woorden op pag. 270 en 271.

Regel 29.

Arts.

Het is het 300ste woord op pl. I. Het is het 257ste w. op pl. II.
 $300 = 3 \times 100$. $257 = 100 + 157$. $157 = \text{Fra Rosicrosse}$.

Het is het 169ste = $13 \times 13^{\text{de}}$ woord op plaat III.

Het is het 112de = $2 \times 56^{\text{ste}}$ woord op plaat IV.

Het is het 53ste cursieve woord, alleen cursieve woorden tellende van beneden af van pag. 270. Het is het 58ste cursieve woord, van beneden tellende van eind Ch. I op pag. 271. 58 is de waarde van VV. S.

Deze initialen komen herhaaldelijk voor in folio 1623, met cijferwaarde 58.

Regel 31.

Arts.

Het is het 318de woord op regel 31 pl. I. $318 = 6 \times 53$.

Het is het 258ste woord op pl. II. $258 = \overset{\leftarrow}{8}52 = 4 \times 213$; $258 = 6 \times 43$.

Het is het 151ste woord op pl. III. Zie L. L. L. pag. 136 woord 151.

Het is het 111de woord op pl. IV. $111 = \text{B a c o n}$. (Kay).

Regel 33.

Art.

Het is het 347ste woord op pl. I of het $(397 + 1) - 347 = 51^{\text{ste}}$ woord, van beneden bladz. 270 geteld op pl. I. $51 = \text{Bacons}$.

Het is het 259ste woord op pl. II. $259 = \text{Shakespeare}$. (Kay).

Het is het 110de = 11(0)^{de} woord op plaat IV.

De waarde van Art is 37. $\text{B a g o n} = 37$.

Regel 34.

Arts.

Het is het 357ste woord van pl. I. $357 = 300 + 57$ of $200 + 157$.

Er gaan op pl. III 111 woorden aan vooraf. $111 = \text{B a c o n}$. (Kay).

Er gaan op pl. IV (106) woorden aan vooraf. $106 = 2 \times 53$.

Regel 40.

Arts.

Het is het 430ste woord op pl. I. $430 = 43(0)$. $43 = \text{F. Bacon}$.

Het is het 335ste woord op pl. II. $(335) = 5 \times 67$. $67 = \text{Francis}$.

Het is het 39ste woord op pl. III. $39 = \text{F. Bacon}$.

Het is het 35ste woord op pl. IV. $(35) = \overset{\leftarrow}{5}3 = \text{Bacon. B}$.

Het is het 33ste woord op pag. 271.

Na deze uiteenzetting der beteekenis van het woord *Arts*, begrijpt men den 5^{den} regel van beneden van de 1ste kolom pag. 136, fol. 1623 van W. Shakespeare, „Loves Labour's Lost” (V. 1). Deze geheele kolom is geheimschrift waar bijna in elken regel iets is verborgen. De regel luidt:

Arts-man preambulat.

De verklaring is: Man Arts preambulat, d. i. de man van het Geheimschrift ging vooraf of deze kolom is geheimschrift.

Op pag. 270 en 271 staan echter nog *niet cursieve* woorden, maar

met een hoofdletter beginnende, waarin Bacon iets verbor-gen heeft.

A s.

Het laatste woord van regel 33 is As(s).

Het is op pl. I het $354 = \overleftarrow{453} = 3 \times 151^{\text{ste}}$ woord. Er gaan op pl. II 259 woorden aan vooraf. $259 = \text{Shakespeare (Kay)}$. Er gaan op pl. III 114 woorden aan vooraf. $114 = 2 \times 57$. Op plaat IV gaan er 108 woorden aan vooraf $108 = 81$.

Het is een compliment van Bacon aan den lezer, die het Geheimschrift niet begrijpt. Het bevestigt, wat de 7 woorden tusschen haken inhielden.

In our opinion the other was A's(s).

Regel 8.

A s.

Op pl. I het 78ste woord. $78 = 2 \times 39$. Op plaat II het 69ste w. $69 = 3 \times 23$. Op pl. III het 300ste woord. Op pl. IV gaan er 390 woorden aan vooraf, $390 = 3 \times 130 = 3 \times 1(0)3$.

Regel 17.

M u s t e r - R o w l e.

Het staat met een hoofdletter. Het moet als *een* woord geteld worden. Het dient als *voorbeeld* of staal, hoe zulke woorden te tellen zijn. De Kay waarde is $230 = 23(0)$; Fr = 23.

Regel 7.

P r i n c e s.

Het is het 66ste w. op pl. I, het 57ste op pl. II, het 4(0)3de op pl. III en 312de op pl. IV.

Regel 13.

P r i n c e s.

Er gaan aan vooraf 132 w. op pl. I, 121 op pl. II, 335 op pl. III en 246 op pl. IV.

$132 = a c b = 4 \times 33$, $121 = 11 \times 11$, $335 = 5 \times 67$, $246 = 2 \times 123$. Moeten we hierin eene bevestiging zien, dat Bacon een prins of vorst was, n.l. een zoon uit een geheim huwelijk van Elizabeth met Lord Leicester?

Regel 15.

C y p h e r s.

Het is het 321ste woord op pl. III en 231 gaan op plaat IV vooraf.

Regel 26.

J u d g e m e n t.

Het is het 259ste w. op pl. I, 243ste op pl. II, 210de op pl. III en 126 op pl. IV.

$259 = \text{Shakespeare (Kay)}$. $243 = \overleftarrow{342} = 6 \times 57$; $210 = 5 \times 42$; $126 = \overrightarrow{621} = 27 \times 23$.

Hier wordt een oordeel over Shakespeare uitgesproken.

Regel 32.

J u d g m e n t.

Het is het 336ste woord op pl. I, 133ste op pl. 3, pl. II en IV hebben

geen cijfer. $336 = 6 \times 56$; $133 = \text{Fr. Bac. (Kay)}$. Judgment = 89; Judgment (Kay) = 193; $89 + 193 = 282$. $282 = \text{Francis Bacon (Kay)}$, die zijn oordeel geeft.

De *e* is opzettelijk tusschen de *g* en *m* weggelaten.

Regel 31.

Labours.

Op regel 31 = 1(0)3 staat Labours met een Hoofdletter.

Het is het 111de woord pl. IV, als men de voorafgaande rom. w. telt. 111 = Bacon Kay. Het is eene verwijzing naar Loves Labour's Lost waarvan in 1598 de eerste quarto editie verscheen. Deze geheele comedie zit vol geheimschrift.

Regel 36.

Let.

Dit woord staat zonder reden met een hoofdletter, daar een kommapunt voorafgaat. Lezen we de letters van rechts naar links, dan komt *Tel(l)* en dit is de bedoeling. Tell in het Engelsch beduidt *inform* maar ook *count*. We lezen hier, dat er *geteld* moet worden.

Aan *Tel(l)* gaan 282 woorden vooraf. pl. I.

282 is de getalwaarde van Francis Bacon (Kay).

Voortdurend komt in Shakespeare het woord *tell* voor, schijnbaar in beteekenis van *inform*, maar in werkelijkheid er is *to count*.

Een mooi voorbeeld is hiervan de „*Rape of Lucrece*”.

Regel 805, stanza 116 luidt:

„Make me not object of the *tell*-tale day;

De drie laatste regels zijn:

„Yea the illiterates that know not how
To cipher what is writ in learned bookes,
Will cote my lothsome trespasse in my lookes.

De bedoeling is, dat alles geteld moet worden.

Het nummer der bladz., der stanza, der regels, het aantal woorden, letters, alles zijn Bacongetallen. (Zie hoofdst. XIII).

Regel 28.

Know.

Dit woord is het 287ste, pl. I, 287 = Fra Rosicrosse. (Kay).

De getalwaarde van *Know* is = 77 = 7×11 .

Kennis was het geheim bezit der Rosierucians.

And.

Het woord And komt precies 23 keer voor op pag. 270 en 271.

23 = Fr. Het heeft op de platen I, II, III en IV bijna alle Bacon getallen. 5, 8, 11, 29, ~~34~~, 37, 46 = 2×23 , 55, 80, 81, 86 = 2×43 , 100, 103, 121, 123, 156, 166, 187, 231, 287 etc.

Het moet dus eene bepaalde beteekenis hebben. Deze kan niets anders zijn dan dat het zelf een anagram is n.l.

and = *ad(d)*. *N(umbers)*.

Het woord number beteekent in het Engelsch zoowel getal, getalwaarde als woord van een versregel.

Het woord add beduidt samentellen. Hier staat dus:

Tel de getalwaarden samen.

Van de 1855 versregels van de „Lucrece” beginnen 176 met And.

$176 = 2 \times 88$. $88 = 8 \times 11 = \text{H. L.}$

If.

Het woordje *If* komt twee maal voor.

Op regel 35 met de getallen 368, 272, 101 en 96 } Zie plaat

Op regel 40 met de getallen 331, 427, 42 en 37 } I, II, III en IV.

De getalwaarde Kay is 67.

$F = \overset{\text{Kay}}{32}$ $32 = \overset{\text{Kay}}{23} = \text{Fr.}$; $35 = \text{Bacon B}$; $67 = \text{Francis}$.

$I = 35$

$\overline{67}$

$368 = 16 \times 23$, $272 = 8 \times \overset{\text{Kay}}{34}$, $101 = 1(0)1 = \text{L}$, $96 = 3 \times \overset{\text{Kay}}{32}$,
 $331 = \overset{\text{Kay}}{133} = \text{Fr. Bac (Kay)}$, $42 = \text{Baconi}$, $37 = \text{Bagon}$.

In „*Loves Labour's Lost*”, Folio 1623, pag. 126, regel 39, staat *If* gedrukt in plaats van *if: is*. Het staat daar in eene raadsel-opgave voor Francis = 67. (Zie Hoofdstuk XIV.)

HOOFDSTUK VIII.

ORGAN OF SPEECH. F. BAGON—SHAXPERE O.

Op pag. 270 en 271 zijn ook letteranagrammen verborgen. De drie laatste woorden van den laatsten regel zijn: *Organ of Speech*.

Ook hier schrijft Bacon, zooals op vele andere plaatsen, het tegengestelde van wat hij bedoelt. De laatste § van cap. I handelt niet over het orgaan van spreken, maar van *niet* te spreken. *Organ of Speech* is een cryptogram. Het zijn de 3 eerste woorden 1, 2 en 3 van pl. III. We moeten de letters a. b. c. of b. a. c. toevoegen. Nu is *Organ of Speech. a. b. c.* een schitterend anagram geworden, n.l.:

F. BAGON—SHA)(PERE. O.

De letter c. van *Speech* vormt met bijgevoegde c. de consonant Ɔ, getalwaarde 22. We lezen dus als onderteekening:

F. Bagon; Shaxpere (de man van Stratford) is een zero.

Fr. Bacon had een wiskundigen regel, om de juistheid van een anagram, dat ontcijferd was, aan te toonen. We hebben dezen regel empirisch gevonden en in tal van anagrammen bevestigd gezien. Ze luidt:

„Een anagram wordt in den juisten vorm gelezen, als de som der getalwaarden der eerste en laatste letters der woorden van het onthulde anagram samen of ieder afzonderlijk een Bacongetal geeft. Ook die der middelste letters der woorden kan een Bacongetal zijn.

Passen we dit eerst toe op *Organ of Speech*. De som der getalwaarden der eerste en laatste letters dezer 3 woorden samen is: $73 = \overset{5}{3}7 = \text{B a g o n}$.

De som der getalwaarden der middelste letters is 53.

Passen we het nu toe op: *F. Bagon—Shaxpere. O*.

De som der getalwaarden der eerste en laatste letters is:

$$f - b. n - s. e = 6 + 15 + 23 = 44. \quad 44 = 4 \times 11.$$

Tellen we 0 = 14 er bij, dan komt $58 = \text{W S}$.

Een ander mooi anagram bevatten de 7 woorden op pag. 270, waarvan de beginletters F. Bagons als acrostic gaven.

Deze 7 woorden zijn: *But for Globe of Sciences Neither Arts*.

Het totale aantal letters is: $32 = \overset{5}{2}3 = \text{Fr}$.

De som der getalwaarden dezer 32 letters is: $342 = 6 \times 57$; $57 = \text{Fra Bacon}$.

Het anagram, dat ze bevatten, luidt:

F. B. inserts, the Lucrece is too Fr. Bagone,

d. i. F(rancis) B(acon) voegt hier in, dat de Lucrece ook geschreven is door Fr. Bacon.

De Lucrece verscheen in 1594 en zit vol anagrammen. Het misdruk der paginatuur van folio 1640 (Bacon) is een geheimschrift, waarvan de sleutel in de Lucrece wordt gevonden (Hoofdst. XII). In de 32 letters bovengenoemd komt eerst voor F. Bagon; verder een F en een B; we zien dadelijk de 2 letters *c*, de *u* en de *l* van „Lucrece”. De overblijvende letters laten zich maar op *eene* wijze verder rangschikken.

Passen we den rekenkundigen sleutel toe.

De som der cijferwaarden der eerste en laatste letters van de woorden van het onthulde anagram is: 165; $165 = 5 \times 33$; $561 = 17 \times 33$.

De som der c. w. der middelste letters der woorden is: 177 = 771; $771 = 3 \times 257$; $257 = 100 + 157$.

De vraag rijst op: Hoe is het mogelijk, dat een wetenschappelijk man als Francis Bacon, zijn tijd kon zoek brengen, met wat men zoude kunnen noemen, cijfer- en woordknutselarijen.

Bacon zelf geeft antwoord op die vraag op pag. 271, einde Ch. I. Hier zegt hij: „So it is no marvaille if these sleighters *Arts*, placed by the Principall and supreme Sciences, seeme pettie things; yet to those, that have chosen to spend their labours and studies in them, they seeme great and excellent”.

We zullen nu aantoonen, dat de Engelsche bewerking van 1640 van „The Adv. of Learning” door Francis Bacon reeds bij zijn leven geschiedde. Immers alles, wat wij ontcijferd hebben op de titelplaat en op de bladzijden 270 en 271 wijst er op, dat de bewerker volkomen op de hoogte moest zijn van alle geheime methoden, die Bacon gebruikte in zijn geheimschrift; met alle geheime getallen; met hunne plaatsing in folio 1623 van Shakespeare, de Lucrece etc. Hij zegt zelf dat hij geeft „The marrow and pitch” (marrow, 222, pl. III). Maar hij verbergt het rechtstreeks in getallen.

Op de tweede titelplaat staat: „Interpreted *by* Gilbert Wats”. Het vreemde gebruik van „interpreted” in plaats van „translated” valt op. De Kaywaarden zijn:

Interpreted = 258; Gilbert = 174; Wats = 104.

Interpreted Gilbert Wats = 536.

258 = 6×43 ; $258 = 85\bar{2} = 4 \times 213$. 213 = B a c.

536 = 67×8 = Francis. H(undred).

Op de titelplaat van folio 1640 van Bacon (zie onze titelplaat) ligt een klokje naast het geopende boek. Dit beduidt dat de tijd het Geheimschrift aan het licht zal brengen. Bacon verborg dit ook op de titelbladz. van „New Atlantis” 1627. Hier staat de Waarheid, voorgesteld door eene vrouwenfiguur, door Vader Tijd uit een grot gehaald. Eene inscriptie erom luidt: „*Tempore patet occulta veritas*”, d. i.: Door den tijd wordt de verborgen waarheid onthuld. De som der getalwaarden der eerste en laatste letters dezer vier woorden is juist 111 = Bacon (Kay).

In het woordje *by* is de voornaam verborgen; *by* = B . y, y = 23 = Fr, dus *by* = Fr. B.

Ook het woord Shakespeare zelf is een kunstwoord. Het bestaat uit de twee woorden Shake en Speare.

Francis Bacon was het hoofd van een kring van letterkundigen, die zich noemden „Knights of Pallas with the Helmet”, of Pallasridders; Bacon droeg daardoor den naam van Speerschudder. Zooals Ben Jonson in zijn begeleidend gedicht van folio 1623 schrijft: „who Shakes a Lance at the eyes of ignorance”. Lance = 33. Shakes = 60 = Fr. Bagon.

In 1st Henry IV. Act. I Sc. 3 lezen we:

31 And now I will unclaspe a Secret booke

And to your quicke conceying Discontents
 Ile reade you Matter, deepe and dangerous,
 As full of perill and adventurous Spirit
 As to o'verwalke a current, roaring loud,
 31 On the unstedfast footing of a Speare.

Het aantal letters van den eersten en laatsten regel is $31 = 1(0)3$.

Bewijzen we nu dat Shake Speare een woordanagram is.

De *eerste* en *laatste* letters van Shake zijn S . e.

De *eerste* en *laatste* letters van Speare zijn S . e.

$S = 18, \quad e = 5. \quad 18 + 5 = 23 = \text{Fr.}$

De som der middenletters dezer twee woorden is:

$103 - 2 \times 23 = 57. \quad \text{Fra Bacon} = 57.$

Altijd vinden we in hoogst belangrijke woorden het getal 57.

Ne intelegis domine? Zie Hoofdstuk XIV.

Onderzoeken we nu den naam VVilliam.

De Kay waarde van VVilliam is $171 = 3 \times 57$.

William is dus ook Fra Bacon.

Maar de Kay waarde van Francis is ook 171.

De geheele naam William Shakespeare is:

$171 + 259 = 430 \text{ (Kay)}. \quad 43 = \text{F. Bagon.}$

William Shakespeare is dus geheel een kunstwoord.

HOOFDSTUK IX.

BACON SCHRIJFT IN BILITERAAL SCHRIFT „MIJN TEEKEN IS L”.

Op bladz. 265 van folio 1640 (Bacon) vertelt Fr. Bacon, dat de meest afdoende wijze van geheimschrift is, een alfabet te gebruiken, waarin niets beteekenende letters staan tussehen letters, die eene werkelijke betekenis hebben. In het uiterlijke schrijven is dan een geheim inwendig schrift besloten.

Als men *twee* letters neemt, b.v. de *a* en de *b*, dan is het aantal verschillende wijzen, waarop de *a* en *b*, met herhaling van *a* en *b*, in groepen van 5 letters kunnen vereenigd worden, gelijk aan 32.

Daar nu in het alfabet slechts 24 letters voorkomen, kan *ieder* letter van het *alphabet* overeenstemmen met *een* groep *a* en *b*'s.

Bacon geeft nu het volgende voorbeeld, hoe men zou kunnen schrijven.

A A A A A; a	A A A A B; b	A A A B A; c	A A A B B; d	A A B A A; e
A A B A B; f	A A B B A; g	A A B B B; h	A B A A A; i	A B A A B; k
A B A B A; l	A B A B B; m	A B B A A; n	A B B A B; o	A B B B A; p
A B B B B; q	B A A A A; r	B A A A B; s	B A A B A; t	B A A B B; v
B A B A A; w	B A B A B; x	B A B B A; y	B A B B B. z	

Verder zegt hij: Neem nu *twee* schrijfwijzen voor *elke* letter van het alphabet aan. Laat de *eene* schrijfwijze steeds de *a* en de andere de *b* voorstellen. Vervangt men nu elk *vijftal* daarvan in volgorde door de overeengekomen letter van het alphabet, dan is het ingesloten geheimschrift *leesbaar*.

Wij hebben in folio 1640 van de „Adv. of Learning” eene plaats gevonden die, gelezen volgens het biliteraál alphabet, een *geheim* bericht inhoud. De lezing moet echter *anders* geschieden, dan Bacon mededeelt.

In een gedrukt werk staan maar twee soorten letters, n.l. romeinsch en *cursief* schrift; echter niet door elkaar. De methode van Bacon kan dus hier niet gebruikt worden.

Maar Bacon spreekt op pag. 264 zelf ook van een ander geheimschrift, n.l. „Cyphars, intermixt with nonsignificant characters”.

Als we nu in een gedrukt of geschreven schrift, het doet er niet toe met welke lettersoort, de opvolgende letters A en B van den tekst in volgorde opschrijven, deze A's en B's vereenigen tot groepen van 5 letters, en deze lezen met Bacon's sleutel, kan ook eene geheime mededeeling ontstaan.

Welnu, op pag. 270 in de Adv. of Learning, 1640, heeft Bacon zelf zoo geschreven en wel, als we alleen de *cursief* gedrukte woorden nemen. Eerst kwamen de volgende 12 *cursieve* woorden:

The Knowledge of Cyphering, discyphering cyphers AlphaBet Cypher CertAinly Cyphers Decypherer But for. Zie plaat I.

De hierin voorkomende letters A en B zijn: A A B A B.

Dit is de letter F. De volgende B zit in *GloBe*. We lezen F. B. Nu volgen drie *cursieve* woorden zonder a of b. Dan volgt eene reeks van 77 *cursieve* woorden op regel 27 tot en met 33, met het *cursieve* woord *Arts* op regel 27 en *Arts* op regel 34.

Ze vormen een aangesloten reeks van 79 *cursieve* woorden. Deze zijn:

„Arts. for seeing it is the fAshion of mAny, who would Be thought to know much thAt | every where mAKing ostentAtion of words And outwArD termes of...., they Become | A wonder to the ignorAnt, But A derision to those thAt | Are mAstErs of those....: we hope thAt our lABours | shAll hAve A contrArie successe, which is thAt | they mAy Arrest the judgment of every one, who is Best vers'd in every pArticulAr | ...; And Be undervAlued By the rest..... Arts. | Verder zijn op pag 270 geen cursieve woorden meer.

Schrijven we de A's en B's naast elkaar op, in groepen van *vijf*.

A A A B A; A A A A B; A A B A A; A A A A B; A A A A A;
 e b e b a

A A B A A; A B A B A.
 e l.

Er zijn $7 \times 5 = 35$ letters A en B; $35 = \text{Bacon B} = 53$.

De 7 letters, die deze groepen volgens Bacon's sleutel voorstellen, zijn er ondergeschreven.

Het zijn:

C. B. E. B. A. E. L.

Ze vormen het anagram:

B A C B E E L.

Dit beduidt: Bacon teekent zich L.

Maar het beduidt ook: Bacon is eene by.

Immers Bee is ook By, in het latijn Apis.

Dat Bacon eene bij is, die honig vergaard heeft voor het nageslacht, heeft hij, behalve op tal van plaatsen van „*Loves Labour's Lost*”, ook verborgen in „*The Merry Wives of Windsor*” pag. 53, folio 1623, part I, Act IV. sc 1.

We zullen in hoofdst. XVI deze geheele pagina ontcijferen. Hier zullen we alleen het bewijs er uit opnemen, dat Bacon eene bij is.

line 27. *Evans*: What is (*Lapis*) *William*?

28. *Will.* A Stone.

29. *Evans.* And what is a Stone (*William*?)

30. *Will.* A Peeble.

31. *Eva.* No, it is *Lapis*: I pray remember in your.

32. praine.

33. *Will.* *Lapis*.

De lezer wordt verzocht te letten op het woord *Lapis* op regel 27,

31 en 33. *Lapis* is een anagram, n.l. L a p i s.

Apis is Latijn voor bee = bij.

Hier staat dus: L = Bacon, is eene bij, (die honig verzamelt).

Will. antwoordt: E e n s t e e n.

Evans vraagt: en wat is een steen (stone).

Will. antwoordt: „A P e e b l e”.

Dit is weer een anagram: L a p e B e e.

L = Bacon, doet de bij (bee) na; ape = naäpen; we lezen dus dat Bacon de bij nadoet die honig verzamelt.

Deze geheele pag. 53 is *eene* tinteling van *verborg en* humor.

Het is ons gelukt op verschillende plaatsen in de werken van Shakespeare op bovengegeven wijze in het biliteraál alphabet ont-cijferingen te doen.

HOOFDSTUK X.

FOLIO 1623 VAN W. SHAKESPEARE. „TO THE READER”.

In de folio 1623 van W. Shakespeare zijn de regels „To the Reader” geplaatst tegenover het veronderstelde beeld van den auteur. We geven deze regels als facsimilé van de oorspronkelijke Folio.

Het geheel bestaat uit 11 = L regels zonder de onderteekening. Het aantal woorden is 67, out-doo als één woord geteld, zonder het opschrift en de onderteekening.

De woorden *Wherein*, *Hisface* en *cannot* zijn als *een* woord gedrukt. Alle letters w zijn gedrukt als *eene* enkele letter, behalve op regel 9, waar de letter vv in vvas en vvrit duidelijk als 2 letters *v* is gedrukt. Het totale aantal letters is 287.

67 = Francis. 287 = Fra Rosicrosse (Kay).

Browning parodieerde dit gedicht reeds lang geleden aldus:

„This figure, that thou here seest-tut;
Was it for gentle Shakespeare put?

We merken op, dat *niet alle* regels als *beginletter* een *hoofdletter* hebben. De beginletter van den vierden regel is *with* met een kleine w. We schrijven nu afzonderlijk op alle woorden, die met een h o o f d - l e t t e r b e g i n n e n . Het zijn er 19. Er komt:

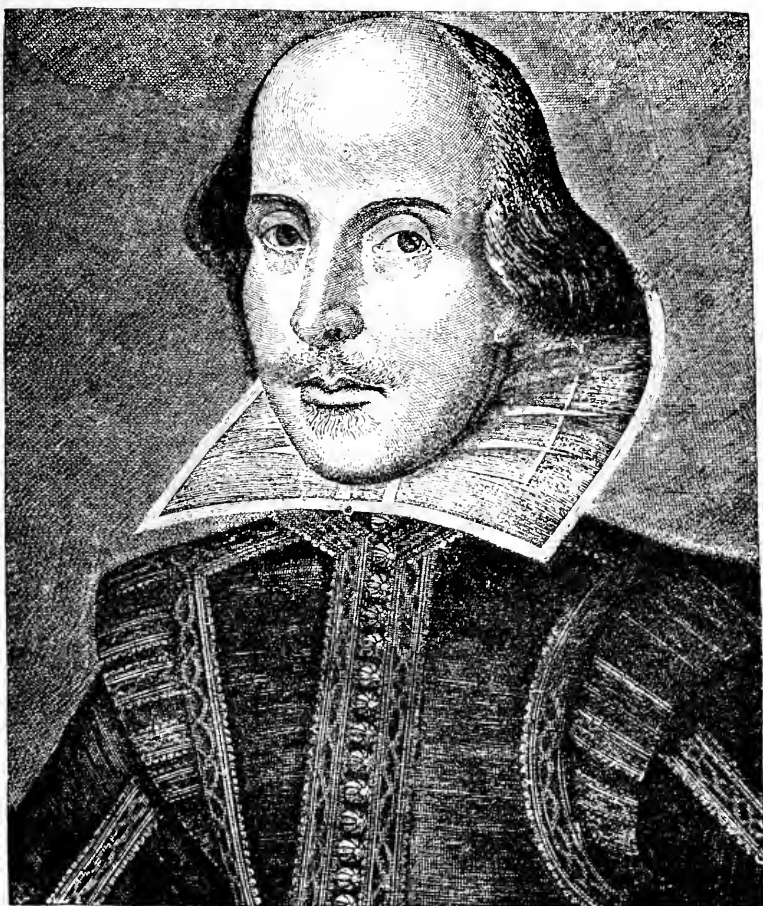
To Reader.

This Figure It Shakespeare

Wherein Grauer Nature

O.As Hisface Print All,

But, Reader, Not Picture Booke.

letters.

11

To the Reader.

woorden.

30	This Figure, that thou here seest put,	7
28	It was for gentle Shakespeare cut;	6
26	Wherein the Grauer had a strife	6
25	with Nature, to out-doo the life :	6
27	O, could he but haue drawne his vvrit	8
25	As well in brasse, as he hath hit	8
32	His face ; the Print would then surpasse	6
28	All, that vvas euer vvrit in brasse.	7
27	But, since he cannot, Reader, looke	6
26	Not on his Picture, but his Booke.	7

67

B. I.

2

In de volledige opdracht komt voor het woord hit. De Baconians lezen het in de beteekenis hit = hid, verborgen. Chaucer schreef reeds hit (p.p. van hide). Evenzoo lezen de Baconians out-doo in de beteekenis van doo-out. Ze zeggen dat het beeld den waren schrijver verbergt en het leven uitbluscht. Immers het gelaat heeft een masker voor, men ziet duidelijk de begrenzingslijn van het masker, als men het beeld omgekeerd voor zich houdt.

Volgens den rozenkruisregel is doo-out te lezen als out-doo. Hit is ook te lezen als hid. De geheele folio 1623 is „hid” en talloos zijn de woordspelingen met de woorden hit, die men tot heden niet begreep. Maar ook komt it voor in de beteekenis van hit, waarbij de h = 100 = Francis Bacon, is weggelaten.

We treffen verder O As aan als 1ste woord van den 6den en 7den regel. $6 + 7 = 13 = 1(0)3$. In verband met onze ontcijfering in hoofdstuk VII, kan er geen twijfel aan bestaan, dat O. As(s) beduidt O Ass, en dit een compliment van den auteur aan den niets vermoedenden lezer.

In de „Verkorte Opdracht” is O As phonetisch te lezen als was. Het aantal letters van den eersten regel is $23 = \text{Fr.}$

Het aantal letters van den laatsten regel is $24 = \text{Fra.}$

Echter is ook $24 = \overleftarrow{42} = \text{Baconi.}$

Derhalve geeft de cijfersleutel: Fra Baconi.

Deze 19 woorden zelf vormen een wordanagram, als op pag. 270 in „the Adv. of Learning”. Gerangschikt, lezen we:

To Reader.	letters
In this Booke, where oas print	24
Picture Shakespeare,	18
Grauer it Figure Face all,	21
But, Reader, not his Nature.	21
B. I.	<hr/> 84

In dit boek, waar het beeld van Shakespeare gedrukt staat, heeft de auteur het gelaat geheel verborgen, maar, lezer, niet den aard van het werk.

B. I. beduidt dan „Bacon inscripsit”.

De getalwaarde van Inscript is juist $130 = 13 = 1(0)3$.

Natuurlijk heeft Bacon een rekenkundig bewijs er in gelegd dat deze 19 woorden met hoofdletter apart genomen moesten worden.

De getalwaarde dezer 84 letters der vier regels is $936 = 3 \times \overleftarrow{312} = 3 \times \text{Bac.}$ $84 = \text{Bac (Kay).}$

We zullen nu bepalen de som der getalwaarden der eerste letters der 17 woorden van de verkorte opdracht „To Reader”.

This Figure It Shakespeare
Wherein Grauer Nature
O As Hisface Print All,
But, Reader, Not Picture Booke.

t	f	i	s	w	g	n	o	a	h	p
19	6	9	18	40	7	13	14	1	8	15
	a	b	r	n	p	b				
	1	2	17	13	15	2	=	200.		

Deze som is $200 = 2 \times 100$ 100 = Francis Bacon.

We bepalen nu de som der getalwaarden der eindletters dezer woorden.

s	e	t	e	n	r	e	s	e	t	l	t
18	5	19	5	13	17	5	18	5	19	11	19
			r	t	e	e					
			17	19	5	5	=	200.			

Deze som is $200 = 2 \times 100$ 100 = Francis Bacon.

De getalwaarde van de middelste letters is dan 536.

Verminderen we 536 met 2×200 dan komt $536 - 400 = 136$.
 $136 = 103 + 33 =$ Shakespeare Bacon.

Het is de pagina der onthulling in folio 1623.

536 is echter ook 8×67 ; Francis. H.

De verkorte opdracht „To Reader” bevat echter nog meer.
In de „Tempest” zegt Prospero:

„And deeper than ever plummet sound
Ile drawn my booke.”

We moeten de hoofdletters alle afzonderlijk nemen, ook de T en R van „To Reader” er bij. We krijgen $17 + 2 = 19$.

De letter W is in een anagram te splitsen in VV. (Hoofdstuk III).

Ze zijn: T R T F I S V V G N O A H P A B R N P B.

Ze vormen zelf een nieuw anagram, dat den naam van den auteur, Fr. Bacon onthult. Dit anagram is:

Hit.

Fr. BGN approbat VV.S.

N.

Dit: Francis Bacon keurt ter aflevering geschikt het werk van William Shakespeare.

Het woord *Hit* kan nu gelezen worden in zijne beide betekenissen van *verborgen* als *getroffen*. De N is de signatuur $N = 1(0)3$ als op de laatste pagina van the Rape of Lucrece.

Ook dit anagram heeft Bacon rekenkundig bewezen.

De som der getalwaarden van al deze letters is $236 = 100 + 136$.

De getalwaarde der eerste en laatste letters samen dezer 6 woorden is 136.

h t — f r — b n — a t — v s — n.
8 19 — 6 17 — 2 13 — 1 19 — 20 18 — 13 = 136.

De som der getalwaarden der binnenste letters der woorden is 100.

i g p p r o b a v.
9 7 15 15 17 14 2 1 20 = 100.

$100 = \text{Francis Bacon}$, $136 = 103 + 33 = \text{Shakespeare-Bacon}$.

Indien de lezer nu meent, dat alles is gevonden, wat Bacon verborgen heeft in „To the Reader”, vergist hij zich.

In Biliteraál geheimschrift is nog verborgen, dat de waarde van Francis Bacon = 100 is.

We zullen alle woorden van de volledige opdracht „To the Reader” die de letters A of B bevatten, naast elkaar opschrijven:

reAdEr thAt wAs ShAkEsPeArE |, grAver hAd
A nAture. But | hAve drAwne As BrA|sse As
hAth hisfAce surpAsse All th|At wAs BrAsse
But | cAnnot reAdEr But Booke B.

Het totale aantal letters a en b is samen 30. Ze zijn, naast elkaar geschreven, en in groepen van 5 vereenigd:

A A A A A		A A A A B		A A A B A		A A A A A	
A	.	B	,	C	,	A.	
A A B A B.		A. A. B. B. B					
F		H.					

Deze 6 letters:

A. B. C. A. F. H.

vormen een anagram.

F. B A C. A. H.

Dit is: F. Bacon a Hundred.

De getalwaarde van Francis Bacon is honderd.

De som der waarden dezer 6 letters is $21 = \overline{12}$.

De getalwaarde van F. Bac is juist 12.

Terecht zegt William Smedley * dat, naar zijne meening, de opdracht „To the Reader” de oplossing van het Bacon-Shakespeare probleem bevat en dat de onthulling ervan bedoeld was als een strijdperk, waarin de vernuften van komende eeuwen elkaar zouden ontmoeten, om hunne bekwaamheden te betoonen.

We gelooven in de oplossing volkomen geslaagd te zijn.

HOOFDSTUK XI.

DE BACONGETALLEN IN „TO THE READER”.

In hoofdstuk VI hebben we aangetoond, hoe op pag. 270 en 271 van folio 1640 Fr. Bacon op verschillende manieren zijn auteurschap in geheimschrift had verborgen. Het grootste deel dezer methoden hebben we met uitstekend gevolg in vorig hoofdst. toegepast op „To the Reader”. Onderzoeken we nu, hoe Bacon hierin zijn auteurschap verbergt door de ranggetallen der woorden.

We schrijven daarvoor de 10 regels van „To the Reader” op, ieder woord voorzien van zijn ranggetal, geteld van boven naar beneden. We noemen dit het eerste ranggetal. Ieder woord verkrijgt een ander ranggetal, door van beneden naar boven te tellen. We noemen dit het tweede ranggetal. Het tweede ranggetal van een woord wordt nu verkregen door het aantal woorden plus een te verminderen met het eerste ranggetal. Het aantal woorden plus een is hier $67 + 1 = 68$.

Is het 1ste ranggetal 16, dan is dus het tweede $68 - 16 = 52$.

Regel	1	2	3	4	5	6	7
1	This	Figure,	that	thou	here	feest	put,
	8	9	10	11	12	13	
2	It	was	for	gentle	Shakespeare	cut;	
	14	15	16	17	18	19	
3	Wherein	the	Grauer	had	a	strife	
	20	21	22	23	24	25	
4	with	Nature,	to	out-doo	the	life:	
	26	27	28	29	30	31	32
5	O,	could	he	but	haue	drawne	his
	34	35	36	37	38	39	40
6	As	well	in	brasse,	as	he	hath
							41

* „The Mystery of Francis Bacon” 1912.

Regel	42	43	44	45	46	47
7	Hisface;	the	Print	would	then	furpasse
8	48	49	50	51	52	53
	All,	that	vvas	euer	vvrit	in
9	55	56	57	58	59	60
	But,	fince	he	cannot,	Reader,	Iooke
10	61	62	63	64	65	66
	Not	on	his	Picture,	but	his
				Booke.		

We duiden eerste ranggetal aan door I.r, het tweede ranggetal door II.r.

Figure I.r = 2; II.r = 66. Beginletter F, 66 = Fra Baconi.
for I.r = 10; II.r = 58. Getalw. for = 37, f(o)r = fr,
58 = VV.S.

gentle I.r = 11; II.r = 57. 11 = L, 57 = Fra Bacon.
Shakespeare I.r = 12; II.r = 56. 12 = F. Bac. 56 = Fr. Bacon.
Grauer I.r = 16. Getalwaarde = 67 = Francis.

Out-doo I.r = 23. Getalw. out = 53, doo = $\overleftarrow{32} = 23$.

O could; O I.r = 26; could I.r = 27; $26 + 27 = 53$;
getalwaarde O could = 66.

As I.r = 34; II.r = 34. Het staat precies in het midden.

$\overleftarrow{34} = 43 = F$. Bagon. Er gaan vooraf en volgen 33 woorden.

Het beduidt As(s).

Hisface I.r = 42, II.r = 26. 42 = Baconi; $26 = 2 \times 13 = 2 \times 1(0)3$.

Print I.r = 44 = 4×11 . Getalwaarde (Kay) = 99 = 3×33 .

But I.r = 55; II.r = 13. 55 = Bagons. 13 = 1(0)3.

Getalwaarde But (Kay) = 67.

Picture I.r = 64 = 2×32 . $\overleftarrow{32} = 23$. Getalw. Picture = 88 = 8×11 .

Booke I.r = 67. Beginletter B.

Op pag. 270 in folio 1640 komen op den 6den regel 4 woorden tusschen haken voor, n.l. as the other was; we lazzen: the other was as(s).

Op dezelfde wijze komen hier op den 6den regel 4 woorden voor, „as he hath hit”, welke te lezen zijn „he hath hit as(s)”.

De ezel, die verborgen is, is Shaxpere.

Dat dit de bedoeling is, blijkt hieruit, dat het woord as tweemaal voorkomt op regel 6; het woord was komt tweemaal voor, n.l. op regel 2 en op regel 8, waar het geschreven staat vvas. De getalwaarde (Kay) is daarvan $85 = \overleftarrow{58} = VV.S.$

Maar in de *drie* achtereenvolgende regels 6, 7 en 8 komt het woord *asse*, *affe*, *affe*, voor, als deel der woorden *brasse* en *surpasse*. In de woorden *brasse* zijn de letters *s* met verschillend type gedrukt, n.l. *ss* en *ff*.

En voor den lezer, die nu nog niet voldoende de bedoeling begrijpt, heeft Bacon het erin gelegd als een anagram.

De regel: *As well in brasse, as he hath hit his face*; telt 33 letters (de *w* in *well* als *vv* geteld).

Dit is een anagram:

F. Bac hath herein all hit, hee, VV. S, is as, ass. of Francis Bacon heeft hierin geheel verborgen, dat hij, *W. Shaxpere*, een ezel was.

Het anagram was gemakkelijk te onthullen; we lezen n.l. in den regel zelf: *he hath hit as, ass*; de woorden *F. Bac en WS* liggen voor de hand; de rest volgt van zelf.

Bacon geeft echter ook een rekenkundig bewijs.

De som der getalwaarden van alle 33 letters is: 323.

$$323 = 200 + 123.$$

De som der getalwaarden der middelste letters is 100.

De som der getalwaarden der begin- en eindletters is dus 223.

$$223 = 100 + 123, 100 = \text{Francis Bacon}, 123 = abc = bac.$$

Middelletters: a a t e r e i l i e s

$$1 \quad 1 \quad 19 \quad 5 \quad 17 \quad 5 \quad 9 \quad 11 \quad 9 \quad 5 \quad 18 = 100.$$

HOOFDSTUK XII.

HET MISDRUK IN DE PAGINATUUR.

In de folio 1640 van de Adv. of Learning zijn verschillende zoogenaamde misdrukken in de paginatuur, die alle Francis Bacon als den schrijver onthullen en er opzettelijk in zijn aangebracht. Het werk heeft twee titelplaten. Daarna volgen 33 ongenummerde bladzijden, met tekst er op gedrukt. Dan begint eene inleiding, aldus genummerd: (1), 2, 3, (5), 6, 7, 8 enz. tot en met 60. Pag. 4 ontbreekt. De bladzijden (1), 2 en 3 geven de getallen op het schildje van de titelplaat, dus ook de letters *a, b, c = bac*. Tusschen de nummers (5) tot 60 zijn twee pagina's verkeerd genummerd, n.l. 11 in plaats van 14 en 14 in plaats van 11. Tweemaal wordt dus op 11 en op 7 ($14 = 2 \times 7$) attent gemaakt. Nu volgen weer 11 ongenummerde, met tekst bedrukte bladzijden. Dan begint het eigenlijke werk met

Liber-I. Dit eerste boek heeft 66 bladzijden, genummerd (1), 2, 3 enz. 66 = Fra Baconi. Er zitten twee drukfouten in.

52 staat in plaats van 50. Dit heeft ten gevolge, dat de bladzijden 52 en 51 tegenover elkaar staan. $52 + 51 = 103 = \text{Shakespeare}$.

Dan staat 53 in plaats van 55.

53 is het Bacongetal dat bijna in alle werken van Bacon en Shakespeare als misdruk der bladzijde staat. $55 = \text{Bagons} = 5 \times 11$.

Liber II begint bij pag. (67). Lib. VII bij pag. (333).

De bladzijde nummers daartusschen zijn *alle zonder haken*.

De laatste pag. van het VIde boek is 231 in plaats van 331.

$231 = b c a = 7 \times 33$.

De paginatuur is volkomen juist van pag. 67 tot en met pag. 280. Dan begint eene serie van onjuiste paginanummers. Deze zijn 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 218, 220, 221, 223, 231, blanco. Deze 13 nummers (103) houden iets verborgen. Verminderen we al deze getallen met $110 = 11(0)$, $11 = L$, dan komt:

99, 100, 101, 102, 103, 104, 105 | 106, 108, 110, 111, 113, 121, nul.

Nu verscheen in 1594 „The Rape of Lucrece” by W. Shakespeare. * Het bevat $1855 = 35 \times 53$ regels. $35 \times \overleftarrow{53}$ is Bacon B \times Bacon B. Het aantal complementen is $265 = 5 \times 53$.

Het 15de = $\overleftarrow{51}$ ste couplet luidt:

36	„But she that never cop't with straunger eies	99
41	Could picke no meaning from their parling lookes	100
32	Nor read the subtle shining secrecies,	101
37	Writ in the glassie margents of such bookes,	102
39	Shee toucht no unkwown baits, nor feard no hooks;	103
34	Nor could shee moralize his wanton sight	104
34	More then his eies were opend to the light.	105

253

Rechts staat achter iederen regel het rangnummer van den versregel. Links staan geschreven het aantal letters van iederen regel.

De beginletters dezer 7 regels zijn:

B. C. N. VV. Sh. N. M.

Het couplet is een naamdicht van de medeklinkers. We lezen:

B a C o n. W. Sh. N a M e.

De letters a en e van Name zijn te vinden in het nummer van het couplet 15. $1 = a$, $5 = e$.

Regel 99 begint met But = Bacon.

* Zie facsimile by F. J. Furnivall.

Regel 103 begint met Sh., het aantal letters 39 is F. Bacon.

Het totaal aantal woorden is $55 = 5 \times 11$.

Het totaal aantal letters is $253 = 11 \times 23$. $23 = \text{Fr}$. We zullen nu nog opschrijven de regels: 106, 108, 110, 113, 121. Ze zijn:

„He stories to her eares her husbands fame	106.
Wonne in the fields of fruitfull Italie	107.
And decks with praises Colatines high name	108.
With bruished armes and wreathes of victorie	110.
Far from the purpose of his comming thither	113.
Intending wearinesse with heaieve sprite”	121.

Het geheimschrift van het misdruk in de folio 1640 en andere werken van Bacon-Shakespeare bestaat nu hierin, dat het verkeerde nummer van de bladzijde tot overeenstemmende letter heeft de eerste letter (Initial) van den correspondeerende regel van „The Rape of Lucrece”.

Schrijven we nu de reeks van de 13 verkeerde bladzijde nummers op:

99	100	101	102	103	104	105		106	108	110
b	c	n	v	s	n	m		h	a	v
				111	113	121	nul.			
				111	f	i	0.			

We hebben de letters er onder geschreven. Ze vormen het anagram: W. Sh. N. M. F. Baconi 111.

De letters a en e zitten nog besloten in stanza 15.

Het 22ste woord $22 = 2 \times 11$ van stanza 16, laatste woord regel 108, is juist name.

111 is de getalwaarde van Bacon (Kay).

Het anagram is dus te lezen:

William Shakespeare de naam van Francis Bacon. 111. Maar de eerste letter van regel 111 is H. Nu is $H = 100 = \text{Francis Bacon}$.

Precies op dezelfde wijze is dit verborgen in folio 1623 van Shakespeare. Het 3de deel bevat de Tragedies. Hierin komt voor de volgende reeks van weggelaten bladzijde nummers.

99	100	101	102	103	104	105	106	107
b	c	n	v	s	n	m	h	v

108; en, daar ze alle afwezig zijn, komt de nul = 0 er bij. zero.

a o

De met deze getallen overeenstemmende beginletters van de versregels van de Lucrece met hetzelfde ranggetal zijn er onder geschreven. Ze vormen: BACON . W. SH . N(a)M(e).

Het geheele aantal letters dat er staat is 11. Aangevuld met a en e van couplet 15 (1 = a, 5 = e,) is het aantal $13 = 1(0)3$.

De som der getalwaarden der begin- en eindletters dezer 4 woorden is $b.n - vv - s.h - n.e = 99 = 3 \times 33$ ($w = vv = 40$). De som der getalwaarden der middelste letters der woorden is $31 = 1(0)3$.

Op geheel overeenkomende wijze vormt eene reeks van 42 verkeerd gedrukte bladnummers van „The two Bookes of the Proficiencie and Advancement of Learning” editie 1605, indien we ze ook laten correspondeeren met overkomende letters van de Lucrece, een anagram, dat „William Shakspeare het vernuft, witt, is van Francis Bacon”. Ook hierin komen voor bijna alle regels van stanza 15.

HOOFDSTUK XIII.

THE RAPE OF LUCRECE VAN W. SHAKESPEARE 1594.

In vorige hoofdstukken toonden we reeds aan, welk nauw verband Bacon had gelegd tusschen zijne edities van „The Adv. of Learning” en „The Rape of Lucrece”.

Shakespeare's tweede groote gedicht, werd voor het eerst in eene quarto editie in 1594 onder zijn naam uitgegeven. We hebben ter onzer beschikking een facsimile van een exemplaar in het Britsch Museum, gefotografeerd door Charles Praetorius, fotograaf aan het Br. M. Dit gedicht wordt begeleid door eene opdracht aan „The Right Honourable Henry Wriothesley, Earl of Southampton.

Het begin luidt:

„The love dedicate to your Lordship is without end: wherof this Pamphlet without beginning is but a superfluous Moity”.

De onderteekening luidt:

Your Lordships in all duty, William Shakespeare.

Op volgende pagina geven we een nauwkeurigen afdruk van de bladzijde, die de opdracht bevatte. Evenals in de in „*Seer. Shak. Seals*” opgenomen facsimiles van titelpagina's van andere werken van Bacon en Shakespeare, is ook op deze bladzijde door den letterdruk, door het aantal letters en woorden, het auteurschap van Bacon verborgen.

Het aantal woorden van het opschrift is $13 = 1(0)3$.

Het aantal bijzonder groote letters is 11 n.l. TO THE

letters

woorden

TO THE RIGHT

HONORABLE, HENRY

VVriothesley, Earle of Southhampton,
and Baron of Titchfield.

HE loue I dedicate to your
Lordship is without end: where-
of this Pamphlet without be-
ginning is but a superfluous
Moity. The warrant I haue of
your Honourable disposition,
not the worth of my vntutord
Lines makes it assured of acceptance. VVhat I haue
done is yours, what I haue to doe is yours, being
part in all I haue, deuoted yours. VVere my worth
greater, my duety would thew greater, meane time,
as it is, it is bound to your Lordship; To whom I wish
long life still lengthned with all happinesse.

Your Lordships in all duety.

William Shakespeare

A 2

3 3 3

2 2 2

4 4 4

4 4 4

 $\frac{13}{13} =$ 6 $1(0)3$ 6

5 5

3 3

5 5

 $\frac{1}{1}$ 6

33 3

6

9

11

10

7

13

7

5

2

111

RIGHT en de groote versierde T. Hierin is reeds verborgen Bacon's auteurschap. De getalwaarde van TO is 33; van THE $32 = \bar{2}3 = \text{Fr.}$ en van RIGHT is ze 60 = 6(0). $\text{Bac} = 6$. Totaal $115 = 5 \times 23$.

Er volgen dan drie regels, samen met 66 letters. Fra Baconi = 66. De vier eerste regels tellen $13 = 1(0)3$ woorden.

Het aantal woorden tot en met Moity op regel 9 is $33 = \text{Bacon}$.

Het totale aantal woorden op de pagina is $111 = \text{Bacon (Kay)}$.

Het totale aantal letters op de pagina is $515 = 5 \times 103$.

Het aantal letters „Your Lordships in all duety” is $23 = \text{Fr.}$

Het aantal letters der beide laatste regels is $42 = \text{Baconi}$.

Bij deze telling is het woord *meane time* als een woord geteld.

Beide woorden zijn zoo gedrukt, dat men ze zoowel als *een* als

$$\begin{array}{r} 19 \\ 515 = \\ 5 \times 103 \end{array} \quad \begin{array}{r} 19 \\ 42 \end{array}$$

twice woorden kan tellen. Telt men *mean e time* als *twice* woorden dan is het totaal aantal woorden van af *THE love* tot en met de onderteekening, gelijk aan $99 = 3 \times 33$.

En het zal de bedoeling zijn met het dubbelzinnige drukken van *mean e time*, ook dit getal er in te leggen op deze wijze.

De zonderbare woorden „without end” en without beginning waren reeds lang opgevallen; zooals we zagen in hoofdstuk III, had dit gedicht als einde duidelijk de onderteekening F. Bacon. Maar ook het begin heeft reeds in den 1sten en 2den regel de naamletters FR. B. Edwin Borman trachtte in eene brochure, „Der Lucretia Beweis”, 1900, uit een letterkundig oogpunt reeds aan te toonen, dat Fr. Bacon de auteur er van moest zijn. Hij merkte ook op, dat het woord *duety* in de onderteekening geen drukfout was, maar eene afleiding was van het Latijnsche woord *duo*, en *tweevoud* beteekende; de schrijver wilde hiermede aanduiden, dat zijne persoonlijkheid een tweevoud was.

Al deze opmerkingen blijken volkomen terecht gemaakt te zijn.

De geheele Lucrece is van den eersten tot den laatsten regel vol aanwijzingen dat Francis Bacon de auteur is. Zooals hij opmerkte in regel 1086.

„Revealing day through every cranny spies”.

In de eerste plaats staat in de opdracht „This Pamphlet is but a superfluous Moity. Die overvloedige helft blijkt

	M = 12	Shakespeare te zijn; immers de Kaywaarde	(K a y)
		van Moity, zonder reden met hoofdletter	D = 30
(K	o = 14	geschreven, is juist $103 = \text{Shakespeare}$.	u = 20
a)	i = 35	„Your Lordships in all <i>duety</i> blijkt	e = 31
y	t = 19	Bacon te zijn. Immers de Kaywaarde van	t = 19
	y = 23	<i>duety</i> is $123 = abc = bac$.	y = 23
	103	Maar buitendien legde Bacon nog twee-	123

maal zijn naam er in.

Driemaal plaatste hij in de 12 regels der opdracht de hoofdletter L en wel in Lordship, Lines en Lordship.

LLL = 33 = Bacon. Ook schrijft hij het woord *To* met een hoofdletter, hoewel een komma punt vooraf gaat. $T = 19$. $O = 14$; $19 + 14 = 33$. Terecht zegt Fr. Bacon in regel 28 van de Lucrece „To cipher me how fondlie I did dote”.

We merkten in Hoofdstuk XII reeds op, dat de geheele Lucrece op een wiskundigen grondslag is gebouwd. Het gedicht begint op bladz. 5 en eindigt op bladz. 93. Nu is $93 = 3 \times 31 = 3 \times 1(03)$.

Het aantal pagina's is dus $93 - 5 = 88 = 8 \times 11$. $8 = H$. $11 = L$.

Op iedere bladzijde staan 3 stanza's, ieder van 7 regels. Bij den

1sten, 5den en 7den regel van iedere stanza staat het ranggetal van den regel. $5 \times 7 = 35 = \text{Bacon-B} = \overleftarrow{53}$.

Het aantal regels der Lucrece is $18\overline{55} = 35 \times 53$.

Het aantal coupletten is $26\overline{5} = 5 \times 53$. Deze coupletten zijn opzettelijk niet genummerd. Het ranggetal van een couplet wordt echter eenvoudig verkregen, door het getal van den laatsten regel van het voorgaande couplet te deelen door 7.

Beginnen we nu bij het eerste couplet.

Letters.	I.	Groote Rom. Letters.
29	F ROM the besieged Ardea all in post,	5
38	Borne by the trustlesse wings of false desire,	2
67	Lust-breathed T A R Q U I N, leaves the Roman host,	9
37	And to Colatium beares the lightnesse fire,	2
36	VVhich in pale embers hid, lurkes to aspire,	2
35	And girdle with embracing flames, the wast	1
35	Of C O L A T I N E S fair love, L U C R E C E, the chast.	17
34		38
244		
38		
206		

„De kunst om te cijferen is de kunst van ontcijferen” zegt Bacon op pag. 270 van „The Adv. of Learning” 1640.

Het aantal woorden van deze 7 regels is, Lust-breathed als één woord geteld, gelijk aan 50. $\text{Bacon-N} = 37 + 1(0)3 = 50$.

Het aantal letters der twee eerste regels samen is $67 = \text{Francis}$.

De 3de regel telt 37 letters, de 4de en 5de regel ieder 35 letters.

Het aantal groote Romeinsche letters is 37. Maar de F staat zoowel voor den 1sten als voor den 2den regel. Ze telt bij b e i d e regels; het aantal wordt dan 38. Nu is het totale aantal letters van alle regels 244. Maar $244 - 38 = 206 = 2 \times 103$. $103 = \text{Shakespeare}$.

Vermeerderen we het aantal k l e i n e letters 207 met het aantal woorden 50, dan komt $207 + 50 = 257 = 100 + 157$. Francis Bacon — Fra Rosicrosse.

C = 29	Herhaaldelijk is reeds gevraagd, waarom	C = 3
O = 14	de woorden Colatium en Colatine toch met	o = 14
L = 11	éene l zijn geschreven, in plaats van met	l = 11
A = 27	2 l's, zooals behoort. De reden is, dat die	a = 1
(K a v.) T = 19	namen den schrijver Bacon verbergen	t = 19
I = 35	$100 + 67; 93 = 3 \times 3(0)1$.	i = 9
U = 20	We zullen nu zien, dat Bacon zich vol-	u = 13
M = 12	ledig in dit couplet onthult als den schrijver,	e = 5
167	in de h o o f d l e t t e r s van deze stanza, die	s = 18
beginletters zijn van woorden, evenals op pag. 270 folio 1640.		93

Er staan 14 beginhoofdletters, n.l.

f r a b l t r a c v a o c l

Ze vormen een anagram: C a l l. F r. B a c. a u t o r.

Dit is: Noem Francis Bacon den schrijver.

Toonen we rekenkundig aan, dat het anagram goed is ontcijferd.

De som der getalwaarden der eerste en laatste letters dezer vier woorden is $60 = 6(0) = 2 + 1 + 3 = \text{Bac.}$

De som der getalwaarden der middelste letters is 66.

$66 = \text{Fra Baconi.}$ Ook is $60 = \text{F. B. (Kay).}$

De som der getalwaarden der 14 letters is $126 = 3 \times 42$. Baconi = 42. Hiermede is de juistheid van het anagram door cijferen aangetoond.

Stanza 8.

De letter met waarde 8 is de H, maar H is ook honderd = Francis Bacon. Wat is nu in stanza 8 = F. B. verborgen?

We zien dat alle 7 regels beginnen met de letters V en wel de 6 eerste regels met VV en de 7de met V, derhalve 13 letters V. Buitendien komen in het couplet nog 2 hoofdletters V voor in Vertue. Het totale aantal hoofdletters V is dus 15. De getalwaarde van V is 20; $15 \times 20 = 300 = 3 \times 100 = 3 \times \text{H.}$

We merken hier op, dat als Bacon de aandacht op een woord wil vestigen of op een couplet, hij dit doet door 3 maal een zelfde woord met hoofdletter beginnende, te herhalen. Hier is driemaal herhaald het woord Vertue en Beantie.

Stanza 13.

We merkten reeds op dat het totale aantal regels der Lucrece 1855 bedroeg. Deze beginnen alle met een hoofdletter; behalve een regel en wel regel 86. Dit is opzet en geen drukfout.

$13 = \text{N} = 1(0)3. \quad 86 = 2 \times 43. \quad 43 = \text{F. Bagon.}$

Het 13de couplet luidt:

		regel
35	This earthly sainet adored by this devill,	85
34	little suspecteth the false worshipper:	86
40	„For unstained thoughts do seldom dream of evill	87
33	„Birds never lim'd, no secret bushes feare:	88
39	So guiltnesse shee securely gives good cheare,	
36	And reverend welcome to her princely guest,	
36	VVhose inward ill no outward harme exprest.	
111		

De 86ste regel is: „little suspecteth the false worshipper”.

Het eerste woord van den 85sten regel is „This”. Deze woorden vormen het anagram „The false worshipper little suspecteth this”.

d.i. De valsche aanbidders van Shakespeare vermoedt weinig, dat dit in werkelijkheid Francis Bacon is.

De 3de en 4de regel van het couplet hebben tot initialen F(o)r. B.

In deze regels verontschuldigt Bacon den niets kwaad vermoedenden lezer aldus:

„Vogels, die nooit op den lijnstok hebben gezeten,
vreezen geen verborgen takken”.

„Onbevleete gedachten droomen zelden van kwaad”.

Het aantal letters van iederen regel is een Bacongetal.

33 = Bacon, 39 = F. Bacon; $34 = \overleftarrow{43} = F. Bagon$.

De som der letters der 3 laatste regels is 111 = Bacon (Kay).

Stanza 15.

We hebben deze stanza reeds behandeld in hoofdstuk XII.

De eerste letters der regels vormen een Acrostic.

Regel

Stanza 9.

1	But Beautie in that white intituled	57
2	From Venus doves doth challenge that faire field	5”

6 • Teaching etc.

In stanza 9 is de eerste regel de 57ste van het Gedicht.

57 = Fra Bacon. Achter den tweeden regel staat, als schijnbaar misdruk 5”. Dit teeken ” = twee staat onder de 7. Ze vormen 27.

Nu staat voor het eerste woord van den 6den regel een groote zwarte stip gedrukt. Wat beduidt dit?

Het aantal letters der 5 eerste regels is juist 187.

187 Fra. Bacon. (Kay).

De getallen 57 en 187 behooren dus bij elkaar. Het getal 27 geeft aan de waarde der a in het nieuwe geheimecijfer (Kay).

Stanza 23.

23 is de getalwaarde van Fr.

In het 23ste couplet komt voor de 157ste regel. 157 = Fra Rosicrosse. Zij luidt „And for himselfe, himselfe he must forsake”.

We hebben hier de verklaring, waarom Francis Bacon niet onder zijn eigen naam schreef. „Terwille van hemzelf, moest hij zijn eigen naam verzaken”. Hij kon, als de gentleman Francis Bacon, niet erkennen, inkomsten te hebben als dichter en tooneelschrijver.

Stanza 24.

24 is de getalwaarde van Fra. Het couplet staat op pag. 13 = N.

Hierin staat de 165ste = 5×33 ste regel. En deze regel is de eenigste van alle 1855 regels, waarvan het rangcijfer niet op zijn plaats is gedrukt. Het staat één regel te laag.

De 3de, 4de en 5de regel zijn :

No comfortable starre did lend his light, 164

No noise but Owles, & wolves deathing-boding cries

Now serves the season that they may surprise 165

The sillie Lambes,

Drie opvolgende regels beginnen met de letter N.

No = 27. Now = 13 + 14 + 40 = 67 = Francis.

Het woord Owles staat met een groote O, in de 2de regel staat sleepe met drie e's.

Het geheel is aan den lezer gericht, die den verborgen zin niet begrijpt. De 4 eerste regels tellen 31 woorden, death-boding één woord geteld. Het geheele couplet heeft 56 of 57 woorden, naarmate men death-boding als één of twee woorden telt. Het geheele aantal letters is, waarbij de teekens & als één letter tellen, gelijk aan 258.

$$258 = 6 \times 43; \quad 258 = \overset{4}{8}52 = 4 \times 213.$$

Stanza 29.

35 Yea though I die, the scandale will survive,

29 And be an eie sore in my golden coate:

38 Some lothsome dash the Herrald will contrive,

28 To cipher me how fondlie I did dote:

32 That my posteritie sham'd with the note.

36 Shall curse my bones, and hold it for no sinne,

33 To wish that I their father had not beene.

231

Het getal 29 is de getalwaarde van Fr. Bac.

De 4de regel verklaart den rekenkundigen grondslag en Bacon's geheim eijlwerk.

„How fondlie I did dote to cipher me”.

Deze geheele stanza is eene compilatie van cijferen.

Het aantal woorden is $58 = 2 \times 29$.

Het aantal letters is $231 = 11 \times 21$; $231 = \text{bec} = \text{bac}$.

Het woord Herrald heeft tot getalwaarde (Kay) $167 = 100 + 67$.

Dit is de reden, dat er twee r's staan. De Heraut is Francis Bacon.

Stanza 33.

29 (i) what excuse can my invention make

40 When thou shalst charge me with so blacke a deed?

40 VVil not my tongue be mute, my fraile joints shake?

40 Mine eies forgo their light, my false hart bleede?

43 The guilt beeing great, the feare doth still exceede;

37 And extreme feare can neither fight nor flie,

35 But cowardlike with trembling terror die.

$$\overline{264} = 2 \times 132.$$

De schrijver Bacon geeft ironisch uiting aan zijn zelfverwijt, dat hij den lezer bedriegt, door onder een anderen naam te schrijven.

De getallen, die de aantallen letters der regels aangeven, zijn Bacongetallen. Het totaal van alle letters is $264 = 8 \times 33 = \text{Bacon} \times \text{H}$.

Stanza 116.

31	„Make me not object to the tell tale day	806
34	The light will shew characterd in my brow	
32	The storie of sweete chastities decay	
34	The impious breach of holy wedlocke vowe.	
30	Yea the illiterate that know not how	810
33	To cipher what is writ in learned bookes,	
38	VVill cote my lothsome trespasses in my lookes.	812
<hr/>		
232		

Het aantal woorden is 53; van de 3 laatste regels 23.

De tell tale day is de dag dat geteld zal worden.

Het aantal letters van dit couplet is het dubbele van het nummer.

$116 = 4 \times 29$; Fr. Bac = 29; $232 = 8 \times 29 = \text{H} \times \text{Fr. Bac}$.

De zesde regel „To cipher enz.” telt juist 33 letters.

De som der getalwaarden dezer 33 letters is 411.

$411 = \overline{114} = 2 \times 57$. Fra Bacon = 57.

Hier staat in dit couplet nog eens uitdrukkelijk, dat de geleerde boeken te (ont)cijferen en te cijferen zijn.

De nummers der regels 806, 810 en 812 zijn Bacongetallen.

$806 = 2 \times 4(0)3$, $810 = 81(0)$; $812 = 14 \times 29$.

Stanza 141.

In dit couplet beginnen alle vijf eerste regels met:

Let him have time.

Witendien de 1ste en 3de regel van het volgende couplet beginnen ook met: Let him have time.

Zeven keer wordt dus herhaald „Let him have time”.

In Hoofdstuk VII hebben we aangetoond, dat Let een anagram is voor Tel(l).

We lezen dus hier Tel(l) him, have time.

We moeten dus tellen en tijd nemen.

Het aantal letters der 5 eerste regels is achtereenvolgens:

35, 35, 36, 32, 33; hunne som is $171 = 3 \times 57$; $171 = \text{Francis(Kay)}$.

De getalwaarde der woorden Let him have time is:

35, 29, 34, 45. Hunne som is $143 = 11 \times 13$. L \times N.

Stanza 156.

„Revealing day through every cranny spies”. 1086.

Deze regel komt, met de kleine variant, „peeps” in plaats van „spies”, op het Northumberland Manuscript voor. (Hoofdstuk XVI.)

De dag der onthulling gluurt door elke reet.

De drie laatste regels van het couplet zijn:

„Mock with thy thickling beams, eies that are sleeping;
Brand not my forehead with thy piercing light
For day hath nought to do what's done by night”.

De (o) in For telt niet mee, daar for gelezen moet worden Fr.

De initialen van den 6den en 7den regel zijn Fr. B.

Deze 3 regels zijn weer eene toespeling op het verborgen auteurschap.

$$156 = 12 \times 13 = 12 \times 1(0)3.$$

De aandacht van den lezer wordt bijzonder gevestigd op de stanza's 126 en 253.

In het facsimile van het exemplaar in het Britsch Museum is een **+** kruis gedrukt op de witte kant aan de rechterzijde der pagina, vlak naast een versregel.

Het is voor ons onmogelijk uit te maken, of in het origineele exemplaar dit kruis gedrukt staat of met inkt is geplaatst door den oorspronkelijken bezitter. In elk geval wijst dit kruis opzettelijk op eene merkwaardige plaats.

Stanza 126.

„O opportunity, thy guilt is great,
Tis thou that execut'st the treators treason.
Thou sets the wolfe where he the lambe may get,
Whoever plots the sinne, thou points the season” **+** 880.

Het aantal woorden is $31 = 3(0)1$. $126 = 103 + 23$.

$$880 = 8 \times 11(0) = H \times L. \quad 126 = \overset{\leftarrow}{6}21 = 27 \times 23.$$

„Wie ook het misdrijf verzint, de gunstige gelegenheid wordt door den tijd aangewezen”. Bacon bedoelt hier waarschijnlijk mede den tijd der onthulling.

Stanza 253.

„O time, cease thou thy course and last no longer
If they surcease to be that should survive:
Shall rotten death make conquest of the stronger
And leave the foultring feeble soules alive?” **+** 1767.

$253 = 11 \times 23$. Het aantal woorden is 33; $1767 = 31 \times 57 =$ Shakespeare. Fra Bacon.

Bacon zegt hier, dat de tijd zijn loop moge eindigen en blijven stilstaan, als zijne werken, die onsterfelijk moesten zijn, zouden ver-

dwijnen. Zal vergetelheid, vraagt hij, het sterkste doen verdwijnen en werken zonder geest laten voortbestaan?

We komen eindelijk tot de laatste stanza 265.

We merkten in hoofdstuk III reeds op, dat de onderteekening F. Bacon was, en het drukkersmerk N daar opzettelijk was geplaatst om $N = 13 = 1(0)3$ aantegeven.

34 „The Romaines plausibly did give consent

31 To Tarquins everlasting banishment.

N.
↙
FINIS.

Reeds ten tijde van koningin Elizabeth was het gebruikelijk, dat de drukker de bladen van een boek van een merk, drukkersteeken, voorzag. Dit bestaat hierin, dat beneden aan de bladzijde van een boek, steeds na een zelfde aantal bladzijden, een teeken wordt gezet, dat gewoonlijk uit een letter van het alfabet bestaat. Zoo kan men b.v. op elke achtste bladzijde een letter plaatsen, en wel in de natuurlijke volgorde der letters.

Ook „*The Rape of Lucrece*” is op deze wijze van drukkersteekens voorzien. Zij werden zoo gekozen, dat de letter N op de laatste bladzijde 93 kwam te staan, en geplaatst werd onder het woord *b a n i s h m e n t*.

Het aantal bladen (niet bladzijden), van de *Lucrece* bedraagt 47, alle bladen geteld. Het aantal verschillende letters van het alfabet, die als drukkersteeken dienst doen, is juist $13 = N$. Deze letters zijn:

A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N.

Elf dezer letters komen ieder driemaal voor. $3 \times 11 = 33$. Ze zijn: B. $B_2.B_3$. — C. $C_2.C_3$ L. $L_2.L_3$. — M. $M_2.M_3$. Ze zijn geplaatst op opvolgende bladen, terwijl de bladen tusschen twee bladen met verschillende letters geen merk hebben.

Het eerste blad, dat de titelbladzijde bevat, heeft geen letter als merk. Het tweede blad, met de Opdracht, waarvan we op bladz. 39 van dit boek een facsimile gaven, heeft tot merk de letter A_2 . Het derde blad heeft letter B als merk. Op dit blad staat het eerste couplet van de „*Lucrece*”, waarvan de twee eerste regels tot beginletters Fr. B. hebben. De rangschikking der drukkersmerken is nu aldus:

● A_2 . B. $B_2.B_3$. ● C. $C_2.C_3$. ● D. $D_2.D_3$. ● M. $M_2.M_3$. ● N.

De bladen zonder merk zijn door ons aangeduid door ●. Zooals we zien ontbreekt de letter A_3 en volgt het blad met letter B d a d e l i j k op dat met letter A_2 .

Door deze kunstmatige rangschikking was het mogelijk:

1°. dat er in het geheel 13 letters als merk zijn;

2°. dat er $35 = \overleftarrow{53}$ bladen met merk zijn;

3°. dat het derde blad B tot merk heeft;

4°. dat het 47ste blad N tot merk heeft.

Op dezelfde wijze is door opzettelijke rangschikking der drukkers-
teekens in de folio 1623 van W. Shakespeare bereikt, dat de laatste
bladz. 993, opzettelijk verkeerd gedrukt in plaats van 399 ($993 = \overleftarrow{399}$),
tot drukkersteeken heeft L. L. L. = 3×11 = Bacon.

$399 = 3 \times 133$. $133 = \text{Fr. Bac. (Kay)}$.

In „*The Rape of Lucrece*”, quarto 1594, komen in de numme-
ring der regels enkele onjuistheden voor. Het is gemakkelijk
aan te toonen, dat ze alle zijn aangebracht, om de aandacht op
bepaalde getallen te vestigen.

Regel 187 is genummerd 167; regel 189 is 180.

$189 = 7 \times 27$; $180 = 18(0) = \overleftarrow{81}$; $167 = 100 + 67$.

Op pag. 19 zijn de nummers der regels dezelfde als op pag. 20.
De nummers van den eersten en laatst genummerden regel op die
beide bladzijden zijn 267 en 287. $267 = 200 + 67$.

$287 = \text{Fra Rosicrosse (Kay)}$.

Op pag. 78 zijn de regels genummerd als op pag. 79.

De nummers van den eersten en laatst genummerden regel op
die bladzijden zijn 1548 en 1568.

$1548 = 6^2 \times 43$; $1568 = 7^2 \times 32 = 7^2 \times \overleftarrow{23}$.

Ten slotte is regel 1594 genummerd 1590. $1590 = 159(0) = 3 \times 53$.
 $1594 = 1000 + 594$; $594 = 18 \times 33 = \overleftarrow{81} \times 33$.

HOOFDSTUK XIV.

DE ONTCIJFERING VAN FOLIO 1623, PAG. 136.

Op pag. 136, Act. V van L. L. L. wordt door den schoolmeester
Evans den spot gedreven met den Spanjaard *Don Antonio de Armatho*,
die slecht Engelsch spreekt en een overdreven omhaal van woorden
gebruikt. Deze bladzijde staat echter vol wartaal en schijnbare druk-
fouten. Om te begrijpen, wat Bacon in werkelijkheid bedoelt hier te
zeggen, moeten we teruggaan tot de „Adv. of Learning”, folio 1640,
pag. 264, § 6. We lezen de volgende regels, met de romeinsch en
cursief gedrukte woorden, juist als ze daar gedrukt zijn.

„*Vulgar orthographie* hath brought forth unto us a Controversie and Question, namely, *Whether words should be written as they are spoken or rather after the usual manner.* But this kind of writing, which seemes to be reformed, which is, *that writing should be consonant with speake*, is a branch of unprofitable subtilities”. etc.

Lezen we nu de cursief gedrukte woorden als een zin, dan staat er: „*Vulgar orthographie, whether words should be written as they are spoken or rather after the usual manner. That writing should be consonant with speake.*

We lezen dus hier dat het eene kwestie is van gewone spelling, of woorden geschreven moeten worden zooals ze gesproken worden of op de gebruikelijke manier. Dat geschrift zal in overeenstemming zijn met het gesproken woord.

Deze geheele § is door Bacon erin gelegd om door middel van de cursieve woorden te zeggen, dat hij dikwijls ongrammaticaal of phonetisch zal schrijven. Hij zal dit echter altijd doen met eene bepaalde bedoeling, b.v. *judgment*. (Zie hoofdstuk VII, pag. 20.)

In „de *Augmentis Scientiarum*” waarna folio 1640 heet vertaald te zijn, staat niets van dit alles. Hier staat:

Sonus de quo loquimur, ad *Euphonias* tantum pertinet & *Dysphonias*.

De Vde Acte van L. L. L., pag. 135, in folio 1623 opzettelijk misdrukt als Act. IV, begint met de woorden:

Satis quid Sufficit.

Het is genoeg, wat voldoende is.

Ook op pag. 136 komen tal van Latijnsche uitdrukkingen, soms met fouten, voor. We zullen beginnen het geheim te onthullen waarom deze geschreven zijn:

Indien men bepaalt de som der cijferwaarden der Latijnsche woorden of uitdrukkingen, in gewoon cijferschrift of in Kayschrift, zijn de gevondene getallen alle Bacongetallen, die aangeven dat Francis Bacon de schrijver is. Eveneens is dit hier het geval bij gewoon gedrukte woorden, waarvan de beginletter een hoofdletter is of in woorden, waarin opzettelijk een drukfout is ingelegd.

We merken op, dat in bovenstaande Latijnsche uitdrukking het juiste woord *quod* is.

satis quid sufficit. De getalwaarde is = 204.

$204 = 4 \times 51$; $204 = \overset{4}{4}02 = 6 \times 67$; $204 = 6 \times 34$.

$51 = \text{Bacons}$; $67 = \text{Francis}$; $34 = \overset{4}{4}3 = \text{F. Bagon}$.

Regel.

136

Loues

Romein-
sche
woordenAlle
woorden
geteld.

1	<i>Curat.</i> A most singular and choise Epithar,	6
2	<i>Draw out his Table-booke.</i>	
3	<i>Peda.</i> He draweth out the thred of his verbofite, fir-	15
4	ner then the staple of his argument. I abhor such pha-	25
5	naticall phantasims, such infociable and poynts deuise	31
6	companions, such rackers of ortagriphe, as to speake	39
7	dout fine, when he should say doubt; det, when he should	50
8	pronounce deb; d e b r, not det: he clepeth a Calf, Cause:	63
9	halfe, haufe: neighbour <i>vocatur</i> nebour; neigh abreuia- ted: this is abhominable, which he would call abhomi-	69
10	nable: it insinuateth me of infamie: <i>ne intelligis domine</i> , to	78
11	make franticke, lunaticke?	84
12	<i>Curat.</i> <i>Laus deo, bene intelligo.</i>	87
13	<i>Peda.</i> Bome haan for boon prescian, a litle scracht, 'twil	91
14	serue.	92
15	<i>Enter Bragart, Boy.</i>	
16		
4	17 <i>Curat.</i> <i>Vides ne quis venit?</i>	
6	18 <i>Peda.</i> <i>Vides, & gaudio.</i>	
7	19 <i>Brag.</i> Chirra,	1
11	20 <i>Peda.</i> <i>Quare</i> Chirra, not Sirra?	4
16	21 <i>Brag.</i> Men of peace well incountred.	9
20	22 <i>Peda.</i> Most millitarie fir salutation	13
29	23 <i>Boy.</i> They haue beene at a great feast of Languages,	22
33	24 and stolne the scraps.	26
43	25 <i>Clow.</i> O they haue liu'd long on the almes-basket of	36
55	26 words. I maruell thy M. hath not eaten thee for a word,	48
66	27 for thou art not so long by the head as honorificabilitu-	59
73	28 dinitatibus: Thou art easier swallowed then a flapdra-	66
	29 gon.	
77	30 <i>Page.</i> Peace, the peale begins.	70
82	31 <i>Brag.</i> Mounfier, are you not lettred?	74
89	32 <i>Page.</i> Yes, yes, he teaches boyes the Horne-booke:	82
100	33 What is Ab speld backward with the horn on his head?	93
106	34 <i>Peda.</i> Ba, <i>puericia</i> with a horne added.	98
115	35 <i>Page.</i> Ba most scely Sheepe, with a horne: you heare	107
117	36 his learning.	109
121	37 <i>Peda.</i> <i>Quis quis</i> , thou Consonant?	111
131	38 <i>Page.</i> The last of the five Vowels if You repeat them,	121
136	39 or the first if I.	126
141	40 <i>Peda.</i> I will repeat them: a e I.	131
149	41 <i>Page.</i> The Sheepe, the other two concludes it o u.	139
158	42 <i>Brag.</i> Now by the salt waue of the mediteranium, a	148
169	43 sweet tutch, a quicke vene we of wit, snap snap, quick &	159
176	44 home, it reioyceth my intellect, true wit.	166
186	45 <i>Page.</i> Offered by a childe to an olde man: which is	176
187	46 wit-old.	177

Alle woorden geteld.	Regel.		Romein- sche woorden.
195	47	<i>Peda.</i> What is the figure? What is the figure?	185
196	48	<i>Page.</i> Hornes.	186
204	49	<i>Peda.</i> Thou disputes like an Infant : goe whip thy	194
205	50	Gigge.	195
215	51	<i>Page.</i> Lend me your Horne to make one, and I will	205
226	52	whip about your Infamie <i>nam cita</i> a gigge of a Cuck-	214
227	53	olds horne.	215
237	54	<i>Clow.</i> And I had but one penny in the world, thou	225
248	55	shouldst haue it to buy Ginger breads: Hold, there is the	236
257	56	very Remuneration I had of thy Maister, thou halfpenny	245
266	57	purse of wit, thou Pidgeon-egge of discretion. O & the	254
276	58	heauens were so pleased, that thou wert but my Bastard;	264
286	59	What a ioyfull father wouldst thou make mee? Goe to,	274
298	60	thou hast it <i>ad dungil</i> , at the fingers ends, as they say.	284
306	61	<i>Peda.</i> Oh I smell false Latine, <i>dungbel for vnguent.</i>	290
313	62	<i>Brag.</i> <i>Artif-man preambulat</i> , we will bee singled from	295
323	63	the barbarous. Do you not educate youth at the Charge-	305
329	64	house on the top of the Mountaine?	311
333 =	65	<i>Peda.</i> Or <i>Mons</i> the hill.	314 =
3 × 111			2 × 157

Wij geven den oorspronkelijken Engelschen tekst van de 1ste kolom van bladz. 136 van folio 1623 hierbij als *facsimile*. Van elken regel zullen we de vertaling en ontcijfering geven.

1. *Curat.* A most singular and choise Epithat.

„Eene zeer zeldzame, uitgezochte beschrijving”. Hier staat reeds eene zoogenaamde drukfout, Epithat in plaats van Epithet, wat versierend woord is. Daar de getalwaarde van Epithat = 180 (Kay) is en $180 = \overline{81} = \text{Arts}$ (Kay) is, geeft dit woord reeds aan dat in geheimschrift is geschreven.

2. *Draw out his Table-booke.*

„Hij haalt zijn aantekeningboek voor den dag”.

De getalwaarde van *table-booke* (Kay) is $213 = \text{Bac}$.

Op het vervolg dezer pagina komen tal van woorden voor, wier getalwaarde Bacongetallen zijn en die op het „aantekeningboek” staan.

3. He draweth out the thred of his verbositie finer

4. then the staple of his argument.

„Hij spint den draad van zijn woordenvloed meer uit dan de voorraad van zijne argumenten medebrengt.

5. I abhor such phanaticall phantasims,

„Ik verafschuw zulke fanatieke dwaasdoeners”.

Bacon bedoelt juist het tegengestelde van hetgeen hij schrijft, zooals hij herhaaldelijk doet. In plaats van abhor

is beter te lezen *miror*, ik „bewonder”. Het woord *phantasims* is geen Engelsch woord. Het is eene woordspeling met *phantasm*, droombeeld; $\text{phantasims} = 114 = 2 \times 57$.

5. *such insociable and poynt devise companions*,
„zulke ongezellige makkers, die aardigheden verzinnen”.

Bacon was zelf bekend om zijne geestigheid en aardigheden. Zijne *Apothegms* zijn er het bewijs van.

De getalwaarde van *poynt devise* is $145 = 5 \times 29$.

6. *such rackers of ortagriphie*.

In het woord *ortagriphie* wordt onthuld, dat Bacon opzettelijk ongrammaticaal schrijft, opdat de getalwaarden dier woorden, in gewoon of Kay cijfer, Bacongetallen zijn, die Bacon als den auteur aanwijzen.

$\text{Ortagriphie} = 287$ (Kay); $\text{Fra Rosicrosse} = 287$ (Kay).

7. *as to speake dout fine, when he should say doubt*.
„die spreken van *dout fine*, als ze moeten zeggen *doubt*”.

Hier zijn de woorden *speake*, *say* en van den volgende regel *pronounce* met opzet geschreven in plaats van *write*.

$\text{dout} = 57$, $\text{fine} = 33$. $\text{doubt} = \text{dout. B.}$

dout fine is eene woordspeling; *dout*, van *do-out*, beduidt verbergen; *dout fine* is „kunstig verbergen”, en wel Bacon.

8. *det when he should pronounce debt; d.e.b.t, not det*.
Debt beduidt schuld. Bacon heeft schuld.

$\text{det} = 80$ (Kay) $= 8 = \text{F. B.}$; $\text{debt} = 108$ (Kay) $= \overset{\curvearrowright}{81}$.

8. *he Clepeth a Calf, Caufe*.

„Hij noemt een *Calf*, *Caufe*”.

We lezen hier de drie beginletters $\text{C} = 100 = \text{Francis Bacon}$.

$\text{Clepeth} = 66$, $\text{a Calf Caufe} = 57$, Calf (Kay) $= 99$.

9. *halfe, haufe*. De beginletters zijn $\text{H} = 100$.

$\text{halfe} = 31 = \overset{\curvearrowright}{103}$; $\text{haufe} = 144$ (Kay) $= 12^2$; $\text{F. Bac} = 12$.

De eene helpt is Shakespeare, de andere Francis Bacon.

9. *neighbour vocatur nebour*.

Het woord *vocatur* staat *cursief* in den tekst.

Het beduidt: wordt genoemd. De getalwaarde der woorden duiden aan dat Bacon genoemd wordt.

$\text{neighbour} = 225$ (Kay); $\text{nebour} = 123$.

$225 = 15 \times 15 = \overset{\curvearrowright}{51} \times \overset{\curvearrowright}{51}$; $\text{Bacons} = 51$; $123 = \text{M. Bacon}$ (Kay).

9. *neigh abbreviated ne*.

Ne is gelijk *never* of *nooit*. Hier staat:

nooit afgekort, *nooit*. De naam Bacon wordt echter steeds afgekort;
 $\text{Bacon} = \text{Bac} = 213$.

neigh abbreviated ne = 143; 143 = F. Bacon. (Kay).

10. This is abhominable, which he would call abhominable.
Dit is afschuwelijk, wat hij zoude noemen afschuwelijk.

abhominable = 260 (Kay). $260 = 2 \times 130 = 2 \times 1(0)3$.

Bacon zegt, dat het afschuwelijk is, dat hij zijn naam verbergt.

De woorden call abhominable vormen echter een anagram.

Het woord call, noemen, wijst er reeds op.

Het anagram is:

M. Bacon = H; Ab all lie.

Maister Bacon = honderd; AB is geheel leugen.

Zie voor M = Maister regel 41 hier beneden.

Zie voor AB den regel 33 hier beneden.

In de quarto van 1588 van L. L. L. staat in plaats van het tweede woord abhominable geschreven abbominable.

Het anagram wordt dan: *M. Bacon = B.*

11. It insinuateth me of infamie.

„Het zal mij tot openbare schande aangerekend worden (als Bacon als schrijver ervan bekend wordt”).

Insinuateth = 264 (Kay). Infamie = 55.

$264 = 2 \times 132$; $132 = 4 \times 33$; $132 = acb$; $55 = \text{Bagons}$.

11. *ne intelegis domine?*

„Begrijpt ge, mijnheer?” Dit is een mooi cijfercryptogram.

ne intelegis = 114 = 2×57 ; *domine* = 57;

De geheele cijferwaarde is 3×57 ; Fra Bacon = 57.

Om dit te verkrijgen is *intelegis* met *eene l* gedrukt.

Buitendien staan deze drie woorden *cursief* op regel 11 = L.

12. to make franticke lunaticke.

„Om Francis maanziek (gek) te maken”.

In 1624 verscheen het groote Cryptographische boek „*Gustavi Seleni Cryptomenytices*”. Het is het boek van den „Man in de Maan”. De schrijver hiervan kan niemand anders zijn dan Francis Bacon. De titelplaat, waarop een Gentleman staat, die een tooneelspeler, met een speer in de hand, een boek geeft, duidt dit reeds aan. Zie Lawrence, loc. cit., Ch. XI.

De beginletters van Franticke lunaticke zijn: FR . L.

13. *Cura. Laus deo, bene intelligo.*

„Dank God, ik begrijp het best”.

Er volgt nu een regel, die reeds heel wat stof heeft doen opwaaien in de literaire wereld.

14. *Bome boon for boon prescian, a little scratcht, 't wil serve.*

Zooals hij daar staat, gelijkt deze regel beslist onzin. Talrijk zijn

dan ook de pogingen geweest, om hem door correctie ten minste eenigszins verstaanbaar te maken.

Robertson, in zijn „*Baconian Heresy* 1914” zegt dat deze regel klinkklare nonsens is, welk geen kritisch aangelegd lezer ooit zal gelooven, dat door den tooneelschrijver, wie hij ook was, is geschreven. *

En toch houdt deze regel het mooiste anagram verborgen, dat ooit is geschreven.

Een deel van dezen regel 14 maakt deel uit van een oud couplet:**

„A fig for old Priscian, a little scratcht, 't wil serve,
A poet surely needs not all his rules observe”.

Bacon spot hier met de grammatici, die eischen dat steeds grammaticaal moet worden geschreven.

We vestigen de aandacht op *priscian* en *little*.

Bacon schrijft *Prescian* en *litle*.

In de eerste Editie van L. L. L., de quarto van 1598, zie de facsimile van William Griggs, staat *litle* geschreven met e e n e t.

En dit is de bedoelde schrijfwijze; in de folio 1623 staat onjuist *liddle* met twee t's.

De getalwaarden der vier cursieve woorden geven reeds aan, dat Francis Bacon ze schreef.

bome = 33, *boon* = 43, *for* = 37, *prescian* = 81.

In „*bome boon for boon prescian*” zit echter ook een anagram. „Er mankeert een kleinigheid aan” zegt Bacon. Het anagram ervan is:

Pro(h)ibebo nomen Fr. Bacon's . O. O.

De h = honderd = Bacon, mag altijd worden toegevoegd. Er blijven twee o's over, die als nullen gelezen worden. De vertaling is:

Ik zal verhinderen dat de naam van Francis Bacon bekend wordt.

De som der getalwaarden der begin- en eindletters is 111 = Bacon (Kay).

Maar er is een veel schooner anagram gelegd in den geheelen zin:

Bome boon for boon, prescian, a litle scratcht 't wil serve.

Dit anagram (de letter *w* beschouwd als twee *u*'s pag. 8) is:

Loves Labour's Lost. Autor et probet hicce nomine Fra Bcni.

Dit is: *Loves Labour's Lost*; de schrijver bewijst het ook alhier door zijn naam Francis Bacon.

* „unintelligible gibberish, which no critical reader can believe to have been written by the dramatist, whoever he was” pag. 4 loc. cit.

** Sir Durning Lawrence „Bacon is Shakespeare”.

De som der getalwaarden der eerste en laatste letters dezer woorden is $230 = 23(0)$. Fr. = 23.

17. *Vides ne quis venit?*

vides = 56, ne quis = 81, venit 66.

vides ne quis venit = 203. $203 = 7 \times 29$, $203 = 100 + 103$.

66 = Fra Baconi, 203 = Francis Bacon-Shakespeare.

„Ziet ge of niemand komt?”

Hij die komen zal in de volgende regels is Francis Bacon.

18. *Video d' gaudio.*

„Ik zie en verheug me.” video = 52 = $4 \times 1(0)3$; gaudio = 55 = Bagons.

19. *Brag. Chirra.*

20. *Peda. Quari Chirra not Sirra.*

Quari = 115 (Kay), Chirra = 159 (Kay), Sirra = 114 (Kay).

115 = Bagon (Kay), $159 = 3 \times 53$, $114 = 2 \times 57$.

Hier staan buitendien anagrammen.

Chirra = C. h. rira; Sirra = S rira.

We lezen: Waarom zal Bacon lachen en zal Shaxpere niet lachen?

21. *Brag. Men of peace well incountred.*

„Heeren van de vrede, ik ben blij U te ontmoeten”.

22. *Ped. Most millitarie sir salutation.*

„Hoogst militaire Heer, weest gegroet”.

23. *Boy. They have beene at a great feast of Languages, and stolne the scraps.*

„Ze zijn op een groot taalfeest geweest en hebben de kruimels gestolen”. Dit is eene zinspeling op het gebruik van verschillende talen hierboven. Languages = 213 (Kay) = Bac.

24. *Clown. O they have liv'd long on the almes-basket of*

25. *words. I marvell thy M. hath not eaten they for a word,*

26. *for thou art so long by the head as honorificabilitu-*

27. *dinitatibus.*

„O, zij hebben lang geleefd uit het almoeskorfje van woorden. Ik verwonder me dat uw Meester U niet opgegeten heeft als een woord, want ge zijt niet zo lang bij het hoofd als honorificabilitudinitatibus.

Almes = 99 (Kay); Basket = 133 (Kay).

Almes-basket is dus als twee woorden te beschouwen. Het aalmoeskorfje van woorden is hetgeen Francis Bacon den lezer geeft onder den naam van Shakespeare.

Het woord honorificabilitudinitatibus telt 27 letters, en staat op den 27sten regel. Zijne getalwaarde is 287.

Fra Rosicrosse = 287 (Kay). Het is het 151ste woord op bladz.

136, 1ste kolom, alleen romeinsch gedrukte woorden tellende en almes-basket als *twee* woorden. Zie pag. 50 van dit boek.

Het bladzijdegetal is 136 en $136 + 151 = 287$.

Ook is het 151ste woord op bladz. 270 van de *Advancement of Learning* van F. Bacon, folio 1640, regel 31, het woord *Arts*, pl. III, terwijl het rangnummer op plaat IV van dit woord 111 is.

Dit alles zijn aanwijzingen, dat dit woord hier door den schrijver opzettelijk is geplaatst. Buitendien heeft dit woord nog ranggetallen 66 en 268. Zie hoofdst. XV. Het wordt door velen beschouwd als een anagram, dat den naam Bacon bevat. Echter is dit woord niet door Fr. Bacon zelf gemaakt. Het kwam reeds 100 jaar vroeger in de literatuur voor als een voorbeeld van een lang woord. Er zijn echter meer aanwijzingen, dat dit woord een anagram is, die we in hoofdstuk XVI zullen behandelen.

We moeten hier opmerken, dat hoe *geringer* het aantal letters van een woord is, des te *moeilijker* het is om te weten, of het door den schrijver bedoelde anagram van dat woord is gevonden.

Immers bij een grooter aantal letters zijn wel meer woorden te maken, maar deze woorden moeten een goed vloeienden zin geven, die op een vooruit bepaald onderwerp betrekking heeft en dit is bij een willekeurig aantal letters meestal onmogelijk.

Uit het groote woord van 27 letters nu is het volgende anagram te vormen:

Hi ludi otii Fra Baconi tibi sunt.

Dit is: Deze spelen, in den vrijen tijd van Francis Bacon gemaakt, zijn (lezer) voor u (bestemd).

Indien het Latijn hier een weinig gewrongen is, is de oorzaak ervan dat Bacon het woord niet zelf maakte, maar gebruikte, zooals hij het vond.

Indien dit het door Bacon bedoelde anagram is, moet de som der getalwaarden van de begin- en eindletters dezer 7 woorden, evenals die der middenletters, een Bacongetal zijn.

Nu is de som der getalwaarden der begin- en eindletters = 143.

De som der getalwaarden der middenletters is 144.

$143 = F. Bacon. (Kay), \quad 144 = 12^2; \quad F. Bac = 12.$

Dat Bacon deze spelen, comediën enz. in zijn vrijen tijd maakte, verklaarde hij in zijne opdracht van de „*Venus and Adonis*” aan zijn grooten vriend, den Graaf van Southampton. Hierin schrijft hij: „only, if your honour seem but pleased, I account myself highly praised, and vow to take advantage of *idle hours* etc.

Deze *idle hours* zijn de uren van ledigheid, *otii*.

28. Thou art easier swallowed then a flapdragon.

„Ge wordt gemakkelijker opgeslokt dan een glaasje brandende brandewijn met rozijnen”.

30. *Page.* Peace, the peale begins.

„Kalmte, het gelui begint.

31. *Brag.* Mounsier, are you not lettred?

„Meneer, behoort ge tot den stand der geletterden”?

In de volgende regels wordt in eene reeks van raadselvragen onthuld dat Francis Bacon de auteur is.

32. *Page.* Yes, yes, he teaches boyes the Horne-booke:

„Ja, ja, hij leert de jongens uit het Horne-boek.

Men kan het Horne-boek opvatten als het A. B. C boek, hoorn-boek, waaruit spellen geleerd wordt, maar in werkelijkheid wordt bedoeld het Horen boek. De Hornes zijn ook de horens, maanfiguren, en deze komen in de astrologische boeken voor, waaruit voorspellingen gedaan worden. Francis Bacon was zelf een groot astroloog en hij schreef onder den naam van Gustavus Selenus, de man uit de maan, een werk over geheimschrift.

Horne = 57, Booke = 55, Horne-Booke = 112.

Fra Bacon = 57; Bagons = 55, $112 = 2 \times 56 = \text{Fr. Bacon.}$

33. What is Ab speld backward with the horn on his head?

„Wat is Ab, omgekeerd gespeld, met de horen op het hoofd”?

AB omgekeerd gespeld is BA. De horen is figuur der maan, n.l. de sikkel of C. De C geplaatst op (on) BA geeft BACON.

C
ON.
BA.

Regel 33 is juist de middelste regel van de 1ste kolom van pag. 136.

De kolom telt 65 regels. Het getal 33 geeft reeds aan, dat het antwoord Bacon moet zijn.

Het aantal letters van dezen regel is $42 = \text{Baconi.}$

34. *Peda.* Ba, *puericia*, with a horne added.

„Ba, onnoozelheid, met een horen er aan toegevoegd”.

Ba met een C is BAC, de afkorting van Bacon.

Puericia = 209 (Kay). $209 = 2(0)9 = 29 = \text{Fr. Bac.}$

De schijnbare beteekenis der regels 33 en 34 is natuurlijk:

„Een schaap met een horen op het hoofd”.

35. *Pag.* Ba most seely Sheepe, with a horne; you

36. heare his learning.

„Ba, uiterst blindgemaakt Schaap; gij hoort hoe geleerd hij is.

Seely schijnt verkeerd gedrukt voor silly. Het zoude dan zijn „dom schaap”. Maar Bacon gebruikt het werkwoord seel voor blindmaken van vogels. Seely is een daarvan gevormd bijv.n.w. Het Sheepe, dat is blindgemaakt, is Shakespeare, zooals ook

de gravure van Droeshout, pag. 29, door het masker aanduidt.
 „You hear his learning” geeft in geheimschrift aan, dat Bacon de auteur is.

Sheepe = 56, you = 57, heare = 36, his = 35, learning = 76.
 you heare = 93 = $3 \times 3(0)1$; his learning = 111 = Bacon (Kay).
 learning = 180 (Kay) = $\overleftarrow{81}$ = Arts (Geheimschrift).

you heare his learning = 204 = 4×51 . 51 = Bacons.

you heare his learning = 464 (Kay) = 16×29 .

37. *Peda.* *Quis Quis, thou Consonant?*

„Welke, welke, gij medeklinker? Nu luidde de vorige regel:

„Ba met een horen”. De hier bedoelde medeklinker is de letter C, de horen.

Consonant = 108 = $\overleftarrow{81}$. *quis quis* = 126 = $\overleftarrow{621}$ = 27×23 .

De eerste lettergreep Con voor Consonant vormt met het woord Ba den naam Bacon. De syllaben Ba en Con klinken tot een geheel samen, consonant.

38. *Pag.* *The last of the five Vowels, if You repeat*

39. *them, or the fift if I.*

De Page geeft een nieuw raadsel op. Hij zegt:

De laatste van de vijf klinkers, indien Gij ze herhaalt, of de vijfde is I.

Vowels = 108 = $\overleftarrow{81}$; You = 57. We lezen hier weer:

Fra Bacon, Geheimeijfer.

Men lette er op dat gedrukt staat **If I** in plaats van **If = Is I**.

If heeft tot getalwaarde (Kay) 67 en is dus Francis (zie pag. 22).

I is ook te lezen **IK**. Derhalve staat hier: Francis, ik.

Geven we nu de oplossing van het raadsel.

De vijf klinkers zijn a, e, o, u en i.

Als men den laatsten klinker verdubbeld, komt **II** of **IJ**.

In de moderne talen, behalve het Engelsch, bestaat de letter y (ypsilon) uit de twee letters i en j, (die in het Engelsch gelijkwaardig zijn), en vormen samen ij. Beschouwt men dus de verdubbelde I als y, dan is de getalwaarde $y = 23 = \text{Fr}$. Derhalve geeft de laatste der verdubbelde klinkers den naam van den schrijver Fr(ancis).

De hoofdletter van You in regel 39 duidt dit reeds aan.

40. *Peda.* *I will repeat them: a e I.*

Repeat kan hier ook beduiden „verdubbelen”.

Als men de letters a e I verdubbelt, komt a a . e e . I . I.

Nu verscheen in 1624 een werk van Gustavus Selenus, zooals we reeds opmerkten, over verschillende soorten van geheimschrift.

Men kan wel als zeker aannemen dat Francis Bacon de schrijver is.

Maar reeds in 1586, eenige jaren nadat Francis Bacon uit Frankrijk naar Engeland terugkeerde, verscheen te Parijs een werkje dat nagenoeg dezelfde stof bevatte „*Traicté des chiffres ou secrètes manières d'écrire*” par Blaise de Vigenère.

Hierin werd reeds aangegeven hoe door middel van een vierkante tafel elke *twee* letters *eene* nieuwe letter verborgen. *

	A	E	I	O	U
A	b	f	l	p	t
E	c	g	m	q	u
I	d	h	n	r	x
O	e	i	o	s	a

Lawrence trachtte reeds door middel van dezen rechthoek vraag 40 op te lossen; hij vond echter *niet de juiste* oplossing.

De twee letters A A stellen den letter b voor.

De twee letters E E stellen den letter g voor.

De twee letters I I stellen den letter n voor, zooals we gemakkelijk

in dezen rechthoek zien.

We lezen derhalve de consonanten: B. G. N.

Dit zijn de medeklinkers van BaGoN.

41. *Pag.* „The Sheepe, the two others concludes it ou.”

Het schaap, de twee andere voltooien het.

De Sheepe = 56 is weer Francis Bacon.

Voegen we aan de letters a . e . I toe de letters o en u, dan komt a . e . I . o . u.

We nemen deze letters volgens het bivocale cijferschrift bij elkaar en krijgen a . e — e . i — i . o — o . u. Hoe moeten we echter uit den rechthoek (zie figuur) de daarbij behoorende letters vinden? We kunnen dit op *twee* wijzen doen, n.l. 1°. door van de *eerste* letter in *verticale* richting te gaan en van de *tweede* in *horizontale* richting; of 2°. door van de *eerste* letter in *horizontale* richting te gaan en van de *tweede* in *verticale* richting.

We moeten nu op beide manieren de waarden bepalen.

Op de *eerste* wijze wordt: A E = c, E I = h, I O = o, O U = a.

We krijgen dus de letters: c, h, o, a.

Deze vullen de consonanten B G N aan tot B A G O N . C . H.

We lezen dus Bacon, C = 100, H = 100.

Op de *tweede* wijze wordt: A E = f, E I = m, I O = r, O U = a.

We krijgen dus de letters f, m, r, a of F R A . M.

Ze vormen de afkorting FRA van FRANCIS.

Het geheel is dus M. FRA. BAGON. C. H.

* Bacon is Shakespeare. Lawrence, pag. 109.

Bacon begint de Advancement of Learning, 1640, Lib. VI, Ch. I met de volgende regels:

„Certainly any man may assume the liberty, if he be so humourd, to jest and laugh at himselfe, or his owne Projets. Who then knowes whether this worke of ours be not perchance a Transcript out of an Ancient Booke, found amongst the Books of that famous Library of Saint Victor, a Catalogue whereof M. Fra Rabelais hath collected.”

De M is hier eene afkorting van Magister of Maister.

Hierin staat dus dat ieder de vrijheid heeft, over zich zelf te spotten en lachen, indien hij lust heeft. „Wie weet of dit werk van ons misschien geene nabootsing is van een oud boek, gevonden onder de boeken van de beroemde bibliotheek van Saint Victor, waarvan M. Fra Rabelais een catalogus heeft gemaakt?”

Het oude boek is „Liv. 2 c. 7 „*des faits & dicts du bon Pantage*”.

Bacon zinspeelt dus hier op de mogelijkheid dat hij een boek had kunnen schrijven, vol verborgen scherts, als dat van Francois Rabelais. Deze verborgen scherts is de folio 1623 van William Shakespeare.

We zullen de ontcijfering van bladz. 136 hier eindigen en hopen ze later te kunnen voortzetten. In de regels 49 tot 65 op de 1ste kolom van pag. 136 hebben alle *cursiere* woorden en alle woorden, die met een Hoofdletter beginnen, Bacongetallen tot getalwaarde.

Infant = 139 (Kay); $139 = 9\overline{3}1 = 7 \times 133$. 133 = Fr. Bac. (Kay).

Gigge = 165 (Kay) = 5×33 ; $165 = 5\overline{6}1$.

561 = 3×187 ; 187 = Fra Bacon (Kay).

Cuck = 88 (Kay); $88 = 8 \times 11$; Ginger = 58 = W. S.

Hold = 37 = Bagon; Remuneration = 249 (Kay).

$249 = 9\overline{4}2 = 6 \times 157$. 157 = Fra Rosicrosse.

Pidgeon = 67; Bastard = 166 (Kay).

ad dungil = 69 = 3×23 ; Latine = 58.

dunghel = 172 (Kay) = 4×43 ; Unguem = 129 (Kay) = 3×43 ;

dunghel unguem = 7×43 (Kay) = $301 = 10\overline{3}$.

Regel 62. Arts-man preambulat.

„De man van het Geheimschrift gaat vooraf”.

Arts-man = 81, preambulat = 103.

We lezen hier: Shakespeare is Geheimschrift.

Charghouse = 257 (Kay). $257 = 100 + 157$.

Charghouse = Francis Bacon — Fra Rosicrosse.

De Rosicrucians bewaarden het geheim van Fr. Bacon.

Mountaine = 184 (Kay). $184 = 4\overline{8}1 = 13 \times 37$.

Mons = 57 = Fra Bacon.

HOOFDSTUK XV.

**BLADZ. 136 VAN FOLIO 1623 ONTCIJFERD DOOR DE
RANGGETALLEN DER WOORDEN.**

In het vorige Hoofdstuk hebben we pag. 136 ontcijferd, door de getalwaarden van de cursieve woorden en ook van andere te bepalen.

In dit Hoofdstuk zullen we het doen door de ranggetallen der belangrijkste woorden op die bladzijde, geheel op de wijze als we pag. 270 en 271 in de folio 1640 van de „Adv. of Learning” hebben ontcijferd (hoofdst. VI).

We hebben reeds opgemerkt dat *almes-basket* op regel 25 als *twee* woorden geteld moest worden. Op deze pagina komt verder het woord *Horne-booke* voor op regel 32 en *Pidgeon-egge* op regel 57. Deze moeten *beide* als *een* woord geteld worden, evenals *Muster-rowle* in hoofdstuk VII. De schrijvers van „Secret. Shak. Seels” merken op dat voor de tellingswijze van zulke woorden wel een bepaalden regel zal bestaan. Deze regel lijkt ons te zijn:

Als twee of meer woorden, die geheel onafhankelijk van elkaar kunnen staan, door een verbindingsteeken zijn verbonden, moeten ze als *een* woord beschouwd worden. Als echter de woorden van een *samengesteld* woord, dat gewoonlijk als *een* woord wordt beschouwd door een verbindingsteeken in deelen zijn gesplitst, moet het als *twee* woorden worden beschouwd. De bedoeling van een *onnoedig* verbindingsteeken is natuurlijk om minder of meer woorden op eene bladzijde te hebben, al naarmate dit voor het ranggetal van *bepaalde* woorden noodig is.

De eerste kolom van pag. 136 is in twee deelen gesplitst door:
Enter Bragart, Boy. regel 16.

Van af regel 17 tot het einde der 1ste kolom der pag., regel 65, hebben we $49 = 7^2$ regels. We hebben deze kolom gedrukt op de bladzijden 50 en 51 van dit werk.

Het totale aantal woorden van deze 49 regels is $333 = 3 \times 111$.

Het aantal romeinsch gedrukte woorden is $314 = 2 \times 157$.

$111 = \text{Bacon (Kay)}; 157 = \text{Fra Rosicrosse.}$

We hebben op bladz. 50 en 51 *links* naast iederen regel het *getal* geplaatst dat aangeeft, hoeveel woorden van het *begin af* staan, *tot* en *met* den aangegeven regel, alle woorden geteld.

Het getal 66 bij regel 27 wijst dus aan, dat het laatste woord van dien regel, *honorificabilitudinitatibus*, het 66ste woord is.

Het totale ranggetal van een *bepaald* woord op een regel, b.v. A b op regel 33 wordt dus gevonden, door het getal, links staande van regel 32, n.l. 89, te vermeerderen met het getal, dat de plaats van A b aanwijst op regel 33. Dit is 3. Het ranggetal van A b is dus $89 + 3 = 92$.

We zullen dit het eerste ranggetal noemen van het woord. I R.

Aan den *rechterkant* van de regels op bladz. 50 en 51 staan de *getallen* die het aantal *romeinsch* gedrukte woorden aangeven, die van het *begin* van regel 17 af staan, *tot* en *met* den aangegeven regel.

Het getal 111, staande rechts van regel 37, wijst aan, dat het laatste woord van dien regel, n.l. Consonant, het 111de rom. woord is.

We noemen het ranggetal van alleen rom. woorden het tweede ranggetal. We schrijven dit II R.

Dit ranggetal van een *bepaald* woord op een regel, b.v. A b op regel 33 wordt dus gevonden, door het getal, rechts staande van regel 32, n.l. 82, te vermeerderen met het getal, dat de plaats van A b aanwijst op regel 33. Dit is 3. Dit ranggetal van A b is dus $82 + 3 = 85$.

We kunnen nu echter ook, evenals in hoofdstuk VI, het ranggetal van een woord bepalen, door *van beneden*, van het *laatste* woord der pagina kolom af, *naar boven* te tellen.

Indien we hierbij *alle* woorden tellen, noemen we dit het derde ranggetal, III R, en indien we *alleen* de rom. woorden tellen, het vierde ranggetal IV R.

We hebben voor deze ranggetallen *geen* afzonderlijke bladzijden gedrukt.

Immers R III kan dadelijk uit R I gevonden worden, door $333 + 1$ of 334 te verminderen met R I. We hebben dus:

$$334 - R I = R III.$$

Zoo is R III van het woord Consonant, waarvan R I = 121 was, gelijk aan $334 - 121 = 213$.

Evenzoo kan R IV worden gevonden uit R II, door $314 + 1$ of 315 te verminderen met R II. $315 - R II = R IV$.

Zoo is R IV van het woord Ba op regel 35, waarvan R II = 99 is, gelijk aan $315 - 99 = 206 = 2 \times 103$.

We zullen nu voor de voornaamste woorden van de 1ste kolom van bladz. 136 de ranggetallen aangeven.

Reg. 19. Chirra. R I = 7, R II = 1, R IV = 314.

$$314 = 2 \times 157. \quad 157 = \text{Fra Rosicrosse.}$$

Reg. 27. Honorificabilitudinitatibus. R II 66, R III 268.

66 = Fra Baconi; 268 = 4×67 . 67 = Francis.

Reg. 27. A s. R I = 65, R II = 58, R IV = 257.

65 = $5 \times 13 = 5 \times 1(0)3$; 58 = VV. S; 257 = $100 + 157$.

We vinden dus hier weder VV. S. is as(s) of ezel.

Reg. 28. Flapdragon. R I = 73, R II = 66, R III = 261,

73 = $\overleftarrow{3}7$ = Bagon, 261 = 9×29 . 29 = Fr. Bac.

Reg. 33. A b. R I = 92, R II = 85, R III = 242, R IV = 230.

92 = 4×23 ; 85 = $\overleftarrow{5}8$ = VV. S.; 242 = 2×11^2 ; 230 = 23(0).

A b stelt dus Bacon voor. Het aantal rom. woorden tot en met den 33sten regel is $93 = 3 \times 31 = 3 \times 3(0)1$. Het aantal woorden, alle geteld, tot en met den 33sten regel is 100 = Francis Bacon.

Reg. 34. B a. R I = 101, 101 = 1(0)1 = L.

Reg. 35. B a. R II = 99 = 3×33 ; R IV = 206 = 2×103 .

Reg. 35. Sheepe. R I = 110, R II = 102, R III = 224, R IV = 213.

110 = 11(0); 102 = 2×51 ; 224 = 4×56 ; 213 = bac.

Sheepe = 58 = W. S.; 51 = Bacons; 56 = Fr. Bacon.

Reg. 37. Consonant. R I = 121, R II = 111, R III = 213.

R IV 204. 121 = $L \times L$, 111 = Bacon (Kay), 204 = 4×51 .

Reg. 41. Sheepe. R I 143, R II = 133.

143 = F. Bacon (Kay). 133 = Fr Bac. (Kay).

Reg. 49. Infant. R I = 201, R III 133, 201 = 3×67 .

Reg. 58. Bastard. R I = 276, R II = 264, R III = 58, R IV = 51.

276 = 12×23 , 264 = 2×132 , 132 = 4×33 .

58 = VV. S. was een bastaardnaam voor Fr. Bacon.

Reg. 61. I = Ik. R I = 300, R II = 286, R III 34, R IV 29.

300 = 3×100 , 286 = 2×143 , 34 = $\overleftarrow{4}3$, 29 = Fr Bac.

Reg. 61. Latine. R I = 303, R II = 289, R III = 31, R IV = 26.

303 = 3(0)3 = 33, 289 = 17^2 , 31 = 3(0)1, 26 = Fra. B.

HOOFDSTUK XVI.

HET NORTHUMBERLAND MANUSCRIPT.

In het jaar 1867 werd in het paleis, Alwick Castle, in Northumberland, van den Hertog van Northumberland, een bundel Manuscripten gevonden, die het eerst een rechtstreeksch verband brengt tusschen de namen Bacon en Shakespeare ten tijde van hun leven. Deze manuscripten waren in een omslag vereenigd. Op den omslag stond met eene stevige hand de inhoud geschreven der geschriften die in dien bundel waren geweest. Nog 90 folio pagina's waren daarvan aanwezig; het laatste gedeelte bevond zich niet meer in dien bundel.

F. le Marchand Douse maakte eene diepgaande studie van die manuscripten, die afschriften waren van werken die dateerden van 1598 of voor dien tijd. Eerst in 1904 werd een collotype facsimile ervan uitgegeven onder leiding van F. Burgoyne, Bibliothecaris van de Lambeth Public Libraries, en kwam de inhoud onder ieders bereik. Deze manuscripten bestonden hoofdzakelijk uit afschriften van werken van Francis Bacon. De stukken, die niet meer in den bundel aanwezig zijn, zijn de laatste en worden op den omslag aldus genoemd:

„Orations at Graie's Inns revells.

. . . . Queen Mats.

By Mr. Francis Bacon.

Essaies by the same author.

Richard the Second.

Richard the Third.

Asmund and Cornelie.

Isle of Dogs firmnt.

By Thomas Nashe, inferior places.”

De *Orations at Graie's Inn revells* waren eene reeks van voordrachten, door Fr. Bacon in 1595 vervaardigd en bij eene feestelijkheid uitgesproken. De *Essais* van dien schrijver waren het eerste, dat van hem onder zijn naam in druk verscheen in 1597.

Richard the Second en *Richard the Third* zijn *Histories* van William Shakespeare, terwijl *Asmund and Cornelie* benevens *The Isle of Dogs* op naam staan van Thomas Nashe, een politieken satire schrijver uit dien tijd.

Onder de aanwezige geschriften in den omslag zijn verschillende voordrachten, in 1592 door Francis Bacon gehouden, alsmede *Leicester's Commonwealth*. Dit was een anonym pamflet, in het buitenland gedrukt en in 1585 in Engeland op clandestine wijze binnengevoerd. Het is waarschijnlijk van Robert Parsons, 1546—1610, die in Somersetshire was geboren en behoorde tot de Jezuïtenorde. Het komt echter niet voor op de lijst der werken, door dezen geschreven. Het bevatte eene beschrijving van de feesten, door Lord Leicester op het kasteel Kenilworth gegeven ter eere van Elizabeth. Lord Leicester was voor de derde maal gehuwd met Lettice Knollys, de weduwe van Walter Devereux, Earl of Essex, die de vader was van den ongelukkigen Robert, Earl of Essex, eens den gunsteling van Koningin Elizabeth. Het pamflet bevatte de beschuldiging dat Lord Leicester door vergif uit den weg had geruimd genoemden Walter Devereux, Earl of Essex, om de weduwe te kunnen huwen. Nu heeft de „Hamlet” van Shakespeare hetzelfde thema tot grondslag.

De eerste vraag, die zich voordoet, is: Hoe kwam deze bundel in de bibliotheek van den Hertog van Northumberland?

De Hertog van Northumberland was een afstammeling in de rechte lijn van Henry Percy, graaf van Northumberland, gehuwd met Diana, zuster van Robert, graaf van Essex, die in 1601 wegens hoogverraad ten opzichte van Koningin Elizabeth werd onthoofd. Tot 1596 was Francis Bacon zeer bevriend met Lord Robert Essex. Ze vormden met meerdere andere jonge edelen een literairen kring, die in Gray's Inn bijeenkwam. Anthony Bacon, de oudere broeder van Francis Bacon, was vanaf 1595 tot 1599 de particuliere Secretaris van Lord Essex; hij woonde al dien tijd in Essex-House samen met Lord Essex. In 1599 verkocht deze laatste Essex-House aan Mr. A. Bacon voor de som van 2000 £ sterling, op voorwaarde, dat Essex het ten allen tijde van Mr. Bacon kon terugkopen. Deze bleef er na de gevangenneming van Essex in wonen, maar moest het huis verlaten op bevel van Koningin Elizabeth. Na den dood van Robert Essex in 1601 kwamen zijne roerende goederen aan zijne erfgenamen, en kan de manuscriptenbundel in handen gekomen zijn van Henry Percy, Earle of Northumberland. De waarschijnlijke eigenaar was dus Anthony Bacon.

Er valt echter van dezen bundel meer op te merken. Naast de boekentitels op den omslag staat eene rij van citaten, die daar later, in duidelijk schrift, op zijn geschreven. De onderzoekingen van Douse maken het waarschijnlijk dat deze citaten afkomstig zijn van John Davies of Hereford, den besten schoonschrijver ten tijde van Elizabeth, die een bewonderaar van Francis Bacon was. Reeds in 1610 richtte deze zich in een sonnet tot Francis Bacon, welk sonnet eindigde met de regels:

„My Muse thus notes thy worth in ev'ry live!
With ynce which thus she sugars; so, to shine.”

Onder de citaten naast de boekentitels op den omslag trekt in de eerste plaats de aandacht regel 1086 van „*The Rape of Lucrece*”. (Zie pag. 45 van dit boek.)

„*Revealing day through every cranny peeps*”.

Boven aan den rand van den omslag staat tweemaal het woord *Neville* en het motto van het geslacht Neville „*Ne vile velis*”.

Sir Fulke Neville woonde, evenals Anthony Bacon, in Essex-House en hij behoorde tot de literaire vrienden van Lord Essex.

Dit verklaart hoe die naam en dat motto op den omslag staan geschreven. Daar echter *Ne vile velis* een cryptogram is van den naam *Neville*, is dit tevens eene aanwijzing die de schrijver doet, dat er anagrammen of cryptogrammen op den omslag zijn te vinden. Inderdaad staat nu tevens op den omslag een woord, dat groote verrassing bracht, n.l. *honorificabilitudino*.

Dit woord is juist zulk een woord als het monsterwoord *honorificabilitudinitatibus* op pag. 136 van folio 1623 van W. Shakespeare, L. L. L. Act. V. Zie bladz. 56 van dit boek. Wat beduidt dit woord hier?

In de „Catholicon” van Giovanni da Genova, een der eerste gedrukte boeken, leest men: *

„Ab *honorifico*, *hic* et *honorificabilis*, — *le* et *hec honorificabilitas*, — *tis* et *hec honorificabilitudinitas*, et est longissima dictio, que illo versu continetur — Fulget Honorificabilitudinitatibus iste”.

Het lange woord in L. L. L. kwam dus precies in dien vorm reeds vroeger voor. Het woord op den omslag is een variant ervan, dat, op die wijze geschreven, *niet* voorkwam.

In het Manuscript is echter de *laatste* letter van dit woord onduidelijk geschreven, en wordt door sommige onderzoekers als e in plaats van o gelezen. Wij meenen echter dat de juiste lezing o moet zijn. Evenals het groote woord in L. L. L. zal dit nieuwe woord van 20 letters, waarvan de 19 eerste letters *precies* dezelfde zijn als van het groote woord in L. L. L., een anagram moeten bevatten. Het anagram van *honorificabilitudino* is:

Hi ludi Fr. Baconi in otio.

d. i. Deze spelen van Francis Bacon zijn in zijn vrijen tijd gemaakt.

Vergelijken we dit anagram met dat van het groote woord (pag. 56),

Hi ludi otii Fra Baconi tibi sunt.

dan zien we dat de overeenstemming opvallend is.

Gaan we nu dit woord rekenkundig toetsen.

De som der getalw. der eerste en laatste letters van de woorden:

„*Hi ludi Fr. Baconi in otio*” is: $121 = 11^2 = L. L.$

Op den omslag is echter meer geschreven en wel de woorden:

„*Anthony comfort and consort*”.

We hebben hier eene rechtstreeksche verwijzing naar Anthony Bacon. In de „*Merchant of Venice*” wordt gesproken van „*Anthony my comfort*”.

Nu had Francis Bacon alle reden om van zijn broeder Anthony te spreken als „*my comfort*”. Het was Anthony Bacon, die steeds aan Francis de geldsommen verschaftte, die deze noodig had.

Hoewel Francis Bacon nooit buitensporige uitgaven deed, had hij steeds geldgebrek en moest zijne bezittingen te gelde maken en geldsommen opnemen. Eens zelfs werd hij voor eene betrekkelijk kleine schuld gegijzeld. En het was steeds zijn broeder Anthony die hem

* Sir Durning Lawrence, „Bacon is Shakespeare”.

hielp. Ter eere daarvan noemde Francis Bacon in de *Merchant of Venice* den edelmoedigen Koopman „Antonio”.

Zooals Smedley opmerkt in zijn „The Mystery of Bacon”, kon de eenige reden van het voortdurend geldgebrek van Francis alleen zijn de kosten van het laten drukken van de tallooze werken, die hij *niet* onder zijn eigen naam uitgaf.

Op den omslag van het Northumberland Ms. bevindt zich ook een gedichtje van 4 regels:

„Multis annis jam transactis
Nulla fides est in pactis;
Mel in ore, verba lactis
Fel in corde, fraus in factis.”

Dit is: In de vele jaren, die zijn verloopen, was er geen trouw in verdragen; er was honig in den mond, liefelijke woorden (zoet als melk) werden gegeven, maar er was bitterheid in het hart en bedrog in de daad.

De vervaardiger van deze regels was Philip Melanchton *. Deze woorden komen echter ook voor in een brief, die in April 1597 door Rodolphe Bradley geschreven werd aan Anthony Bacon. Hierin staat: „Your gracious speeches concerning getting of a prebendshippe for me be the words of a faithfull friende and not of a courtier who hath *Mel in ore et verba lactis, sed fel in corde et fraus in factis.*”

Anthony Bacon was dus met dit couplet bekend. Ook de inhoud ervan geeft eene aanwijzing, dat het betrekking heeft op de Bacons. Immers reeds vele jaren trachtten de broeders Bacon eene openbare, goed gesalarieerde, betrekking te verkrijgen door middel van hun Oom Burghley en diens zoon Robert Cecil. Er waren te dien tijde twee partijen aan het hof van Elizabeth, n.l. die der *Cecil's* en die van *Essex*. Tusschen 1590 en 1600 was de invloed der Cecilpartij het grootst. Francis Bacon die eerst een groot aanhanger der Essex partij was, wendde zich van af 1596 weer van die partij af. Anthony Bacon bleef echter tot het laatst van zijn leven een fel tegenstander der Cecil partij. Eerst na den dood van Robert Cecil onder Koning James I gelukte het aan Francis Bacon om van James een goed gesalarieerd ambt te krijgen. Bij het leven van Cecil was het inderdaad „Mel in ore sed fraus in factis”.

Al deze citaten op het Northumberland Ms. vormen dus een stevigen keten, dat het geen toeval is dat onder de opgenomen stukken voorkomt „Richard the Second” en „Richard the Third”.

* Alvor, Die Lösung des Shakespeare Problems.

De *Histories* Richard II en Richard III verschenen in 1597 voor het eerst, *zonder* naam van den schrijver. Eerst in 1604 stond bij den volgenden druk de naam van den schrijver en wel William Shake-speare. Waar de overige stukken van den bundel volgens de onderzoekingen van Douse alle van 1597 of eerder zijn, daar is de aanwezigheid van een afschrift van Richard II en Richard III, die in 1597 voor het eerst gepubliceerd werden, zeer opvallend en geeft op zich zelf reeds eene aanwijzing, dat Bacon de auteur is.

Na de verschijning van Richard II werd een predikant gevangen genomen op vermoeden den schrijver te zijn. Want Elizabeth, die in dergelijke zaken zeer scherpziende was, vermoedde dat dit stuk eene persiflage op haar persoon bevatte. Zooals Francis Bacon zelf mededeelt in zijne verzameling *Apothegms*, (geestige gezegden), die eerst na zijnen dood in druk verscheen, vroeg Elizabeth, die hoopte dat ook de rechters in dit stuk eene beleediging van Haar zouden zien, wat hij daarvan dacht. Maar Bacon antwoordde heel kalm, dat zeker de schrijver een ernstig vergrijp had gepleegd, daar hij den geheelen inhoud gestolen had van de oude *classieke* schrijvers. Wat de gevoelens van Bacon, den schrijver zelven, bij deze vraag van Elizabeth waren, kan men zich voorstellen.

Om nog beter te doen uitkomen in het Northumberland Ms., dat Bacon de auteur was, is met eene geheel andere hand, de omslag van den Mss. bundel volgekrabbeld met de namen Shakespeare, Bacon, Nashe, in alle mogelijke krullen. Eenmaal zelfs staat in eenen enkelen woordenkrans „By Mr. Francis William Shakespeare Bacon, Richard the Second, Richard the Third. Le Marchand Douse veronderstelt, dat dit door leerlingen van den schoonschrijver Davies of Hereford is geschied.

Het zoude verbazing kunnen wekken, dat ook de naam van den schrijver Nashe in dit verband voorkomt. Deze naam op deze plaats voegt echter een nieuwen schakel toe aan den keten Bacon-Shake-speare. Thomas Nashe was een scherpe satireschrijver, die ook geprobeerd heeft drama's te schrijven. In 1597 verscheen onder zijn naam „*The Isle of Dogs*”. Het was eene scherpe satire op de toestanden ten tijde van Elizabeth. Dadelijk na het verschijnen van dit werk werd Nashe dan ook gevangen genomen en tot gevangenisstraf in de Fleet veroordeeld. Nashe zelf verklaarde bij zijn proces, dat hij *niet werkelijk verantwoordelijk* was voor den inhoud van dit stuk. Nashe was een schrijver, die steeds geldgebrek had en dan ook herhaaldelijk daarvoor gevangen zat. Hij was de man niet om zonder reden eene scherpe satire te schrijven, maar wel, om ter wille van eene goede betaling, de *verantwoordelijkheid* op zich te

nemen. Na de begenadiging van Nashe verscheen van hem in 1599 een nieuw pamflet „Lenten Staffe”. Hierin komt ook voor het woord *Honorificabilitudinitatibus*. Dit is eene aanwijzing dat degene, die deze pamfletten en satirieke stukken schreef, niet was Thomas Nashe, maar een der gebroeders Bacon.

Eindelijk verscheen direct na de ter doodbrenging van Robert, Earle of Essex, eene lofrede op dezen door Thomas Nashe. Daar het niet waarschijnlijk is dat deze van Francis Bacon was, ligt het dus voor de hand om Anthony Bacon, den fellen tegenstander der Cecils, die juist 100 dagen na Essex overleed, als den auteur hiervan te beschouwen en Thomas Nashe als den strooman van dezen.

En hiermede is dan ook geheel verklaard hoe eenige werken van Nashe voorkomen in den Mss. bundel, die Bacon's werken bevatte en Nashe's naam in krabbels tusschen die van Bacon en Shakespeare stond.

Francis Bacon heeft echter zelf eene rechtstreeksche aanwijzing gegeven, dat het woord *honorificabilitudinitatibus* van hem afkomstig was, in een van zijn eigen werken. Hij liet bij zijnen dood na, in handschrift, eene verzameling van spreekwijzen en elegante uitdrukkingen in alle talen, die hem te pas waren gekomen bij het schrijven zijner werken. Ze wordt in het Britsch Museum bewaard. Hij noemde ze „The Promus of Formularies and Elegancies”. Ze werd het eerst uitgegeven door Mrs. Henry Pott in 1883, die aantoonde, dat deze uitdrukkingen volkomen op dezelfde wijze in de werken van Shakespeare voorkwamen. In 1910 werd ze herdrukt in „Bacon is Shakespeare”, van Sir Durning Lawrence. We hebben er eene uitdrukking in gevonden, waarop tot heden de aandacht niet is gevestigd. Ze luidt:

Ministerium meum honorifico.

d. i. „Ik zal mijn ambt eer aan doen”.

Het woord *honorifico* is echter geen gebruikelijk Latijnsch woord. Het werkwoord is *honorare*. Honorifico is een woord, gevormd uit *honor* (eer) en *facio* (bewijzen). Dit werkwoord werd in de literatuur alleen gebruikt door Kerkvaders. Waarom gebruikte Bacon dan dit woord? Zooals we in dit hoofdstuk opmerkten, staat in de Catholicon van Giovanni het woord *honorifico* als stam van *honorificabilitudinitatibus*. En van dit werkwoord leidde Bacon nu af *honorifico*.

De vier laatste letters vormen C A B O = B A C O.

De 11 eerste letters zijn volkomen *dezelfde* als van het groote woord in L. L. L. Het aantal letters is juist 27 als van dit woord. Echter zit meer verborgen in de geheele uitdrukking.

Ministerium meum honorifico.

letters: 11 + 4 + 12 = 27.

De getalwaarden dezer vier woorden afzonderlijk zijn:

$$143 + 49 + 110 = 302.$$

$$143 = \text{F. Bacon (Kay)}; \quad 110 = 11(0); \quad 302 = 2 \times 151.$$

We zien hier optreden het ranggetal 151 van het groote woord op pag. 136 van folio 1623. (Zie bladz. 56 van dit boek.)

De drie woorden tezamen vormen echter ook een anagram. Het woord *honorificabo* bevat reeds: *Fr. Baconi*.

Vervolgens vinden we VV.S., *hit* en *Memorie*.

Het geheel luidt:

Monim. W. S. Memorie Fr. Baconi.

I hit.

d.i. Het monument van W. Shakespeare is ter herinnering aan Francis Bacon. Ik verborg dit.

We zagen dat de som der getalwaarden der letters was 302.

$$302 = \overleftarrow{2}0\overrightarrow{3} = 100 + 103; \quad \overrightarrow{2}0\overleftarrow{3} = 7 \times 29; \quad 29 = \text{F. Bac.}$$

De som der getalw. der niterste letters dezer woorden is 169.

De som der getalw. der middelste letters is 133.

$$169 = 13 \times 13; \quad 1(0)3 = \text{Shakespeare}; \quad 133 = \text{Fr. Bac (Kay)}.$$

De folio 1623 wordt begeleid door een gedicht:

„To the Memorie of deceased Authour Maister W. Shakespeare”
waarin gezegd wordt dat, „*als de tijd het „Stratford Monument zal hebben vernietigd, uw naam zal blijven leven*”.

Dit Stratford Monument is eene buste met opschrift, opgericht voor 1623 naast het graf van Shakspeare (aldus staat de naam op het monument te Stratford on Avon).

Waar „William Shakespeare” de grootste mystificatie is, die ooit is voorgekomen, daar is deze buste met opschrift dit ook.

In „*Secr. Shak. Seals*” wordt aangetoond, dat het aantal der letters van het opschrift der buste juist 287 is. Het is dus opgericht door degenen, die al de werken van Bacon en Shakespeare teekenden met het „*seal*” 287 = Fra Rosicrosse, en daar Francis Bacon bij de oprichting nog leefde, was het dus *zijn* werk. Het is ons buitendien gelukt het opschrift te ontcijferen. Het bevat eene scherpe hekeling vanden persoon van Shaxpere, in eenen tekst, die reeds voor 1616 gedrukt stond. De oprichting van dit monument verborg Bacon in zijn boven vermeld anagram:

„Het monument van Shaxpere is ter herinnering aan Francis Bacon”.

Het was hierom dat Francis Bacon in Sonnet 81 (Geheimschrift) schreef dat, als hij leven zoude, hij een grafschrift zoude schrijven

op Shaxpere. Dat de Stratfordeans met de verklaring van dit sonnet moeite hebben, bij aanname dat Shaxpere van Stratford de auteur der sonnetten is, is zeer begrijpelijk.

Sonnet 81.

Or I, (F. B) shall live your Epitaph to make,
 Or you (W. S.) survive, when I in earth am rotten.
 From hence your memory (W. S.) death cannot take,
 Although in me (F. B) each part will be forgotten.
 Your name (W. S.) hence immortall life shall have,
 Though I (F. B) once gone, to all the world must die.
 The earth can yeeld me (F. B) but a common grave,
 When you (W. S.) intombed in men's eyes shall lye.
 Your memorie (W. S.) shall be my gentle verse,
 Which eyes not yet created shall ore read,
 And touns to be, your being (W. S.) shall rehearse,
 When all the breathers of this world are dead.
 You (W. S.) still shall live (such vertue had my Pen),
 Where breath most breathes even in the mouths of men.

HOOFDSTUK XVII.

DE BACONGETALLEN ALS VERKEERDE BLADZIJDENNUMMERS IN FOLIO 1623.

De folio 1623 van W. Sh. bevat *drie* deelen, n.l. dl. I de „*Comedies*”, dl. II de „*Histories*” en dl. III de „*Tragedies*”.

Sir Sydney Lee* schreef: „Als een voorbeeld van zorgvuldige boekdrukkunst is de Eerste Folio niet te loven. De drukfouten zijn talloos en vooral in de paginatuur”. We zullen aantoonen dat deze laatste *opzettelijk* zijn aangebracht, om de *Bacongetallen* aan te wijzen.

Dl. I van folio 1623 bevat 303 bladzijden. $303 = 3(0)3 = \text{Bacon}$.

Er zijn 11 bladzijden *verkeerd* genummerd. De *verkeerde* nummers zijn: 51, 58, 88, 151, 162, 163, (2 maal), 187, 212, 251, 252 en 273. Deze getallen onthullen:

$51 = \text{Bacons}$; $58 = \text{VV. S.}$; $88 = 8 \times 11 = H \times L$.

$187 = \text{Fra Bacon (Kay)}$; $212 = 4 \times 53$; $252 = 12 \times 21$.

$273 = 13 \times 21 = 1(0)3 \times 12$; $12 = \text{F. Bac}$; $251 = 100 + 151$.

151 het ranggetal van het *grootte woord* op bladz. 136 der folio.

Zie verder pag. 80.

* S. Lee. A life of Shakespeare. 1889. 2nd Edition. pag. 308.

PLAAT I.

270

OF THE ADVANCEMENT

Regel 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
 1 *The knowledge of Cyphering* hath drawn on with it a knowledge
 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 2 relative unto it, which is the knowledge of *Disciphering*,
 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
 3 or of Discreting *Cyphers* though a man were utterly ignorant
 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41
 4 of the *Alphabet* of the *Cypher*, and the Capitulations of secrecy
 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52
 5 past between the Parties. *Certainly* it is an Art which requires
 53 54 55 56 57 58 59 60
 6 great paines and a good witt and is (as the other was) con-
 61 62 63 64 65 66 67 68 69
 7 secrate to the Counsels of Princes: yet notwithstanding by
 70 71 72 73 74 75 76 77 78
 8 diligent provisions it may be made unprofitable, though, as
 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91
 9 things are, it be of great use. For if good and faithfull *Cyphers*
 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 10 were invented & practised, many of them would delude and
 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111
 11 forestall all the Cunning of the *Decypherer*, which yet are very
 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123
 12 apt and easie to be read or written: but the rawnesse and
 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133
 13 unskilfulnesse of Secretaries, and Clarks in the Court of Princes,
 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143
 14 is such, that many times the greatest matters are committed
 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155
 15 to futile and weake *Cyphers*. But it may be, that in the
 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166
 16 enumeration, and, as it were, taxation of Arts, some may thinke
 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177
 17 that we goe about to make a great Muster-rowle of Sciences,
 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187
 18 that the multiplication of them may be more admired; when
 188 189 190 191 192 193 194 195 196
 19 their number perchance may be displayed, but their forces
 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208
 20 in so short a Treatise can hardly be tried. *But for* our parts
 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219
 21 wee doe faithfully persue our purpose, and in making this *Globe*
 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230
 22 of *Sciences*, we would not omitt the lesser and remoter Islands.

OF LEARNING. LIB. VI.

38 their owne Countreie, who when they come to the chiefe
 39 City or seat of the Estate, are but of mean ranke and scarcely
 40 regarded: so it is no marvaile if the sleighter *Arts*, placed by
 41 the Principall and supreme *Sciences* seeme pettie things; yet
 42 to those that have chosen to spend their labours and studies
 43 in them, they seeme great and excellent matters. And thus
 44 much of the *Organ of Speech*.

PLAAT II.

270

OF THE ADVANCEMENT

Regel

						1	2	3	4	5	6	7
1	The knowledge of Cyphering hath drawn on with it a knowledge											
	8	9	10	11	12	13	14	15				
2	relative unto it, which is the knowledge of <i>Disciphering</i> ,											
	16	17	18	19			20	21	22	23	24	
3	or of Discreting <i>Cyphers</i> though a man were utterly ignorant											
	25	26	(27)	27	28	29		30	31	32		33
4	of the <i>Alphabet</i> of the <i>Cypher</i> , and the Capitulations of secrecy											
	34	35	36	37	(37)		38	39	40	41	42	43
5	past between the Parties. <i>Certainly</i> it is an Art which requires											
	44	45	46	47	48	49	50	51				
6	great paines and a good witt and is (as the other was) con-											
	52	53	54	55	56	57	58	59	60			
7	siderate to the Counsels of Princes: yet notwithstanding by											
	61	62	63	64	65	66	67	68	69			
8	diligent provisions it may be made unprofitable, though, as											
	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81 (81)
9	things are, it be of great use. For if good and faithfull <i>Cyphers</i>											
	82	83	84	85	86	87	88	89	90			
10	were invented & practised, many of them would delude and											
	91	92	93	94	95	96	(96)	97	98	99	100	
11	forestall all the Cunning of the <i>Decypherer</i> , which yet are very											
	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112
12	apt and easie to be read or written: but the rawnesse and											
	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122		
13	unskilfulnesse of Secretaries, and Clarks in the Court of Princes,											
	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132		
14	is such, that many times the greatest matters are committed											
	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144
15	to futile and weake <i>Cyphers</i> . But it may be, that in the											
	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	
16	enumeration, and, as it were, taxation of Arts, some may thinke											
	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	
17	that we goe about to make a great Muster-rowle of Sciences,											
	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176		
18	that the multiplication of them may be more admired; when											
	177	178	179	180	181	182	183	184	185			
19	their number perchance may be displayed, but their forces											
	186	187	188	189	190	191	192	193	194	(195)	195	196
20	in so short a Treatise can hardly be tried. <i>But for</i> our parts											
	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	(206)	
21	wee doe faithfully persue our purpose, and in making this <i>Globe</i>											
	207	208	209	210	211	212	213	214	215			
22	of <i>Sciences</i> , we would not omitt the lesser and remoter Islands.											

PLAAT II.

Regel (215) 216 217 218 219 220 221
 23 *Neither* have we (in our opinion) touched these Arts perfunctionarily
 222 223 224 225 226 227 228 229
 24 though cursorily; but with a piercing stile extracted
 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241
 25 the marrow and pitch of them out of a masse of matter.
 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253
 26 The judgement hereof we referre to those who are most able to
 254 255 256 (257)
 27 judge of these *Arts*. *For seeing it is the fashion of many who*
 28 *would be thought to know much, that every where making*
 257
 29 *ostentation of words and outward termes of Arts, they become a*
 30 *wonder to the ignorant, but a derision to those that are Masters of*
 258
 31 *those Arts; we hope that our Labours shall have a contrarie successe,*
 32 *which is, that they may arrest the judgment of every one who is best*
 259 260
 33 *vers'd in every particular Art; and be underrall'd by the rest. As*
 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270
 34 for those *Arts* which may seeme to be of inferior ranke
 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280
 35 and order, if any man thinke wee attribute too much
 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291
 36 unto them; Let him looke about him and hee shall see
 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302
 37 that there bee many of speciall note and great account in

OF LEARNING. LIB. VI.

271

303 304 305 306 307 308 309 310 311 312
 38 their owne Countrie, who when they come to the chiefe
 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325
 39 City or seat of the Estate, are but of mean ranke and scarcely
 326 327 328 329 330 331 332 333 334 (335) 335 336
 40 regarded: so it is no marvaile of the sleighter *Arts*, placed by
 337 338 339 340 341 342 343 344
 41 the Principall and supreme *Sciences* seeme pettie things; yet
 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355
 42 to those that have chosen to spend their labours and studies
 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365
 43 in them, they seeme great and excellent matters. And thus
 366 367 368
 44 much of the *Organ of Speech*.

PLAAT III.

270

OF THE ADVANCEMENT

- Regel 468 467 466 465 464 463 462 461 460 459 458
 1 *The knowledge of Cyphering* hath drawn on with it a knowledge
 457 456 455 454 453 452 451 450 449
 2 relative unto it, which is the knowledge of *Disciphering*
 448 447 446 445 444 443 442 441 440 439
 3 or of Discreting *Cyphers* though a man were utterly ignorant
 438 437 436 435 434 433 432 431 430 429 428
 4 of the *Alphabet* of the *Cypher*, and the Capitulations of secrecy
 427 426 425 424 423 422 421 420 419 418 417
 5 past between the Parties. *Certainly* it is an Art which requires
 416 415 414 413 412 411 410 409
 6 great paines and a good witt and is (as the other was) con-
 408 407 406 405 404 403 402 401 400
 7 siderate to the Counsels of Princes: yet notwithstanding by
 399 398 397 396 395 394 393 392 391
 8 diligent provisions it may be made unprofitable, though, as
 390 389 388 387 386 385 384 383 382 381 380 379 378
 9 things are, it be of great use. For if good and faithfull *Cyphers*
 377 376 375 374 373 372 371 370 369
 10 were invented & practised, many of them would delude and
 368 367 366 365 364 363 362 361 360 359 358
 11 forestall all the Cunning of the *Decypherer*, which yet are very
 357 356 355 354 353 352 351 350 349 348 347 346
 12 apt and easie to be read or written: but the rawnesse and
 345 344 343 342 341 340 339 338 337 336
 13 unskilfulnesse of Secretaries, and Clarks in the Court of Princes
 335 334 333 332 331 330 329 328 327 326
 14 is such, that many times the greatest matters are committed
 325 324 323 322 321 320 319 318 317 316 315 314
 15 to futile and weake *Cyphers*. But it may be, that in the
 313 312 311 310 309 308 307 306 305 304 303
 16 enumeration, and, as it were, taxation of Arts, some may thinke
 302 301 300 299 298 297 296 295 294 293 292
 17 that we goe about to make a great Muster-rowle of Sciences,
 291 290 289 288 287 286 285 284 283 282
 18 that the multiplication of them may be more admired; when
 281 280 279 278 277 276 275 274 273
 19 their number perchance may be displayed, but their forces
 272 271 270 269 268 267 266 265 264 263 262 261
 20 in so short a Treatise can hardly be tried. *But for* our parts
 260 259 258 257 256 255 254 253 252 251 250
 21 wee doe faithfully persue our purpose, and in making this *Globe*
 249 248 247 246 245 244 243 242 241 240 239
 22 *of Sciences*, we would not omitt the lesser and remoter Islands.

- Regel 368 367 366 365 364 363 362
- 1 *The knowledge of Cyphering* hath drawn on with it a knowledge
361 360 359 358 357 356 355 354
- 2 relative unto it, which is the knowledge of *Discyphering*,
353 352 351 350 349 348 347 346 345
- 3 or of Discreting *Cyphers* though a man were utterly ignorant
344 343 (342) 342 341 (341) 340 339 338 337 336
- 4 of the *Alphabet* of the *Cypher*, and the Capitulations of secrecy
335 334 333 332 (332) 331 330 329 328 327 326
- 5 past between the Parties. *Certainly* it is an Art which requires
325 324 323 322 321 320 319 318
- 6 great paines and a good witt and is (as the other was) con-
317 316 315 314 313 312 311 310 309
- 7 secrate to the Counsels of Princes: yet notwithstanding by
308 307 306 305 304 303 302 301 300
- 8 diligent provisions it may be made unprofitable, though, as
299 298 297 296 295 294 293 292 291 290 289 288 (287)
- 9 things are, it be of great use. For if good and faithfull *Cyphers*
287 286 285 284 283 282 281 280 279
- 10 were invented & practised, many of them would delude and
278 277 276 275 274 273 272 271 270 269
- 11 forestall all the Cunning of the *Decypherer*, which yet are very
268 267 266 265 264 263 262 261 260 259 258 257
- 12 apt and easie to be read or written: but the rawnesse and
256 255 254 253 252 251 250 249 248 247
- 13 unskilfulnesse of Secretaries, and Clarks in the Court of Princes,
246 245 244 243 242 241 240 239 238 237
- 14 is such, that many times the greatest matters are committed
236 235 234 233 232 231 230 229 228 227 226 225
- 15 to futile and weake *Cyphers*. But it may be, that in the
224 223 222 221 220 219 218 217 216 215 214
- 16 enumeration, and, as it were, taxation of Arts, some may thinke
213 212 211 210 209 208 207 206 205 204 203
- 17 that we goe about to make a great Muster-rowle of Sciences,
202 201 200 199 198 197 196 195 194 193
- 18 that the multiplication of them may be more admired; when
192 191 190 189 188 187 186 185 184
- 19 their number perchance may be displayed, but their forces
183 182 181 180 179 178 177 176 175 174 173
- 20 in so short a Treatise can hardly be tried. *But for* our parts
172 171 170 169 168 167 166 165 164 163 (162)
- 21 wee doe faithfully persue our purpose, and in making this *Globe*
162 161 160 159 158 157 156 155 154
- 22 of *Sciences*, we would not omitt the lesser and remoter Islands.

PLAAT IV.

Regel (153) 153 152 151 150 149 148
23 Neither have we (in our opinion) touched these Arts perfunctorily
147 146 145 144 143 142 141 140
24 though cursorily; but with a piercing stile extracted
139 138 137 136 135 134 133 132 131 130 129 128
25 the marrow and pitch of them out of a masse of matter.
127 126 125 124 123 122 121 120 119 118 117 116
26 The judgement hereof we referre to those who are most able to
115 114 113
27 judge of these Arts, *For seeing it is the fashion of many who*
28 *would be thought to know much, that every where making*
112
29 *ostentation of words and outward termes of Arts, they become a*
30 *wonder to the ignorant, but a derision to those that are Masters of*
111
31 *those Arts; we hope that our Labours shall have a contrary successe*
32 *which is, that they may arrest the judgment of every one, who is best*
110 109
33 *vers'd in every particular Art; and be undervalued by the rest. As*
108 107 (106) 106 105 104 103 102 101 100 99
34 for those Arts which may seeme to be of inferior ranke
98 97 96 95 94 93 92 91 90 89
35 and order, if any man thinke wee attribute too much
88 87 86 85 84 83 82 81 80 79 78
36 unto them; Let him looke about him and hee shall see
77 76 75 74 73 72 71 70 69 68 67
37 that there bee many of speciall note and great account in

OF LEARNING. LIB. VI.

271

38 ⁶⁶ their ⁶⁵ owne ⁶⁴ Countrie, ⁶³ who ⁶² when ⁶¹ they ⁶⁰ come ⁵⁹ to ⁵⁸ the ⁵⁷ chiefe
 39 ⁵⁶ City ⁵⁵ or ⁵⁴ seat ⁵³ of ⁵² the ⁵¹ Estate, ⁵⁰ are ⁴⁹ but ⁴⁸ of ⁴⁷ mean ⁴⁶ ranke ⁴⁵ and ⁴⁴ scarcely
 40 ⁴³ regarded: ⁴² so ⁴¹ it ⁴⁰ is ³⁹ no ³⁸ marvaille ³⁷ if ³⁶ the ³⁵ sleighter ⁽³⁵⁾ *Arts*, ³⁴ placed ³³ by
 41 ³² the ³¹ Principall ³⁰ and ²⁹ supreme ²⁸ *Sciences* ²⁷ seeme ²⁶ pettie ²⁵ things; ²⁴ yet
 42 ²⁴ to ²³ those, ²² that ²¹ have ²⁰ chosen ¹⁹ to ¹⁸ spend ¹⁷ their ¹⁶ labours ¹⁵ and ¹⁴ studies
 43 ¹³ in ¹² them, ¹¹ they ¹⁰ seeme ⁹ great ⁸ and ⁷ excellent ⁶ matters. ⁵ And ⁴ thus
 44 ³ much ² of ¹ the *Organ of Speech*.

Vanaf bladz. 159 is de reeks der bladzijdennummers:

160, 163, 162, 163, 162, 163, 166, 167 enz.

Het getal 163 komt in het geheel 3 maal voor. We lezen:

1 . 6 . 3 . 1 . 6 . 3 . 1 . 6 . 3 . Lezen we dit *cyclisch* van links naar rechts, dan staat er *driemaal* 136. Dit is echter de bladzijde der onthulling met het 151ste woord *honorificabilitudinitatibus*. (Zie bladz. 56 van dit werk). Eindelijk is $162 = 621 = 9 \times 29$.

Het bladzijdennummer 163, geplaatst *vóór* 166 en 167, geeft eene nieuwe aanwijzing naar Bacon. Immers het weggelaten bladzijdennummer is $165 = 5 \times 33$. Bacon = 33.

De volgende bladzijdennummers 166 en 167 zijn: $166 = 100 + 66$; $167 = 100 + 67$.

Deel II bevat de „*Histories*”. Het bestaat uit *twee* gedeelten.

Het *eerste* bevat: „*King John, Richard II en King Henry IV, 2 dln.*”

Het totale aantal bladzijden hiervan is $100 = \text{Francis Bacon}$.

Twee dezer bladz. hebben de *verkeerde* nummers 91 en 92;

$91 = 7 \times 13$; $92 = 4 \times 23$; $13 = 1(0)3$; $23 = \text{Fr}$.

Het *tweede* gedeelte begint met „*King Henry V*”. Er ontbreken 66 bladzijden. Fra Baconi = 66. De eerste pag. moest tot nummer hebben 67 (Francis), maar in plaats daarvan staat met zeer dunne lettertjes $101 = 1(0)1 = \text{L}$. Beneden op de bladzijde is echter het drukkersmerk CC2. Dit 202. Nu is $202 + 101 = 303 = 3(0)3 = 33$. Ook is echter $\text{CC2} = (3 + 3) + 2 = 6 + 2 = \text{F. B}$.

De volgende pag. heeft geen *nummer* en de nieuwe reeks bladzijden begint met pag. 69 (3×23) tot en met 232 (2×116). Maar $116 = \text{F. Bac. (Kay)}$ en ook is $116 = 103 + 13$. (Zie bladz. 45 van dit werk).

Het totale aantal bladzijden van dit gedeelte is dus $232 + 1 - 66 = 167 = 100 + 67$.

Geen enkele drukfout komt voor in de nummering van dit tweede gedeelte.

Tusschen de „*Histories*” en de „*Tragedies*” staat „*Troilus and Cressida*”. De bladzijden hiervan zijn *ongenummerd*; behalve de twee bladzijden 79 en 80. De som hiervan is $79 + 80 = 159 = 3 \times 53$.

Het geheele aantal met tekst bedrukte bladzijden hiervan is $29 = \text{Fr. Bac. Eene bladz. is niet bedrukt. } 29 + 1 = 30 = 3(0)$.

En 3 is het grondgetal van Bacon's geheim cijferschrift.

ERRATA.

Bladz. 4, regel 13; *lees*: „Shakspeare” in plaats van „Shakspear.”

Bladz. 6, regel 19; W. F. Wigston, de schrijver van „Hermes Stella or Notes & Jottings upon the Bacon Cipher, 1890” zegt daarin pag. 121, dat de Engelsche Uitgave van de Advancement of Learning van 1640 reeds door F. Bacon bij zijn leven werd vervaardigd maar eerst veel later werd uitgegeven, om, door de vele daarin verborgene Cipher, niet te vroeg het masker te lichten van zijn auteurschap onder andere namen, en dat de Latijnsche bewerking „De Augmentis Scientiarum” van 1623 eene hier en daar verkorte bewerking er van was, maar ontcijferingen zijn niet verder gedaan.

Rawley, de secretaris van Lord Verulam Viscount St. Albans, voegt de Adv. of Learning van 1640 bij „His Lordships true works”.

Bladz. 27, regel 28; *lees*: voor „hoofdst. XVI”, „op eene andere plaats”.

Bladz. 32, regel 1; *lees*: „Dit is” voor „Dit”.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

Form L9-75m-7,'61 (C1437s4) 444

45
366

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 369 211 8

